

Het Bahá'í-geloof

Bahai

Het **bahá'í-geloof** [spreek uit: "bahai"]^[1] is een monotheïstische religie^[2] die gesticht is door → Bahá'u'lláh in het Perzië (het huidige Iran) van de negentiende eeuw. Er zijn waarschijnlijk ongeveer zes miljoen bahá'ís in meer dan tweehonderd landen en gebieden ter wereld.

De bahá'í-leringen benadrukken de onderliggende eenheid van de grote wereldgodsdiensten.

Religieuze geschiedenis wordt gezien te zijn ontvouwd door middel van een aantal goddelijke boodschappers, die elk een religie hebben gesticht die is afgestemd op de behoeften van de tijd en het begripsvermogen van de mensen. Onder deze boodschappers zijn Abraham, Krisjna, Boeddha, Jezus, Mohammed en anderen, inclusief het meest recent → Bahá'u'lláh. Bahá'ís geloven dat elke boodschapper over de volgende sprak en dat Bahá'u'lláhs leven en leer de eindtijd-beloften van de voorgaande religies vervullen. De mensheid wordt gezien als te zijn betrokken bij een proces van collectieve evolutie en de noodzaak van de huidige tijd is voor de geleidelijke totstandbrenging van vrede, rechtvaardigheid en eenheid op wereldschaal.

Bahá'í-wereldcentrum in Haifa.

Terminologie

➤ Zie *Bahá'í-terminologie voor het hoofdartikel over dit onderwerp.*

Bahá'í betekent letterlijk "van bahá" en bahá is het Arabisch voor licht, glorie, of heerlijkheid en staat voor Bahá'u'lláh, de Heerlijkheid Gods of de Glorie van God. De term bahá'í wordt als zelfstandig naamwoord gebruikt voor een volgeling van Bahá'u'lláh en wordt ook gebruikt in samenstellingen als bahá'í-geloof, bahá'í-literatuur, bahá'í-gemeenschap.

Geloof

➤ Zie → *Bahá'í-leringen voor het hoofdartikel over dit onderwerp.*

Aan de basis van alle bahá'í-leringen staat de idee van de eenheid van God, de eenheid van religie en de eenheid van de mensheid. Dit vormt de kern van het bahá'í-geloof en werkt door in alle theologische en sociale leringen van dit geloof.

God

➤ Zie → *God (bahá'í) voor het hoofdartikel over dit onderwerp.*

Bahá'ís geloven in een enkele, onvergankelijk God, die de schepper is van alle dingen, met inbegrip van alle wezens en krachten in het universum.

God wordt beschreven als "een persoonlijke God, onbekend, ontoegankelijk, de bron van alle openbaring, eeuwig, alwetend, alomtegenwoordig en almachtig". Hoewel rechtstreeks ontoegankelijk, wordt God toch gezien als bewust van de gebeurtenissen in deze wereld, met een geest, wil en doel. Bahá'ís geloven dat God te allen tijde en op vele manieren spreekt, onder meer door een reeks van goddelijke boodschappers aangeduid als Manifestaties van God of goddelijke opvoeders. Zij zijn de stichters van religie in de wereld en worden gezien als intermediair tussen God en de mensheid. De bahá'í-leringen beschrijven dat God te groot is voor de mens om ten volle te begrijpen en om een volledig en nauwkeurig beeld van te vormen.

Religie

Symbolen van een aantal religies op een pilaar van het → Bahá'í Huis van Aanbidding in Wilmette, Illinois

➤ Zie → *Progressieve openbaring voor het hoofdartikel over dit onderwerp.*

Het bahá'í-concept van progressieve religieuze openbaring resulteert in de aanvaarding van de geldigheid van de meeste wereldreligies, waarvan de stichters worden gezien als Manifestaties van God. Religieuze geschiedenis wordt geïnterpreteerd als een reeks dispensaties, waarbij elke Manifestatie een wat bredere en meer gevorderde openbaring brengt, die geschikt is voor de tijd en plaats waar deze verschijnt. Specifieke sociale leringen (bijvoorbeeld voedselbeperkingen) kunnen worden herroepen door een latere Manifestatie, zodat een meer passende lering voor de tijd en plaats kan worden vastgesteld. Omgekeerd kunnen bepaalde algemene principes (zoals naastenliefde) worden gezien als universeel en consistent. Volgens het Bahá'í-geloof zal dit proces van progressieve openbaring niet eindigen en wordt het als cyclisch gezien. Bahá'ís verwachten niet dat een nieuwe

Manifestatie van God zal verschijnen binnen 1000 jaar vanaf Bahá'u'lláh's openbaring.

Bahá'í-leringen worden soms beschreven als syncretische combinaties van oudere religies. Volgens de bahá'ís betreft het echter een onafhankelijke religie met zijn eigen geschriften, leer, wetten, en geschiedenis. De religieuze oorsprong in sji'i-islam wordt gezien als analoog aan de joodse context waarin het christendom ontstond. Bahá'ís beschrijven hun geloof als een onafhankelijke wereldreligie, die alleen verschilt van de andere religies in de relatieve leeftijd en in de geschiktheid van Bahá'u'lláhs leer voor de huidige omstandigheden. Bahá'ís geloven dat Bahá'u'lláh de Messiaanse verwachtingen van de voorgaande religies vervult.

De mens

De bahá'í-geschriften leren dat de mens beschikt over een "rationele ziel" en dat dit hem in staat stelt God en de relatie tussen de mensheid en haar schepper te erkennen. Ieder mens heeft de plicht God te erkennen via zijn boodschappers en hun leringen te volgen. Door middel van erkenning en gehoorzaamheid, dienstbaarheid aan de mensheid en → gebed, komt de ziel dichterbij God. Wanneer een mens sterft, gaat de ziel over naar de volgende wereld, waar haar geestelijke ontwikkeling in de fysieke wereld een basis wordt voor vooruitgang in de spirituele wereld. Hemel en hel worden gezien als geestelijke staten van nabijheid en verafzijn van God in deze wereld en de volgende en niet fysieke plaatsen van beloning en straf na de dood.

Het → Ringsteen-symbool verwijst naar de verbinding tussen God en de mensheid

De bahá'í-geschriften leggen de nadruk op de wezenlijke gelijkwaardigheid van de mens en de afschaffing van vooroordelen. De mensheid wordt gezien als in wezen één, hoewel zeer gevarieerd; haar verscheidenheid van ras en cultuur worden zeer gewaardeerd. Racisme, nationalisme, hiërarchie op basis van kasten, sociale klassen of geslacht worden gezien als kunstmatige belemmeringen voor eenheid. De bahá'í-leringen stellen dat de eenwording van de mensheid van essentieel belang is in de religieuze en politieke omstandigheden van de huidige wereld.

Leringen

Samenvatting

Shoghi Effendi, het benoemde hoofd van de godsdienst vanaf 1921 tot 1957, schreef de volgende samenvatting van wat hij de onderscheidende principes van de leringen van Bahá'u'lláh te zijn, die samen met de wetten en de verordeningen van de → Kitáb-i-Aqdas, de basis van het bahá'í-geloof vormen:

“ Het onafhankelijke onderzoek naar waarheid, ongehinderd door bijgeloof of overleveringen; de eenheid van de gehele mensheid; het principe waar alles om draait en de fundamentele leer van het Geloof; het grondbeginsel van de eenheid van alle religies; de verwerping van alle vormen van vooroordeel met betrekking tot religie, ras, klasse of nationaliteit; de harmonie die moet bestaan tussen religie en wetenschap; de gelijkwaardigheid van man en vrouw, de twee vleugels, waarop de vogel der mensheid omhoog kan wieken; het invoeren van verplicht onderricht; het aannemen van een universele hulptaal; de afschaffing van de uitersten van rijkdom en armoede; de instelling van een wereldgerechtshof voor het bijleggen van geschillen tussen naties; de verheffing van werk, gedaan in de geest van dienstbaarheid, tot de rang van gebed; de verheerlijking van gerechtigheid als het heersende grondbeginsel in de menselijke samenleving, en van religie als een bolwerk voor de bescherming van alle volkeren en naties; en de vestiging van een duurzame en universele vrede als het hoogste doel van de gehele mensheid - deze treden naar voren als de essentiële elementen van [het Geloof van Bahá'u'lláh].^[3] ”

Principes

De volgende 12 principes worden vaak genoemd als een korte samenvatting van de bahá'í-leer. Ze zijn afgeleid van de transcripties van de toespraken van `Abdu'l-Bahá tijdens zijn bezoek aan Europa en Noord-Amerika in 1912. De lijst is niet gezaghebbend en er bestaan verscheidene van dergelijke lijsten.

- Eenheid van God
- Eenheid van religie
- Eenheid van de mensheid
- Gelijkwaardigheid van mannen en vrouwen
- Uitbanning van alle vormen van vooroordelen
- Wereldvrede
- Harmonie tussen religie en wetenschap
- Onafhankelijk onderzoek naar de waarheid
- Universeel verplicht onderwijs
- Universele hulptaal
- Gehoorzaamheid aan de overheid en niet-betrokkenheid bij de partij-politiek
- Afschaffing van uitersten van rijkdom en armoede

Bahá'í-tuinen in Haifa, Israël.

Met betrekking tot het bereiken van wereld heeft Bahá'u'lláh een wereldwijde collectieve veiligheid regeling voorgeschreven als vereiste voor de totstandkoming van een duurzame vrede.

Mystieke leringen

Hoewel de bahá'í-leringen een sterke nadruk leggen op sociale en ethische kwesties, bestaat er een aantal fundamentele teksten die worden omschreven als mystiek. De *Zeven Valleien* wordt beschouwd als Bahá'u'lláhs "grootste mystieke compositie." Het is geschreven aan een volgeling van het soefisme, in de stijl van Attar. De → *Verborgene Woorden* is een ander boek geschreven door Bahá'u'lláh uit dezelfde periode met 153 korte verzen waarin Bahá'u'lláh zegt de fundamentele kern van bepaalde spirituele waarheden te hebben genomen en ze in korte vorm op schrift gezet heeft.

Het verbond

➤ Zie → *Verbond van Bahá'u'lláh voor het hoofdartikel over dit onderwerp.*

Het verbond dat Bahá'u'lláh heeft gesloten met zijn volgelingen heeft betrekking op het bewaren van de eenheid binnen de bahá'í-gemeenschap. Het heeft ervoor gezorgd dat er hoegenaamd geen afsplitsingen zijn, omdat het de bahá'ís altijd heeft voorzien van leiding. Eerst in de persoon van `Abdu'l-Bahá, daarna Shoghi Effendi, toen kort enkele aangewezen Handen van de Zaak en sinds de eerste verkiezing in 1963 het → Universele Huis van Gerechtigheid.

Voor een bespreking van de eenheid binnen de bahá'í-gemeenschap en de geschiedenis van alle afsplitsingen wordt verwezen naar het Engelstalige artikel Bahá'í divisions. Afsplitsingen tellen enkele honderden of duizenden aanhangers, beduidend minder dan 0,1% van alle mensen die zich bahá'í noemen. In enkele, vooral grotere landen bestaan nog steeds enkele groepen die zich hebben afgesplitst.

Geschiedenis

Ontstaansgeschiedenis

➤ Zie *Bahá'í-geschiedenis* voor het hoofdartikel over dit onderwerp.

De bahá'í-geschiedenis bestaat uit een opeenvolging van leiders, die begint met de verklaring van de → Báb op 23 mei 1844 in Shiraz, Iran en sinds 1963 op een administratieve orde rust. Het geloof was geïsoleerd binnen het Ottomaanse Rijk, tot er na de dood van → Bahá'u'lláh in 1892 aanhangers in dertien landen in Azië en Afrika waren. Onder de leiding van zijn zoon, → 'Abdu'l-Bahá, bereikte de godsdienst een positie in Europa en Amerika. Na de dood van 'Abdu'l-Bahá in 1921, ontstond onder leiding van Shoghi Effendi, 'Abdu'l-Bahá's kleinzoon, een administratieve orde met een systeem van zowel verkozen raden als benoemde individuen.

De Báb

➤ Zie → *Báb* voor het hoofdartikel over dit onderwerp.

Op 23 oktober 1844 verklaarde Siyyid 'Alí Muhammad uit Shíráz, Iran dat hij "de Báb" (بابا "de Poort"), volgens een Sjiietisch religieus concept.

Zijn volgelingen werden bekend als Bábís. Toen de leer van de Báb verspreidde, wat de islamitische geestelijken als een bedreiging zagen, werden zijn volgelingen vervolgd en gemarteld. Het conflict escaleerde in een aantal plaatsen tot militaire belegeringen door het leger van de Sjah. De Báb zelf werd gevangengenomen en uiteindelijk geëxecuteerd in 1850.

Bahá'ís zien de Báb als de voorloper van het Bahá'í-geloof, omdat de Bábs geschriften het concept "*Hij dien God zal openbaren*", een Messiaanse figuur wiens komst, volgens bahá'ís, werd aangekondigd in de geschriften van de grote wereldgodsdiensten en waarvan Bahá'u'lláh, de grondlegger van het Bahá'í-geloof, in 1863 verklaarde de vervulling te zijn. De graftombe van de Báb, op de berg Karmel in Haifa, Israël, is een belangrijk → bedevaartsoord voor bahá'ís. De resten van de Báb werden het geheim van Iran naar Israël gebracht en werden uiteindelijk begezet in de graftombe dat gebouwd is op een speciaal door Bahá'u'lláh aangewezen plek.

→ Graftombe van de → Báb in het Bahá'í-wereldcentrum in Haifa, Israël

Bahá'u'lláh

➤ Zie → *Bahá'u'lláh voor het hoofdartikel over dit onderwerp.*

Mírzá Husayn-'Alí van Núr was een van de vroege volgelingen van de Báb, die later de titel Bahá'u'lláh aannam. Hij werd in 1852 voor deze betrokkenheid gearresteerd en gevangen gezet. Bahá'u'lláh beschrijft dat in 1853, terwijl hij gevangen zat in de kerker van de Síyáh-Chál in Teheran, hij de eerste toespelingen ontving dat hij degene was die voorspeld was door de Báb.

Kort daarna werd hij verbannen uit Teheran naar Bagdad, in het Ottomaanse Rijk; vervolgens naar Constantinopel (nu Istanbul), en vervolgens naar Adrianopel (nu Edirne). In 1863, tijdens zijn verbanning uit Bagdad naar Constantinopel, maakte Bahá'u'lláh zijn aanspraak op een goddelijke missie bekend aan zijn gezin en zijn volgelingen. Vervolgens groeide de spanning tussen hem en Subh-i-Azal, de aangewezen leider van de Bábís die Bahá'u'lláhs claim niet erkende. Gedurende de rest van zijn leven kreeg Bahá'u'lláh het vertrouwen van de meeste Bábís, die bekend bahá'ís werden genoemd. Vanaf 1866 begon hij zijn missie als een boodschapper van God bekend te maken in brieven aan religieuze en wereldlijke leiders, met inbegrip van paus Pius IX, Napoleon III, en Koningin Victoria.

In 1868 werd Bahá'u'lláh voor de laatste keer verbannen door Sultan Abdülaziz naar de Ottomaanse strafkolonie Akko, in het huidige Israël. Aan het einde van zijn leven werd de strenge en zware opsluiting geleidelijk versoepeld, en werd hem toegestaan om in een huis nabij Akko te leven, maar officieel was hij nog steeds een gevangene van die stad.

Hij stierf in 1892. Bahá'ís zien zijn → graftombe in Bahjí als de Qiblah waar zij zich dagelijks in gebed naar keren. Tijdens zijn leven liet Bahá'u'lláh een grote hoeveelheid geschriften na. De → *Kitáb-i-Aqdas* (Het Heiligste Boek) en de → *Kitáb-i-Íqán* (Het Boek van zekerheid) worden gezien als zijn belangrijke theologische werken, en de → *Verborgene Woorden* en de *Zeven Valleien* als mystieke verhandelingen.

`Abdu'l-Bahá

➤ Zie → *'Abdu'l-Bahá voor het hoofdartikel over dit onderwerp.*

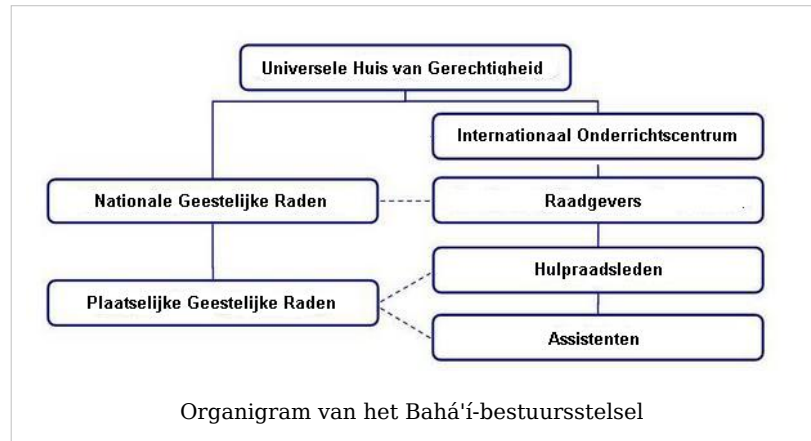
`Abbás Effendí was Bahá'u'lláhs oudste zoon, bekend onder de titel van 'Abdu'l-Bahá (dienaar van Bahá). Zijn vader liet een testament achter waarin hij 'Abdu'l-Bahá benoemde als de leider van de Bahá'í-gemeenschap en hem aanwees als het "centrum van het → Verbond", "hoofd van het geloof", en de enige gezaghebbende vertolker van Bahá' u'lláhs geschriften. 'Abdu'l-Bahá deelde zijn vaders lange ballingschap en gevangenisstraf, die voortduurden tot 'Abdu'l-Bahás eigen vrijlating als gevolg van de staatsgreep van de Jong-Turken in 1908. Na zijn vrijlating leidde hij een leven van reizen, toespraken en het onderhouden van correspondentie met de bahá'í-gemeenschappen en individuen, waarbij hij de beginselen van het Bahá'í-geloof verduidelijkte.

Bestuur

➤ Zie → *Bahá'í-bestuur voor het hoofdartikel over dit onderwerp.*

De oorsprong van het Bahá'í-bestuursstelsel ligt in de → *Kitáb-i-Aqdas* van Bahá'u'lláh en het *Testament van 'Abdu'l-Bahá*. Bahá'u'lláh beschrijft het verkozen → Universele Huis van Gerechtigheid en 'Abdu'l-Bahá stelde het benoemde erfelijke behoederschap in en verduidelijkte het verband tussen de twee instituten. In zijn Wil, benoemde 'Abdu'l-Bahá zijn oudste kleinzoon, Shoghi Effendi, als eerste behoeder van het Bahá'í-geloof.

Shoghi Effendi vertaalde bahá'í-literatuur; ontwikkelde globale plannen voor de uitbreiding van de bahá'í-gemeenschap; ontwikkelde het Bahá'í-wereldcentrum; onderhield een omvangrijke correspondentie met gemeenschappen en individuen rond de wereld en bouwde de administratieve

structuur van de religie, daarmee de gemeenschap voorbereidend voor de verkiezing van het Universele Huis van Gerechtigheid. Hij stierf in 1957 onder omstandigheden waarin hij geen opvolger kon benoemen.^[4]

Op plaatselijke, regionale en nationale niveaus, verkiezen bahá'ís Geestelijke Raden, die elk uit negen leden bestaan. Er zijn ook benoemde individuen die op plaatselijk, nationaal en internationaal niveau werken, die als functie het verspreiden van de bahá'í-leringen en het beschermen van de gemeenschap hebben. Zij dienen niet als 'geestelijkheid', die het Bahá'í-geloof niet kent.

Het Universele Huis van Gerechtigheid, dat voor het eerst in 1963 werd verkozen, is het hoogste bestuursorgaan van het Bahá'í-geloof. Zijn negen leden worden elke de vijf jaar gekozen door de leden van alle nationale Geestelijke Raden. Iedere mannelijke bahá'í, 21 jaar of ouder, is verkiesbaar in het Universele Huis van Gerechtigheid te worden gekozen; alle andere posities zijn open voor mannelijke en vrouwelijke bahá'ís.

Internationale plannen

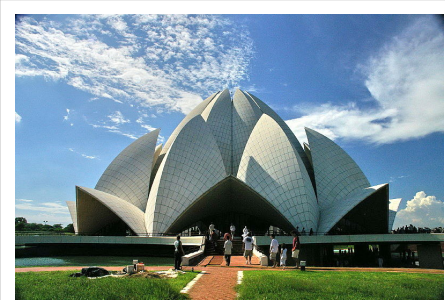
In 1937 gaf Shoghi Effendi het startsein voor een zevenjarenplan voor de bahá'ís van Noord-Amerika, gevolgd door een tweede in 1946. In 1953 lanceerde hij het eerste internationale plan, de Tienjaren Kruistocht. Dit plan omvatte onder meer zeer ambitieuze doelstellingen voor de uitbreiding van bahá'í-gemeenschappen en instellingen, de vertaling van bahá'í-teksten in verschillende nieuwe talen en het zenden van bahá'í-pioniers naar landen waar geen bahá'ís woonden. In brieven tijdens de Tienjaren Kruistocht kondigde hij aan dat het zou worden gevolgd door andere plannen onder leiding van het Universele Huis van Gerechtigheid, dat in 1963 werd verkozen bij de voltooiing van de Kruistocht. Het Huis van Gerechtigheid startte vervolgens met een Negenjarenplan in 1964 en een reeks van meerdere-jarenplannen van verschillende lengte en doelstellingen volgde en stuurde de richting van de internationale Bahá'í-gemeenschap.

Sinds 1996 heeft het Huis van Gerechtigheid nationale gemeenschappen geholpen zich voor te bereiden op grootschalige uitbreiding door het creëren van nieuwe instellingen en opleidingsinstituten. Bahá'ís over de hele wereld worden momenteel aangemoedigd om zicht te focussen op kinderklassen, jeugdklassen, meditatieve bijeenkomsten en een systematische studie van de religie die bekend is als *leerkringen*. Tussen de jaren 2001 en 2021 zijn vier opeenvolgende vijfjarenplannen gepland, culminerend in het honderdjarige jubileum van het heengaan van 'Abdu'l-Bahá. In 2008-2009 worden wereldwijd 41 regionale conferenties gehouden. In februari 2009 namen 350 bahá'ís vanuit Nederland deel aan de conferentie in Frankfurt, Duitsland, waar 4600 mensen uit 11 landen aanwezig waren.^[5]

Demografie

Bahá'í-bronnen schatten het aantal bahá'ís wereldwijd boven de 5 miljoen.^[6] De meeste encyclopedieën en andere soortgelijke bronnen geven schattingen tussen 5 en 6 miljoen bahá'ís wereldwijd in de vroege eenentwintigste eeuw.

In het *World Almanac and Book of Facts 2004* staat:

→ Bahá'í Huis van Aanbidding in New Delhi, India, ook bekend als de Lotus Tempel

“ De meerderheid van de bahá'ís leven in Azië (3,6 miljoen), Afrika (1,8 miljoen) en Latijns-Amerika (900.000). Volgens sommige schattingen is de grootste bahá'í-gemeenschap in India, met 2,2 miljoen bahá'ís, gevolgd door Iran, met 350.000 en de Verenigde Staten, met 150.000. Buiten deze landen variëren de aantallen sterk. Momenteel heeft geen enkel land een bahá'í-meerderheid. ”

De bahá'í-religie wordt in het *Britannica Book of the Year* (1992-heden) vermeld als de tweede meest wijdverspreide onafhankelijke wereldgodsdienst in termen van het aantal vertegenwoordigde landen. Britannica schrijft dat het geloof gevestigd is in 247 landen en gebieden; meer dan 2.100 rassen en stammengroepen vertegenwoordigt; geschriften heeft die in meer dan 800 talen zijn vertaald; en wereldwijd zeven miljoen aanhangers heeft [2005].^[7]

De Bahá'í-religie is gerangschikt op basis van de FP magazine als 's werelds tweede snelst groeiende religie, met een groei van 1.7 %.^[8]

Nederland

In Nederland begint de geschiedenis van de bahá'í-gemeenschap in de periode 1912-1917. Er is niet veel bekend van de bahá'ís uit die tijd en er was geen registratie. Na de Tweede Wereldoorlog kwamen enkele bahá'í uit de Verenigde Staten en Iran in Nederland wonen. In 1948 werd in Amsterdam de eerste plaatselijke Geestelijke Raad gekozen. In 1962 werd voor het eerst de nationale Geestelijke Raad gekozen.^[9]

In Nederland zijn er ongeveer 1.300 bahá'ís in 178 gemeenten. Momenteel zijn er in Nederland 31 plaatselijke Geestelijke Raden.

Sociale aspecten

Bahá'í-wetten

➤ Zie → *Bahá'í-wetten voor het hoofdartikel over dit onderwerp.*

Bahá'í-wetten en verordeningen die gelden in het Bahá'í-geloof zijn afkomstig uit de → Kitáb-i-Aqdas evenals andere teksten van → Bahá'u'lláh. De basis voor een systeem van bahá'í-wetten omvat tevens de latere interpretaties van → 'Abdu'l-Bahá en Shoghi Effendi en de wetgeving door het → Universele Huis van Gerechtigheid.

In de Kitáb-i-Aqdas stelt Bahá'u'lláh zowel religieuze als burgerlijke wetten in, zoals het dagelijkse verplichte gebed, de vasten, wetten over erfenis, de afschaffing van priesterdom, het verbod op zaken als slavernij, ascese, en gokken, de veroordeling van o.a. luiheid en roddelen, de specificatie van straffen voor zaken als moord en brandstichting, de vereiste dat ieder persoon een beroep moet uitoefenen en de nadruk op de noodzaak van de opvoeding van kinderen, evenals als de noodzaak zich strikt te houden aan de wetten van de regering van het land waar men woont. Bahá'u'lláh geeft ook algemene beginselen, waaronder hij zijn volgelingen aanspoort om vriendschappelijk samen te werken met mensen van alle religies en hen waarschuwt zich te hoeden voor fanatisme en trots. Ook moedigt hij zaken als reinheid en waarheidtrouw aan.

Werk

Kloosterleven is verboden en bahá'ís pogen hun spiritualiteit te aarden in het dagelijkse leven. Het uitvoeren van bijvoorbeeld nuttig werk, is niet alleen vereist, maar wordt gezien als een vorm van aanbidding. Bahá'u'lláh verbood bedelen en ascetisme, en stimuleerde bahá'ís betrokken te zijn met de behoeften van de samenleving. Verder wordt het belang van zelf-inspanning en dienstbaarheid aan de mensheid benadrukt in Bahá'u'lláhs geschriften, waarin hij stelt dat werk gedaan in de geest van dienstbaarheid aan de mensheid gelijk is aan gebed en aanbidding in de ogen van God.

Bahá'í Huis van Aanbidding

➤ Zie → *Bahá'í Huis van Aanbidding voor het hoofdartikel over dit onderwerp.*

Een bahá'í huis van aanbidding is de aanduiding van een plaats van aanbidding, of tempel, van het bahá'í-geloof. De bahá'í-leringen voorzien de huizen van aanbidding omringd door faciliteiten gericht op sociale, humanitaire, educatieve en wetenschappelijke doeleinden. Bij een paar bahá'í-tempels is al een enkele van deze neveninstellingen gevestigd.

Er zijn momenteel zeven bahá'í huizen van aanbidding verspreid over de wereld, en een achtste is in aanbouw in Chili. Veel bahá'í-gemeenschappen bezitten stukken grond waar huizen van aanbidding gepland zijn als de bahá'í-gemeenschap verder groeit. De bahá'í huizen van aanbidding zijn bedoeld voor gebed en meditatie en zijn voor iedereen vrij toegankelijk. De meeste bahá'í-bijeenkomsten

Bahá'í Huis van Aanbidding,
Langenhain, Duitsland

vinden plaats in plaatselijke bahá'í-centra, in de woonhuizen van particulieren, of in gehuurde ruimten.

Bahá'í-symbolen

➤ Zie → *Bahá'í-symbolen voor het hoofdartikel over dit onderwerp.*

Het officiële symbool van het bahá'í-geloof is de vijf-puntige ster.

Andere gebruikte symbolen zijn:

- Negen-puntige ster
- Ringsteen-symbool
- Kalligrafie van de Grootste Naam.

De kalligrafie van de → Grootste Naam

Bahá'í-kalender

➤ Zie → *Bahá'í-kalender voor het hoofdartikel over dit onderwerp.*

De bahá'í-kalender, ook de badí'-kalender genoemd, wordt gebruikt in het Bahá'í-geloof, is een zonnekalender met regelmatige jaren van 365 dagen en schrikkeljaren van 366 dagen. De jaren zijn samengesteld uit 19 maanden van 19 dagen elk, plus een extra periode van "Schrikkeldagen" (4 in normale jaren en 5 in schrikkeljaren). Bahá'í-gemeenschappen komen aan het begin van elke maand samen tijdens het → Negentiendaagsfeest voor meditatie, consultatie en socialiseren.

Verenigde Naties

Bahá'u'lláh schreef over de noodzaak van wereldregering in het huidige tijdperk van het collectieve leven van de mensheid. Door deze nadruk heeft de Bahá'ís-gemeenschap ervoor gekozen inspanningen ter verbetering van internationale betrekkingen door organisaties zoals de Volkerenbond en de Verenigde Naties te ondersteunen. De Bahá'í International Community is een agentschap onder leiding van het Universele Huis van Gerechtigheid in Haifa en heeft een raadgevende status bij de volgende organisaties:

- Economische en Sociale Raad van de Verenigde Naties (ECOSOC)
- United Nations Children's Fund (UNICEF)
- Wereldgezondheidsorganisatie (WHO)
- United Nations Development Fund For Women (UNIFEM)
- United Nations Environment Program (UNEP)

De Bahá'í International Community heeft kantoren bij de Verenigde Naties in New York en Genève en vertegenwoordigingen bij regionale commissies en andere kantoren van de Verenigde Naties in Addis Abeba, Bangkok, Nairobi, Rome, Santiago, en Wenen. In de afgelopen jaren zijn een Bureau voor het milieu en een Bureau voor de positie van de vrouw opgericht als onderdeel van het Bureau bij de Verenigde Naties. De internationale Bahá'í-gemeenschap is ook begonnen met de gezamenlijke ontwikkeling van programmas in samenwerking met verschillende andere organisaties van de Verenigde Naties. Op het Millennium Forum van de Verenigde Naties in 2000 was een bahá'í uitgenodigd als enige niet-gouvernementele spreker tijdens de top.

Vervolgingen

Bahá'ís worden nog steeds vervolgd in Islamische landen, vooral in Iran, waar meer dan 200 gelovigen werden geëxecuteerd tussen 1978 en 1998. In maart 2006 is bekend geworden dat de Iraanse overheid bezig is om systematisch informatie te verzamelen over bahá'ís in Iran. De speciale VN-rapporteur inzake Vrijheid van Godsdienst of Overtuiging, noemt dit een 'onaanvaardbare belemmering van de rechten' van de bahá'í-gemeenschap in Iran.^[10] Op 24 mei 2006 werden 54 bahá'ís in Shiraz gearresteerd voor het werken aan aan programma's voor sociaal-economische ontwikkeling.^[11] Drie van hen kregen in november 2007 straffen van 3 jaar opgelegd, de overige 51 moeten een heropvoedingcursus van de staat volgen.^[12]

De Bahá'í-begraafplaats in Yazd na vernieling

Op 14 mei 2008 werden zes vooraanstaande bahá'ís, allen lid van een nationaal coördinerende groep, gearresteerd en naar de Evin gevangenis gebracht. Een zevende lid werd in maart al gearresteerd.^[13] Op 11 februari 2009 berichtte persbureau ISNA dat de zaak volgende week voorkomt.^[14] ^[15]

Momenteel zijn meer dan 20 bahá'ís gevangen in Iran, sommigen verstoken van alle communicatie met anderen en de meesten zonder formele aanklachten.^[16] In de afgelopen maanden zijn er gevallen geweest van brandstichting, bedreiging, ontvoering en klopjachten. Huizen en winkels van bahá'ís zijn in brand gestoken of platgewalst en een aantal begraafplaatsen is omgeploegd.^[17]

Zie ook

- Lijst van bekende bahá'ís

Bronnen

- Effendi, Shoghi (1983). *God Schrijdt Voorbij* (nl) . Den Haag: Stichting Bahá'í Literatuur.
- Esslemont, J.E. (1980). *Bahá'u'lláh en het Nieuwe Tijdperk* (nl) . Den Haag: Stichting Bahá'í Literatuur.
- Schaefer, Udo (1984). *Sekte of Openbaringsreligie - Een plaatsbepaling van het Bahá'í-geloof binnen de godsdienst-wetenschap* ^[18] (nl) . Den Haag: Stichting Bahá'í Literatuur. ISBN 90-70765-21-7.
- Sears, William (1961). *Dief in de Nacht* ^[19] (nl) .
- Smith, Peter (1999). *A Concise Encyclopedia of the Bahá'í Faith* (en) . Oxford, UK: Oneworld Publications. ISBN 1851681841.
- Smith, Peter (2008). *An Introduction to the Baha'i Faith* ^[20] (en) . Cambridge: Cambridge University Press. ISBN 0521862515.
- Taherzadeh, Adib (2000). *The Child of the Covenant* (en) . Oxford, UK: George Ronald. ISBN 0853984395.
- Universele Huis van Gerechtigheid, Het (1986). *De Belofte van Wereldvrede* ^[21] (nl) . Den Haag: Stichting Bahá'í Literatuur. ISBN 90-70765-40-3.

- Vries, Jelle de (2002). *The Babi Question You Mentioned... - The Origins of the Bahá'í Community of The Netherlands, 1844-1962* ^[22] (en) . Leuven, België: Peeters Publishers. ISBN 9042911093.

Externe links

- (nl) Bahá'í-gemeenschap Nederland ^[23]
- (nl) Bahá'í-gemeenschap België ^[24]
- (en) The Bahá'ís ^[25] (Officiële website van de internationale bahá'í-gemeenschap)
- (en) Bahá'í Reference Library ^[26]
- (en) Bahá'í World News Service ^[27]

Wereldreligies (Religieportaal)

→ Bahá'í - Boeddhisme - Christendom - Confucianisme - Hindoeïsme - Islam - Jäinisme - Jodendom - Sikhisme - Taoïsme

arz: ٻه ٻولاء

Externe verwijzingen

- [1] Zie Amin Banani: A Baha'i Glossary and Pronunciation Guide (<http://www.bahaistudy.org/mp3/Bahai-Glossary1.mp3>) en Darius Shahrokh: Windows to the Past Series - A Guide to Pronunciation part 1 and 2 (<http://www.bahai-library.com/wtpp/programs.html>) voor meer uitspraak-instructies
- [2] Schaefer, Sekte of Openbaringsreligie
- [3] Shoghi Effendi, God Schrijdt Voorbij.
- [4] Taherzadeh, blz. 347-363
- [5] Bahá'í World Centre (2009). Regional Conferences of the Five Year Plan (<http://news.bahai.org/community-news/regional-conferences/>). bahai.org. Geraadpleegd op 2009-02-11.
- [6] Bahá'í International Community (2006). Worldwide Community (<http://www.bahai.org/dir/worldwide>) (en). Bezocht op 14 mei 2007.
- [7] Encyclopædia Britannica (2002). Worldwide Adherents of All Religions by Six Continental Areas, Mid-2002 (<http://www.britannica.com/eb/table?tocId=9394911>) (en). Bezocht op 14 mei 2007.
- [8] FP Magazine (2007-05-01). The List: The World's Fastest-Growing Religions (http://www.foreignpolicy.com/story/cms.php?story_id=3835) (en). Bezocht op 9 september 2008.
- [9] Vries, Babi Question.
- [10] Bahá'í-gemeenschap Nederland. Vervolgingen van bahá'ís (<http://www.bahai.nl/read/vervolgingen>) (nl). Bezocht op 1 oktober 2008.
- [11] Bahá'í-gemeenschap Nederland. Actie voor gevangen jonge bahá'ís in Iran (<http://www.bahai.nl/read/persbericht-2008-01-30>) (nl). Bezocht op 20 februari 2008.
- [12] Bahá'í-gemeenschap Nederland. "Ten onrechte veroordeelde bahais hielpen kansarme jongeren" (<http://www.bahai.nl/read/persbericht-2008-02-08>) (nl). Bezocht op 20 februari 2008.
- [13] Bahá'í-gemeenschap Nederland. "Nationaal coördinerende groep van alle bahá'ís in Iran opgepakt" (<http://www.bahai.nl/read/persbericht-2008-05-15>) (nl). Bezocht op 4 juni 2008.

- [14] AFP: Iran to try Bahais for spying for Israel (http://news.yahoo.com/s/afp/20090211/wl_mideast_afp/iranisraelreligionbahaiespionagetrial_20090211104607)
- [15] BWNS: Jailed Iranian Baha'is should be released, not put on trial, says BIC (<http://news.bahai.org/story/694>)
- [16] Bahá'í International Community. "Iran Update" (<http://www.news.bahai.org/human-rights/iran/iran-update.html>) (en). Bezocht op 23 juli 2008.
- [17] Bahá'í-gemeenschap Nederland. "Islamitisch regime tracht jongste godsdienst uit te roeien" (<http://www.bahai.nl/read/bam-59-iran>) (nl). Bezocht op 9 juni 2008.
- [18] <http://www.bahai.nl/read/8025>
- [19] <http://www.bahai.nl/read/8577>
- [20] <http://books.google.com/books?id=z7zdDFTzNr0C>
- [21] <http://www.bahai.nl/read/8062>
- [22] http://books.google.com/books?vid=ISBN9042911093&id=n_lb9-jz6z4C&printsec=frontcover&dq=jelle+vries
- [23] <http://www.bahai.nl/>
- [24] <http://www.bahai.be/>
- [25] <http://www.bahai.org>
- [26] <http://reference.bahai.org>
- [27] <http://news.bahai.org>

Bron: <http://nl.wikipedia.org/w/index.php?oldid=15763153>

Contributors: Edoderoo, Forrestjunky, Gerben1974, Ivory, Johan Lont, Koektrommel, Look Sharp!, Maurits, Omv, Salilus, Troefkaart, Wiki, Wutsje, 8 anonymous edits

Bahá'í-leringen

De **bahá'í-leringen** bestaan uit theologische, sociale en geestelijke leringen in het bahá'í-geloof, zoals uiteengezet door haar stichters.

Centrale leringen

Eén God

Centraal in de bahá'í-leringen staat voor alles de eenheid en het eenzijn van een alles te boven gaande en alomtegenwoordige God. Alle beelden, denkbeelden of beschrijvingen die wij van hem kunnen hebben, worden begrensd door ons eigen beperkte verstand en begripsvermogen, die zelf door God geschapen zijn. Wij kunnen hem ervaren als een persoonlijke God, hem beschouwen als een onkenbare abstractie, als de natuur, of als een vaderfiguur, dat heeft allemaal een mate van waarheid, maar ons beperkte verstand kan hem niet omvatten.

In de Bahá'í-geschriften wordt veelal naar hem verwezen met behulp van zijn eigenschappen die in onszelf kenbaar kunnen worden omdat wij naar zijn evenbeeld geschapen zijn. Zo is hij de liefderijke, de genezende, de rechtvaardige, de krachtige, de almachtige, de soevereine heerser, de barmhartige, de alziende en de alwetende.

Hij kan alleen gekend worden door middel van zijn manifestaties, die als zuivere spiegels zijn. Dit waren bijvoorbeeld Abraham, Mozes, Boeddha, Zoroaster, Jezus, Mohammed, de → Báb en → Bahá'u'lláh.

Ieder tijdperk kent zijn eigen boodschapper. In essentie zijn zij gelijk aan elkaar. Zij verschillen alleen in de mate waarin zij het goddelijk licht weerspiegelen, wat meer te maken heeft met ons bevattingsvermogen en het stadium van onze ontwikkeling, dan met hunzelf. Zij bevestigen altijd de boodschap van degene die voor hen was gekomen, ontdoen de religie van God van alle bijgeloof en culturele gebruiken die zich er in de loop van de tijd omheen hebben gevormd, bevestigen de kern van de zaak waar het om gaat, en geven sociale leringen die passen bij de tijd waarin zij leven en bij het ontwikkelingsstadium van die maatschappij. Behalve door deze zuivere spiegels is God tot op zekere hoogte te kennen door het werk zijner handen, zijn schepping, zoals ieder schilderij ons iets over de schilder kan vertellen.

Eén Religie

Het bahá'í-begrip van de eenheid van religie betekent dat bahá'ís de waarheid en de oorsprong van alle grote religieuze systemen erkennen en de stichters beschouwen als manifestaties van God, net als Bahá'u'lláh. Alle grote religies zijn afkomstig van een en dezelfde God. Religie is de uitdrukking van de band van de mens met zijn god. Religie is niet statisch, maar dynamisch en ontwikkelt zich door de eeuwen heen. Het krijgt met de verschijning van iedere nieuwe manifestatie van God een nieuwe impuls en zijn betekenis en boodschap worden dan vernieuwd. Zo is ook religieuze waarheid in het Bahá'í-geloof niet absoluut maar relatief en afhankelijk van de tijd waarin ze is geopenbaard en van onze ontwikkeling en ons begrip.

Volgens de bahá'í-leer heeft de religie van God de mensheid door de verschillende stadia van zijn ontwikkeling heengeleid, hebben wij de stadia van onze baby-, kleuter-, en kindertijd doorlopen, en staan wij nu aan de vooravond van onze volwassenheid, waarin we voor de taak staan om als één mensheid onze planeet te gaan bewonen en beheren. Voor bahá'ís is Gods religie één. Eén in het verleden, en één in de toekomst, en zullen er binnen deze eeuwige religie van God nog vele goddelijke manifestaties volgen om ons op onze weg te begeleiden, manifestaties zoals Mozes, Boeddha, Jezus en Mohammed in het verleden. De bahá'ís verwachten de eerstvolgende niet binnen duizend jaar na de openbaring van Bahá'u'lláh. Daarnaast bevestigt het bahá'í-geloof wat ook in vroegere openbaringen is beloofd, dat de religie van God nooit verloren gaat en dat zij eeuwig zal blijven bestaan.

Dit alles betekent dat voor bahá'ís de overeenkomsten tussen de verschillende religieuze systemen belangrijker zijn dan de verschillen, en de kern van de oorspronkelijke boodschap belangrijker dan cultuur of de maatschappij die daaruit is ontstaan. Tot deze kern behoort bijvoorbeeld naastenliefde, rechtvaardigheid, ons ontdoen van vooroordelen en bijgeloof, en het ontwikkelen van ons verantwoordelijkheidsgevoel om uit liefde tot God datgene te doen wat wij denken dat juist is.

Op het persoonlijk vlak wordt religie in de bahá'í-geschriften ook wel omschreven als het mystieke gevoel in het menselijk hart dat zijn schepper kent en liefheeft en hier een relatie mee aangaat.

Eén Mensheid

Alle mensen zijn door God geschapen. De mens vormt de kroon op de schepping. Deze met rede begiftigde ziel is de enige in de hele schepping die het unieke vermogen heeft gekregen om zich van zijn God bewust te worden, deze lief te hebben en er een relatie mee aan te gaan.

In zulke en soortgelijke bewoordingen wordt er bij herhaling in de bahá'í-geschriften over de mens gesproken. Alleen de mens heeft het vermogen om te kiezen, te onderzoeken, zijn schepper te erkennen, zich geestelijk en maatschappelijk steeds verder te ontwikkelen, en zo aan "een immer voortschrijdende beschaving" bij te dragen en als ziel te groeien en "God te naderen".

Het leven begint volgens de bahá'í-leer bij de conceptie, en zal eeuwig voortduren. Dit stoffelijk bestaan vormt slechts een van de "werelden van God", wier aantal onbekend en oneindig is. Alleen de eerste stadia van ons bestaan zijn gekoppeld aan dit stoffelijk leven, wat ons unieke mogelijkheden geeft om de fundamenteën te leggen voor ons verdere bestaan, net zoals het leven in de moederschoot de foetus unieke mogelijkheden biedt om zijn lichaam in essentie te ontwikkelen. Na onze lichamelijke dood zijn we ons volledig van onszelf en van elkaar bewust en ontwikkelen wij ons verder door de werelden van God, maar de basis hiervoor wordt gelegd in dit aardse bestaan en keuzes die we hier maken, zijn bepalend voor ons verdere bestaan.

Sociale en maatschappelijke beginselen

Naast bovenstaande "drie eenheden" bevatten de bahá'í-geschriften tal van maatschappelijke leringen die wel worden samengevat in lijstjes van tien of twaalf belangrijkste beginselen. Er bestaan verschillende lijsten en onderstaande is dan ook niet definitief of uitputtend. Ze is slechts bedoeld als algemene oriëntatie.

Onafhankelijk onderzoek naar de waarheid

Ieder mens moet zelf nadenken en mediteren over wat hij wel en niet gelooft. Het Bahá'í-geloof kent bijvoorbeeld geen geestelijkheid of voorgangers om een bepaalde interpretatie uit te dragen. Er bestaan ook geen scholen of verenigingen van gelijkgestemden die een bepaalde richting of interpretatie voorstaan. Wel organiseren bahá'ís gespreksgroepen, studiegroepen, scholen en cursussen waar bahá'ís en hun vrienden nader op een onderwerp kunnen ingaan, al dan niet met de hulp van een expert. Ook in het bestuursstelsel bestaat ditzelfde principe van zelfstandig onderzoek. Zo bestaat er voor verkiezingen geen kandidaatstelling, geen nominatie, geen campagne. Zelfs iedere zinspeling op personen om anderen te beïnvloeden is verboden. Ieder moet "vroom en devoot en na meditatie en overpeinzing trouwe, zuivere, ervaren, bekwame en bevoegde personen kiezen, die een raadslidmaatschap waardig zijn."

Gelijkwaardigheid van man en vrouw

Vrouw en man worden in het Bahá'í-geloof vergeleken met de twee vleugels van een vogel. De vogel heeft beide vleugels even hard nodig om te kunnen vliegen, en geen van beide kan zich volledig ontwikkelen, zolang de ander in zijn of haar ontwikkeling achterblijft. Jongens en meisjes moeten ook dezelfde basiseducatie krijgen en dezelfde kansen om verder te leren.

Het hand-in-handgaan van wetenschap en religie

Volgens de bahá'í-leer is er geen tegenspraak tussen ware religie en wetenschap en zijn beide even hard nodig voor de ontwikkeling van het verstand en van de ziel. Zonder wetenschap met alleen religie komt men terecht in "de poel van bijgeloof", terwijl men met alleen maar wetenschap "in het troosteloze moeras van materialisme zou wegzinken." Zie ook hierna onder Liefde en kennis

Het uitbannen van alle vormen van vooroordeel

Universele verplichte basisopvoeding

Dit houdt in dat ieder kind op de wereld de beginselen van religie moet leren, moet leren lezen en schrijven en een vak of beroep moet leren, zodat hij of zij zichzelf en zijn verwanten kan onderhouden. Onder de beginselen van religie wordt in de eerste plaats die leringen verstaan die in iedere religie hetzelfde zijn, zoals naastenliefde, respect, het aankweken van geestelijke en morele karaktereigenschappen, en dit dient op zulk een wijze te gebeuren dat het niet dogmatisch of fanatiek wordt. Het kind moet ook iets leren over de verschillende religieuze of spirituele systemen die in de wereld bestaan. Lezen en schrijven zijn een eerste vereiste om te leren zelfstandig de waarheid te onderzoeken; het Bahá'í-geloof kent geen voorgangers of andere morele leiders. Indien in een gezin niet de middelen aanwezig zijn om alle kinderen naar school te laten gaan, dan hebben de meisjes voorrang boven de jongens, omdat dit de snelste manier is om scholing te verspreiden. Zie ook voorbeelden van initiatieven in Canada ^[1] en Ethiopië ^[2]

Wereldvrede

Wereldgerechtshof

De noodzaak van een universele hulptaal

De noodzaak van een universele hulptaal naast de moedertaal.

Het uitbannen van de extremen van rijkdom en armoede

Het Bahá'í-geloof biedt geen kant en klaar economisch model aan, maar er zijn wel een aantal beginselen die ons economisch handelen en daarmee de maatschappij ingrijpend zullen wijzigen. Bahá'ís geloven dat het karakter van de mens weldegelijk kan veranderen door de invloed van goddelijke openbaring, geloof, gebed en meditatie, en opvoeding van de volgende generatie. De economie zal dus veranderen naarmate de mens er in slaagt om geestelijke principes in zijn dagelijks leven toe te passen en initiatieven neemt die met die principes in overeenstemming zijn. Zie ook het European Bahá'í Business Forum ^[3], "People inspiring responsible business" en *De welvaart van de mensheid* een verklaring over de bereikbaarheid van welvaart voor alle mensen ter wereld.

Gehoorzaamheid aan de regering van het land waar men verblijft

Gehoorzaamheid aan de regering van het land waar men verblijft en niet betrokken raken in partijpolitiek. In een bepaalde context is er ook wel gesproken over de vier werkterreinen mensenrechten, de positie van de vrouw, ethische ontwikkeling, en mondiale welvaart.

Geestelijke leringen

De Bahá'í-geschriften bevatten onder andere teksten, verhandelingen en uitspraken over de volgende onderwerpen:

Hemel en hel

In de Bahá'í-geschriften wordt niet veel geschreven over hemel en hel, maar meer over de ziel, de ontwikkeling van de ziel en de inspanning die we ons moeten getroosten om geestelijke eigenschappen te verwerven. Hemel en hel worden beschreven als een toestand van de ziel, niet beperkt tot het leven na onze lichamelijke dood, maar net zo goed ons leven hier. Als we de juiste keuzes maken, rechtvaardig handelen, de dingen die we ontdekt hebben en waar we ons van bewust zijn niet verloochenen en een relatie aangaan met de manifestatie van God voor dit tijdperk, dan zijn we in staat om oprecht gelukkig te zijn, dan ontwikkelt onze ziel zich het best, en dat is hemel. De volgende twee citaten lichten dit toe:

“En nu wat betreft uw vraag over de ziel van de mens en haar voortbestaan na de dood. Weet waarlijk dat de ziel na gescheiden te zijn van het lichaam zich verder ontwikkelt tot zij de nabijheid van God bereikt, in een staat en toestand die noch het verloop van jaren en eeuwen noch de veranderingen en wisselvalligheden van deze wereld kunnen wijzigen. De ziel zal voortbestaan zolang als het Koninkrijk van God, Zijn soevereiniteit, Zijn heerschappij en macht duren. Zij zal de tekenen en eigenschappen van God manifesteren en Zijn goedertierenheid en milddadigheid openbaren. [...] Gezegend de ziel die op het uur van scheiding van het lichaam bevrijd is van de ijdele verbeeldingen der wereldse mensen. Zulk een ziel beweegt en leeft naar de Wil van haar Schepper en gaat het allerhoogste Paradijs binnen.” (Bahá'u'lláh)

“De zielen der ongelovigen zullen echter - en dit getuig Ik - wanneer zij hun laatste adem uitblazen, zich bewust worden van de goede dingen die hun zijn ontgaan en zij zullen hun toestand bejammeren en zich verootmoedigen voor God. Nadat hun ziel is gescheiden van het lichaam zullen zij hiermee voortgaan. Het is overduidelijk dat alle mensen na hun lichamelijke dood de waarde van hun daden zullen afwegen en alles wat zij teweeg hebben gebracht zullen beseffen.” (Bahá'u'lláh)

Op deze manier kan hemel worden beschouwd als een toestand van de ziel die ook wel wordt omschreven als het nabijzijn van God. Hel is de toestand van het verwijderd zijn van God. De toestand van de ziel is het directe gevolg van het handelen van een mens en de inspanningen die hij zich getroost. De sleutel tot geestelijke ontwikkeling is volgens het bahá'í-geloof vervat in de leringen van de manifestatie van God.

De ziel

De ziel van de mens vormt volgens de leer van het bahá'í-geloof geen deel van het lichamelijk bestaan en is daar ook niet van afhankelijk. Ze is gedurende dit leven met het lichaam verbonden, en is de bezielende kracht achter zijn bestaan. De rationele ziel is de essentie van de mens die voortleeft nadat het lichaam heeft opgehouden om te functioneren.

De ziel van de mens is volgens de bahá'í-leer een werkelijkheid die niet tot deze stoffelijke wereld behoort. Hierin stemt de leer overeen met andere religies. Dat de ziel geen stoffelijk bestaan kent, betekent dat deze buiten het domein van de wetenschap valt. Haar bestaan is niet met wetenschappelijke middelen aan te tonen, maar toont zich in de karakterkwaliteiten die we een mens toekennen, zoals liefde en mededogen, vertrouwen, moed en andere menselijke eigenschappen die niet zuiver verklaard kunnen worden door de mens te beschouwen als een dier of als een hoog ontwikkelde organische machine.

De ziel sterft niet, ze blijft eeuwig voortbestaan. Wanneer het lichaam sterft, wordt de ziel bevrijd van haar banden met het fysieke lichaam en alles wat daarbij hoort en begint ze haar groei door de geestelijke wereld. Volgens het bahá'í-begrip is de geestelijke wereld een wereld, vrij van tijd en plaats, die dit fysieke heelal omvat. Het heeft geen fysieke plek en is niet van hier verwijderd.

Het binnengaan van het volgende leven kan grote vreugde met zich meebrengen. Bahá'u'lláh vergelijkt de dood met geboorte wanneer hij zegt: "Het hiernamaals verschilt evenveel van deze wereld als deze wereld verschilt van die van het kind dat nog in de moederschoot is."

De vergelijking met de moederschoot vat op verschillende manieren de bahá'í-kijk op dit aardse bestaan samen. Net zoals de baarmoeder van belang is voor de initiële lichamelijke ontwikkeling van een mens, is de stoffelijke wereld van belang voor ontwikkeling van de ziel van de mens. Zo gezien vormt dit leven een soort werkplaats waar men de kwaliteiten kan ontwikkelen die men in het volgende leven nodig heeft.

Enkele bronteksten over de ziel zijn te vinden op Wikiquote ^[4]

Liefde en kennis

Een bekend bahá'í-gebed dat bestemd is voor dagelijks gebruik begint met de woorden "Ik getuig, o mijn god, dat gij mij hebt geschapen om u te kennen en te aanbidden."

Aanbidden is een ultieme vorm van gebed, maar aanbidden is ook innig liefhebben. Kennen en liefhebben zijn twee fundamentele en complementaire vermogens van de mens, in zekere zin te vergelijken met fenomenen als het mannelijke en het vrouwelijke, de linker en de rechter hersenhelft, jin en yang, hard en zacht, wetenschap en religie, hoofd en hart, rechtvaardigheid en barmhartigheid.

Liefde en kennis zijn zijn veel voorkomende thema's in de bahá'í-geschriften, en de ontwikkeling van de bijbehorende vermogens in de mens wordt hoog aangeslagen. Zo functioneert de bahá'í-gemeenschap wereldwijd als een vriendenkring of een broederschap en is het een van de doelstellingen om te leren in liefde en eenheid met de hele mensheid om te gaan, als ware vrienden en kameraden.

Het was uit liefde dat god de mens schiep, en de hoogste vorm van gebed is pure aanbidding, waarmee de initiële liefde van god voor de mensen wordt beantwoord. Onderstaande verzen van Bahá'u'lláh geven dit weer:

- "O MENSENZOON! Verborgen in Mijn onheuglijk bestaan en in de aloude eeuwigheid van Mijn wezen wist Ik dat Ik u liefhad; daarom schiep Ik u, legde Mijn gelijkenis in u en openbaarde u Mijn schoonheid.
- "O MENSENZOON! Ik had uw schepping lief, daarom schiep Ik u. Heb Mij dus lief, dat Ik uw naam kan noemen en uw ziel kan vervullen met de geest des levens.
- "O ZOON VAN HET BESTAAN! Heb Mij lief, dat Ik u kan liefhebben. Indien gij Mij niet liefhebt, kan Mijn liefde u op generlei wijze bereiken. Weet dit, o dienaar.
- "O ZOON VAN HET BESTAAN! Uw paradijs is Mijn liefde, uw hemelse woning uw hereniging met Mij. Treed daar binnen en draal niet. Dit is hetgeen voor u is bestemd in Ons koninkrijk in den hoge en Ons verheven domein.

De Verborgene Woorden van Bahá'u'lláh, nrs 3-6 uit het Arabisch

Beschrijven bovenstaande verzen liefde als de spirituele reden van het bestaan, en de band die de mens met zijn schepper bindt, in onderstaand fragment wordt meer in detail ingegaan op de centrale rol die de liefde speelt in het leven hier en in het hiernamaals, in de relatie van de mens met zijn schepper, en bij de vestiging van beschaving in de wereld:

- "Weet voorzeker dat Liefde het geheim is van Gods heilige Beschikking, de manifestatie van de Albarmhartige, de bron van geestelijke uitstortingen. Liefde is 's hemels weldadige licht, de eeuwige ademtucht van de Heilige Geest die 's mensen ziel nieuw leven geeft. Liefde is de oorzaak van Gods openbaring aan de mens, de essentiële band die, in overeenstemming met Gods schepping, onafscheidelijk verbonden is met de realiteit der dingen. Liefde is het enige middel dat, zowel in deze als in de volgende wereld, de zekerheid geeft van ware gelukzaligheid. Liefde is het licht dat leidt in de duisternis, de levende schakel die God verbindt met de mens en die de vooruitgang van ieder verlicht mens verzekert. Liefde is de allergrootste wet die over deze machtige en hemelse cyclus heerst, de ongeëvenaarde kracht die de verschillende elementen van deze stoffelijke wereld samenbindt, de verheven magnetische kracht die de bewegingen der gebieden in de hemelse rijken bestuurt. Liefde onthult met nimmerfalende en onbeperkte kracht de mysteriën die verborgen liggen in het heelal. Liefde is de levensgeest voor het kostbare lichaam der mensheid, de vestiger van ware beschaving in deze vergankelijke wereld en de verspreider van onvergankelijke glorie onder ieder ras en iedere natie met een verheven doel."

Selections from the Writings of `Abdu'l-Bahá, nr 12. ^[5]

Kennis wordt daarentegen beschreven als "een ware schat van de mens" en "een bron van heerlijkheid, milddadigheid, vreugde, vervoering, geluk en blijdschap". Het is "één van de wondere gaven Gods" en "ieders plicht die te verwerven."

- " Kennis geeft vleugels aan 's mensen bestaan en is gelijk een ladder waarlangs men omhoogstijgt. Allen zijn verplicht kennis te vergaren, maar slechts van die wetenschappen die de mensen op aarde ten goede komen en niet van die wetenschappen, die beginnen met woorden en eindigen met woorden. De wetenschappers en de kunstenaars nemen een vooraanstaande plaats in onder de mensen."

Bahá'u'lláh, Tablets, Tajalliyát ^[6]

Bahá'u'lláh wijst de mensen ook op zaken die zij moeten weten, zoals hierboven in Verborgene woord nr 5 en in enkele van onderstaande voorbeelden:

- "O MENSENKINDEREN! Weet gij niet waarom Wij u allen hebben geschapen uit hetzelfde stof? Opdat geen mens zich boven de ander zou verheffen..."

De Verborgene Woorden van Bahá'u'lláh, nr 68 uit het Arabisch

- "Dompelt u in de oceaan van Mijn woorden, opdat gij de geheimen ervan moogt ontrafelen en alle parelen van wijsheid die in de diepten daarvan verborgen liggen, moogt ontdekken.

Bloemlezing uit de geschriften van Bahá'u'lláh, nr LXX

Opvallend is dat, wanneer het gaat om goddelijke of morele kennis, vaak wordt aangeraden om zaken "in het hart" te overwegen.

- "O ZOON VAN GEEST! Het meest geliefde in Mijn ogen is rechtvaardigheid. Keer u niet van haar af indien gij Mij begeert, en veronachtzaam haar niet, zodat Ik u Mijn vertrouwen kan schenken. Met haar hulp zult gij met uw eigen ogen zien en niet door de ogen van anderen, uit eigen kennis weten en niet door de kennis van uw naaste. Overweeg in uw hart hoe het u betaamt te zijn. Waarlijk, rechtvaardigheid is Mijn gave aan u en het teken van Mijn goedertierenheid. Houd dit voor ogen. "

De Verborgene Woorden van Bahá'u'lláh, nr 2 uit het Arabisch

Hierbij is een verwijzing op haar plaats naar het hand-in-handgaan van religie en wetenschap. De laatste bevredigt het verstand en biedt rationele zekerheid, terwijl kennis van de eerste leidt tot een diepe overtuiging die vrede brengt aan het hart.

Het verbond

➤ Zie → *Verbond van Bahá'u'lláh voor het hoofdartikel over dit onderwerp.*

Het verbond dat Bahá'u'lláh heeft gesloten met zijn volgelingen heeft betrekking op het bewaren van de eenheid binnen de bahá'í-gemeenschap. Het heeft ervoor gezorgd dat er hoegenaamd geen afsplitsingen zijn, omdat het de bahá'ís altijd heeft voorzien van leiding. Eerst in de persoon van `Abdu'l-Bahá, en daarna door middel van het bestuursstelsel met aan het hoofd eerst Shoghi Effendi, toen kort enkele aangewezen Handen van de Zaak, en sinds de eerste verkiezing in 1963 het → Universele Huis van Gerechtigheid.

Literatuur

- 'Abdu'l-Bahá, (1982). *Beantwoorde Vragen* ^[7] (nl) . Den Haag: Stichting Bahá'í Literatuur.
- 'Abdu'l-Bahá, (1978). *Selections From the Writings of 'Abdu'l-Bahá* ^[8] (en) . Wilmette, Illinois, USA: Bahá'í Publishing Trust. ISBN ISBN 0853980810.
- Bahá'u'lláh, (1979). *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh* ^[9] (nl) . Den Haag: Stichting Bahá'í Literatuur. ISBN ISBN 9070765101.
- Bahá'u'lláh, (1976). *De Kitáb-i-Íqán: Het Boek van Zekerheid* ^[10] (nl) . Den Haag: Stichting Bahá'í Literatuur.
- Bahá'u'lláh, (1995). *De Verborgene Woorden* ^[11] (nl) . Den Haag: Stichting Bahá'í Literatuur. ISBN ISBN 9070765373.
- Bahá'u'lláh, (1994). *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed After the Kitáb-i-Aqdas* ^[12] (en) . Wilmette, Illinois, USA: Bahá'í Publishing Trust. ISBN ISBN 0877431744.
- Smith, P. (1999). *A Concise Encyclopedia of the Bahá'í Faith* . Oxford, UK: Oneworld Publications. ISBN ISBN 1851681841.

- Taherzadeh, Adib, (1997). *De Ziel* (nl) . Nieuwegein: Equinox. ISBN ISBN 9075525028.

Externe verwijzingen

- [1] <http://news.bahai.org/story/453>
- [2] <http://news.bahai.org/story/486>
- [3] <http://ebbf.org>
- [4] <http://nl.wikiquote.org/wiki/Ziel>
- [5] <http://reference.bahai.org/en/t/ab/SAB/sab-13.html>
- [6] <http://reference.bahai.org/en/t/b/TB/tb-6.html>
- [7] <http://www.bahai.nl/read/8039>
- [8] <http://reference.bahai.org/en/t/ab/SAB/index.html>
- [9] http://www.bahai.nl/sites/bahai/files/site44_20071211174809_Bloemlezing.pdf
- [10] <http://www.bahai.nl/read/8038>
- [11] <http://www.bahai.nl/read/8032>
- [12] <http://reference.bahai.org/en/t/b/TB/>

Bron: <http://nl.wikipedia.org/w/index.php?oldid=14920963>

Contributors: DéRahier, GijsvdL, Omv, Wiki

God (bahá'í)

→ Bahá'ís geloven in een enkele, onvergankelijk **God**, die de schepper is van alle dingen, met inbegrip van alle wezens en krachten in het universum.

God wordt beschreven als "een persoonlijke God, onbekend, ontoegankelijk, de bron van alle openbaring, eeuwig, alwetend, alomtegenwoordig en almachtig". Hoewel rechtstreeks ontoegankelijk, wordt God toch gezien als bewust van de gebeurtenissen in deze wereld, met een geest, wil en doel. Bahá'í geloven dat God ten allen tijde en op vele manieren spreekt, onder meer door een reeks van goddelijke boodschappers aangeduid als manifestaties van God of goddelijke opvoeders. Zij zijn de stichters van religie in de wereld en worden gezien als intermediair tussen God en de mensheid. De bahá'í-leringen beschrijven dat God te groot is voor de mens om ten volle te begrijpen en om een volledig en nauwkeurig beeld van te vormen.

→ Bahá'u'lláh verwees vaak naar God door middels van titels (bijvoorbeeld de Almachtige, of de Al-Liefhebbende). Directe kennis van de essentie van God is onmogelijk.

Hoewel culturen en religies verschillende concepten van God en Zijn natuur hebben, geloven bahá'ís dat deze uiteenlopende standpunten toch verwijzen naar één enkel wezen. De verschillen tussen de religies worden toegeschreven aan de verschillende culturele omstandigheden en ontwikkelingsfasen waarin zij ontstonden. Bahá'ís beschouwen de verschillende godsdiensten als één enkel geloof, geleidelijk en in fasen geopenbaard door Gods manifestaties. Geen enkele boodschap, en dus geen enkele godsdienst kan volgens het Bahá'í-geloof, in wezen als superieur beschouwd worden aan een ander, maar een meer recentere boodschap kan beschouwd worden als meer relevant voor de huidige spirituele en sociale staat van de mensheid. Bahá'ís zien de meeste andere religies als goddelijk geïnspireerd, ook al zijn ze vervangen door Bahá'u'lláh's meer recente openbaring; Bahá'u'lláh schrijft op vele plaatsen dat het ontkennen van de geldigheid van

een van de vorige religieuze stichters gelijkwaardig is aan het ontkennen van hen allemaal (met inbegrip van hemzelf) en het ontkennen van God.

De Eenheid van God

Bahá'ís geloven dat er één bovennatuurlijk wezen, God, is, die heeft alle wezens en krachten in het heelal heeft geschapen, dat God almachtig, alwetend en perfect is, en dat, hoewel mensen verschillende concepten van God en Zijn natuur hebben, en Hem met verschillende namen noemen, iedereen over één en dezelfde God spreekt. Bahá'u'lláh schrijft over dit onderwerp:

"Alle lof aan de eenheid van God en alle eer aan Hem, de soevereine Heer, de onvergelijkelijke en alglorierijke Heerser van het heelal, Die uit het volslagen niets de werkelijkheid aller dingen schiep, Die uit het niets aan de meest verfijnde en subtiële elementen van Zijn schepping bestaan gaf en Die om Zijn schepselen te bewaren voor de vernedering van verafzijn en de gevaren van uiteindelijke ondergang hen in Zijn koninkrijk van onvergankelijke heerlijkheid heeft opgenomen. Niets buiten Zijn alomvattende genade en Zijn aldoordringende barmhartigheid had dit ooit kunnen volbrengen."^[1]

De bahá'í-leringen beschrijven dat God te groot is voor de mens ten volle Hem te begrijpen of een beeld van Hem te creëren. Zelfs de eigenschappen die bahá'ís Hem toeschrijven als de Almachtige en de Al-Liefderijke zijn afgeleid van de beperkte menselijke ervaringen van de macht, liefde, gerechtigheid etc. Bahá'u'lláh leert dat de kennis van God beperkt is tot de kenmerken en kwaliteiten die voor de mens waarneembaar zijn en dus is directe kennis van God niet mogelijk. Bovendien stelt Bahá'u'lláh dat de kennis van de eigenschappen van God geopenbaard wordt aan de mensheid door de boodschappers die God stuurt.

"Zo volmaakt en veelomvattend is Zijn schepping dat noch verstand noch hart, hoe scherp en zuiver ook, ooit de aard van het meest onbeduidende van Zijn schepselen kan begrijpen; nog minder het mysterie van Hem Die de Dagster van waarheid, Die de onzichtbare en onkenbare Essentie is, kan doorgronden."^[2]

"Daar onze kennis der dingen, zelfs van de geschapen en eindige dingen, de kennis is van hun eigenschappen en niet van hun essentie, hoe is het dan mogelijk om van de goddelijke Werkelijkheid, die oneindig is, de essentie te begrijpen?... God kennen betekent daarom het begrijpen en kennen van Zijn hoedanigheden en niet van Zijn Werkelijkheid. Deze kennis van de hoedanigheden staat ook in verhouding tot het vermogen en de kracht van de mens, ze is niet absoluut."^[3]

Tegelijkertijd spreken de bahá'í-leringen over een persoonlijke God, die een persoonlijk wezen is met een persoonlijkheid, met inbegrip van de capaciteit voor rede en liefde te voelen; het idee van een persoonlijke God betekent niet dat God een menselijke of fysieke vorm heeft.

Men kan dicht bij God komen door gebed, meditatie, studie van de heilige geschriften en dienstbaarheid.

Bron

- 'Abdu'l-Bahá, (1982). *Beantwoorde Vragen* ^[4] . Den Haag: Stichting Bahá'í Literatuur.
- Bahá'u'lláh, (1979). *Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh* ^[5] . Den Haag: Stichting Bahá'í Literatuur.
- Bahá'u'lláh, . *De Kitáb-i-Íqán: Het Boek van Zekerheid* ^[6] (nl) . Den Haag: Stichting Bahá'í Literatuur.
- Smith,P. (1999). *A Concise Encyclopedia of the Bahá'í Faith* . Oxford, UK: Oneworld Publications. ISBN ISBN 1851681841.

Externe verwijzingen

- [1] Bahá'u'lláh, Bloemlezing, Sectie XXVII.
- [2] Bahá'u'lláh, Bloemlezing, Sectie XXVI
- [3] 'Abdu'l-Bahá, Beantwoorde Vragen, Sectie LIX
- [4] <http://www.bahai.nl/read/8039>
- [5] http://www.bahai.nl/sites/bahai/files/site44_20071211174809_Bloemlezing.pdf
- [6] <http://www.bahai.nl/read/8038>

Bron: <http://nl.wikipedia.org/w/index.php?oldid=14050609>

Contributors: Forrestjunky, Maurits, Robert Prummel, SlimmeHans, Wiki

Gebed in het bahá'í-geloof

Gebed in het bahá'í-geloof bestaat uit woorden die zijn gericht tot → God en het gebod te bidden is een van de belangrijkste bahá'í-wetten voor de individuele bahá'í. Het doel van gebed in het bahá'í-geloof is dichterbij God en Bahá'u'lláh te komen, het eigen gedrag te verbeteren en te vragen om goddelijke bijstand. Zowel → Bahá'u'lláh, de grondlegger van het bahá'í-geloof als zijn zoon, → 'Abdu'l-Bahá, schreven vele gebeden, die inmiddels in vele talen zijn gepubliceerd.

Algemene leringen

→ Bahá'u'lláh moedigde bahá'ís aan vaak te bidden. Hij schreef dat gebed zowel individueel als een daad van aanbidding van God moet worden gebruikt, als samen tijdens bijeenkomsten. De bahá'í-geschriften leren dat gebed essentieel is voor de ontwikkeling van spiritualiteit en dat de impuls om te bidden natuurlijk is. Het resultaat van gebed wordt echter niet verkregen door het bidden zelf, maar de geestelijke toestand verkregen als gevolg van het bidden. In dit verband schreef Bahá'u'lláh dat een kort gebed, gezegd in een opgewekte staat, beter is dan een lang gebed dat niet aanzet tot een geestelijke staat.

In de bahá'í-geschriften is het doel van gebed om dichterbij God te komen en iemands eigen gedrag te verbeteren en te vragen om goddelijke hulp. Gebed wordt gebruikt voor het uitdrukken van iemands liefde voor God en om zijn of haar innerlijk te beïnvloeden. Gebed kan ook worden gebruikt voor het verkrijgen van specifieke materiële doeleinden, maar de bahá'í-geschriften bevestigen dat het belangrijker is om te bidden voor de liefde Gods zonder enige andere hoop of vrees. Bahá'u'lláh heeft geschreven dat gebed essentieel is voor elke onderneming en dat het bevestigingen van God aantrekt.

De bahá'í-leringen bevestigen dat het individuele gebed moet worden uitgevoerd wanneer men alleen is, vrij van afleidingen, zoals bijvoorbeeld vroeg in de ochtend of 's avonds laat. Gezamenlijk bidden, waarbij individuele personen om de beurt gebeden zeggen of zingen, wordt ook aangemoedigd; dit wordt meestal gedaan bij het begin van bijeenkomsten, zoals het negentiendaagsfeest en → bahá'í administratieve vergaderingen.

Verplichte gebeden

Naast de algemene gebeden heeft Bahá'u'lláh dagelijkse verplichte gebeden voorgeschreven in zijn boek met wetgevingen, de → Kitáb-i-Aqdas. Het verplichte gebed is een belangrijke religieuze verplichting vanaf de leeftijd van vijftien en het is de belangrijkste vorm van gebed. Het doel van het verplichte gebed is het bevorderen van de ontwikkeling van nederigheid en toewijding. In tegenstelling tot bijna alle andere gebeden in het bahá'í-geloof zijn er specifieke verordeningen betreffende de verplichte gebeden, maar aangezien het verplichte gebed een persoonlijke geestelijke verplichting is kan geen bahá'í-administratieve sanctie worden verkregen wanneer een bahá'í zijn of haar dagelijks gebed niet zegt.

Bahá'u'lláh schreef drie verplichte gebeden - de korte, de middellange en de lange - en bahá'ís zijn vrij in de keuze om één van deze drie per dag te zeggen. Het Korte en het Middellange Gebed moeten op bepaalde tijdstippen gezegd worden: het Korte Gebed één keer tussen het middaguur en zonsondergang en het Middellange Gebed drie maal per dag (eenmaal tussen zonsopgang en het middaguur, eenmaal tussen het middaguur en zonsondergang en eenmaal tussen zonsondergang en twee uur na zonsondergang. Het Lange Gebed kan op elk moment van de dag gezegd worden. Bij de Middellange en Lange Gebeden horen ook bewegingen en gebaren tijdens de gebeden, die ook verplicht zijn, behalve wanneer een persoon fysiek niet in staat is voor de uitvoering ervan. Shoghi Effendi heeft geschreven dat deze bewegingen en gebaren symbolisch zijn worden gebruikt om de concentratie tijdens het gebed te vergroten.

Verder dient het verplichte gebed te worden voorafgegaan door het reinigen van de handen en gezicht en men moet zich keren tot de Qiblih, de graftombe van Bahá'u'lláh.

Algemene gebeden

→ Bahá'u'lláh, de → Báb, → 'Abdu'l-Bahá en Shoghi Effendi schreven duizenden gebeden; veel van deze gebeden waren oorspronkelijk onderdeel van brieven aan individuen. De meeste van deze gebeden zijn geschreven in het Arabisch en Perzisch en 'Abdu'l-Bahá schreef een paar in het Turks. Een groot aantal van deze gebeden zijn vertaald in het Engels en vele honderden talen; de korte verplichte gebed is vertaald in 501 talen. Gebeden zijn geschreven voor onder andere bescherming, eenheid, geestelijke groei, genezing, hulp en bijstand, onthechting, ontwaken, reizen en vergeving. De gebeden kunnen hardop worden gezegd of gezongen en de tekst mag niet worden gewijzigd. Bij het zeggen van een algemeen gebed hoeft men zich niet naar de Qiblih te keren.

Bahá'í-gebeden verschillen sterk in vorm, maar een typisch gebed begint met de smeekbede tot de eigenschappen van God, dan een lof-uiting en vervolgens een verzoek om bijvoorbeeld begeleiding of bescherming. Het einde van het gebed is meestal samengesteld uit een aantal van Gods eigenschappen. In de gebeden komt vaak beeldspraak voor, onder andere uit de islamitische literatuur Perzische poëzie.

Speciale gebeden

Er bestaat ook een aantal gebeden die kunnen worden gezegd in specifieke omstandigheden of gevallen, inclusief gebeden voor de → vasten en specifieke → bahá'í heilige dagen. Drie andere gebeden worden door bahá'ís vaak gezien als grote kracht hebbende. Dat zijn het korte gebed van de Báb voor het wegnemen van moeilijkheden, de Tafel van Ahmad en het Lange Genezingsgebed, beiden geschreven door Bahá'u'lláh. De Tafel van Ontmoeting is een gebed dat gebruikt wordt tijdens het bezoeken van de de graftombe van Bahá'u'lláh en die van de Báb en wordt ook gebruikt tijdens de Bahá'í-heilige dagen die aan hen gerelateerd zijn; de tafel bestaat uit passages afkomstig uit verschillende geschriften van Bahá'u'lláh. Er is ook een Tafel van Ontmoeting voor 'Abdu'l-Bahá, dat een gebed is dat nederigheid en onzelfzuchtigheid uitspreekt. Bahá'u'lláh schreef ook een specifiaal Gebed voor de Doden, dat gezegd dient te worden voor de begrafenis van een bahá'í boven de leeftijd van vijftien. Het gebed wordt hardop gezegd door een enkele persoon, terwijl anderen die aanwezig zijn staan in stilte. Het gebed is het enige congregationele bahá'í-gebed.

De Grootste Naam

Bahá'ís herhalen de woorden "Allah-u-Abha", een vorm van de → Grootste Naam, 95 keer per dag, zoals beschreven door Bahá'u'lláh in de → Kitáb-i-Aqdas, soms met behulp een gebedssnoer.

Bronnen

- De Báb, Bahá'u'lláh & `Abdu'l-Bahá, (2005). *Bahá'í Gebeden* ^[1] (nl) . Den Haag: Stichting Bahá'í Literatuur.
- De Báb, Bahá'u'lláh & `Abdu'l-Bahá, (2002). *Bahá'í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá* ^[2] (en) . Wilmette, Illinois, USA: Bahá'í Publishing Trust. ISBN ISBN 0877432856.
- Compilatie, (1986). *Gebed en Meditatie* ^[3] (nl) . Den Haag: Stichting Bahá'í Literatuur.
- Compilatie, (2000). *The Importance of Obligatory Prayer and Fasting* ^[4] (en) . Wilmette, Illinois: Bahá'í Publishing Trust.
- Smith,P. (1999). *A Concise Encyclopedia of the Bahá'í Faith* . Oxford, UK: Oneworld Publications. ISBN ISBN 1851681841.
- Walbridge, John. *Prayer and worship* ^[5]

Externe links

- 'Questions on Obligatory Prayer and Repetition of the Greatest Name Ninety-five Times a Day' ^[6], door het Onderzoekcentrum van het Universele Huis van Gerechtigheid

Externe verwijzingen

- [1] <http://www.bahai.nl/read/8037>
- [2] <http://www.bahaiprayers.org/>
- [3] <http://www.bahai.nl/read/8412>
- [4] <http://bahai-library.com/compilations/obligatory.prayer.html>
- [5] <http://bahai-library.com/encyclopedia/prayer.html>
- [6] http://bahai-library.com/file.php5?file=u_hj_obligatory_greatest_name&language=

Bron: <http://nl.wikipedia.org/w/index.php?oldid=15044223>

Contributors: Tukka, Wiki

Progressieve openbaring

Progressieve openbaring is één van de leringen van het → Bahá'í-geloof die beschrijft dat religieuze waarheid geleidelijk door God wordt onthuld en cyclisch is in de tijd door een serie goddelijke boodschappers en dat de leringen zijn afgestemd op de behoeften van de tijd en de plaats van hun verschijning. Zo erkennen de bahá'í-leringen de goddelijke oorsprong van de verschillende wereldreligies als verschillende stadia in de geschiedenis van één godsdienst, terwijl de openbaring van → Bahá'u'lláh wordt gezien als de meest recente (maar niet de laatste, er zal nooit een laatste zijn) en dus het meest relevant is voor de moderne samenleving.

Deze lering is een interactie van eenvoudiger leringen en hun implicaties. Het concept heeft betrekking op de bahá'í-visie op Gods essentiële eenheid en de aard van de profeten, aangeduid als manifestaties van God. Het is ook gerelateerd aan bahá'í-standpunten over het doel en de aard van godsdienst, wetten, cultuur en geschiedenis. Goddelijke openbaring wordt gezien als geleidelijk, ononderbroken en onophoudelijk.

Bronnen

- 'Abdu'l-Bahá, (1982). *Beantwoorde Vragen* ^[1] (nl) . Den Haag: Stichting Bahá'í Literatuur.
 - Bahá'u'lláh, . *De Kitáb-i-Íqán: Het Boek van Zekerheid* ^[2] (nl) . Den Haag: Stichting Bahá'í Literatuur.
 - Smith,P. (1999). *A Concise Encyclopedia of the Bahá'í Faith* . Oxford, UK: Oneworld Publications. ISBN ISBN 1851681841.
-

Externe verwijzingen

[1] <http://www.bahai.nl/read/8039>

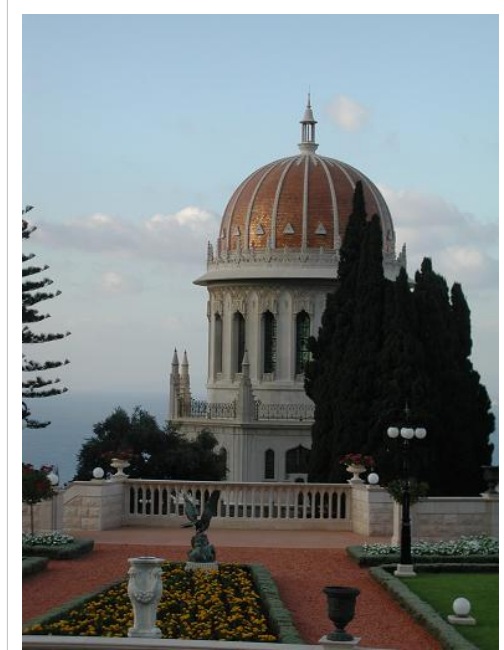
[2] <http://www.bahai.nl/read/8038>

Bron: <http://nl.wikipedia.org/w/index.php?oldid=14682255>

Contributors: JCIV, Tekstman, Wiki

Báb

De **Báb**, geboren als Siyyid 'Alí Muhammad (Perzisch: *دمحم یلع ديس*) (Shíráz, 20 oktober 1819 - Tabriz, 9 juli 1850) was de grondlegger van het Bábisme. Hij was een koopman uit Shíráz, Perzië, die op de leeftijd van vijftientig beweerde de beloofde Qá'im (of Mahdi) te zijn. Na zijn verklaring nam hij de titel van de Báb (Arabisch: *باب*) wat "Poort" betekent. Hij schreef honderden brieven en boeken (vaak tafelen genoemd), waarin hij zijn Messiaanse claims maakte en zijn leer uiteenzette, die een nieuwe *shar'ah* of religieus recht vormden. Zijn beweging trok uiteindelijk tienduizenden volgelingen, kreeg zware tegenstand van de Sjiitische geestelijken en werd onderdrukt door de Iraanse regering waardoor duizenden van zijn aanhangers, die Bábís werden genoemd, vervolgd en vermoord werden. In 1850 werd de Báb neergeschoten door een vuurpeloton in Tabríz.

→ Bahá'í-graftombe van de Báb in Haifa, Israël.

→ Bahá'ís geloven dat de Báb ook de terugkeer was van Elia en Johannes de Doper, dat hij de "Ushídar-Máh" was die voorspeld werd in de Zoroastrische geschriften en dat hij was de voorloper van hun eigen religie. → Bahá'u'lláh, de grondlegger van het Bahá'í-geloof, was een volgeling van de Báb en verklaarde vervulling te zijn van de Bábs belofte dat God een andere boodschapper zou sturen.

Leven

Vroege leven

De Báb is geboren op 20 oktober 1819 in Shiraz als zoon van een handelaar in de stad; zijn vader stierf toen hij nog heel jong was en hij werd opgevoed door zijn oom van moeders kant Hájí Mírzá Siyyid 'Ali, die ook een handelaar was. Hij is een afstammeling van Mohammed via Imam Husayn, via zijn beide ouders. Ergens tussen de leeftijd van 15 en 20 ging hij bij zijn oom werken in het familiebedrijf, een handelshuis en werd een handelaar in de stad Bushehr in de buurt van de Perzische Golf. Uit enkele van zijn vroege geschriften blijkt dat hij niet genoot van het familiebedrijf en zich liever bezighield met de studie van de religieuze literatuur. In 1842 trouwde hij met Khadíjih-Bagum en zij hadden een zoon,

Ahmad, die stierf als zuigeling. Een tijdgenoot beschreef hem als "zeer zwijgzaam en [hij] zou nooit een woord spreken, tenzij absoluut noodzakelijk. Hij gaf zelfs geen antwoord op onze vragen. Hij was voortdurend geabsorbeerd in zijn eigen gedachten en was bezig met het herhalen van gebeden en verzen. Hij was een knappe man met een dunne baard, gekleed in schone kleren en droeg een groene sjaal en een zwarte tulband."

De Shaykhi-beweging

In de 1790's in Perzië, begon Shaykh Ahmad (1753-1826) een religieuze beweging binnen het Sjiïsme. Zijn volgelingen, die later bekend werd als Shaykhis, verwachtten de verschijning van de Qá'im van het Huis van Mohammed, ook wel de Mahdi. Na de dood van Shaykh Ahmad, werd het leiderschap doorgegeven aan Sayyid Kázim van Rashjt (1793-1843).

Rond 1839-40 ging de Báb op bedevaart naar Irak en verbleef voornamelijk in en rond Karbala. Er wordt gezegd dat hij daar de leider van de Shaykhis, Sayyid Kázim, die groot respect voor hem bleek te hebben. Hij zou deelgenomen hebben aan een aantal van Siyyid Kazim's lezingen, maar deze periode is vrijwel geheel ongedocumenteerd.

Bij zijn overlijden in december 1843, had Sayyid Kázim zijn volgelingen opgedragen hun huizen te verlaten om de Mahdi te zoeken, die volgens zijn profetieën binnenkort zou verschijnen. Een van deze volgelingen, genaamd Mullá Husayn, reisde, na voor veertig dagen een nachtwake in een moskee gehouden te hebben, naar Shiraz, waar hij een ontmoeting had met de Báb.

Verklaring aan Mullá Husayn

Kort na zijn aankomst in Shiraz, kwam Mullá Husayn in contact met de Báb. Op de avond van 23 mei 1844 werd Mullá Husayn uitgenodigd door de Báb naar zijn huis; op die nacht vertelde Mullá Husayn hem dat hij op zoek was naar de mogelijke opvolger van Siyyid Kázim, de Beloofde, en de Báb vertelde Mullá Husayn dat hij de opvolger van Siyyid Kázim en de drager van de goddelijke kennis was .

Na enige overweging, werd Mullá Husayn de eerste om de claims van de Báb als de beloofde boodschapper van God te aanvaarden; de Báb had alle vragen van Mullá Husayn op een bevredigende manier beantwoord en schreef in zijn aanwezigheid, met extreme snelheid, een lang commentaar op de Surih van Jozef, dat de Qayyúmu'l-Asmá' wordt genoemd en beschouwd wordt als het eerste werk dat de Báb openbaarde.

Letters van de Levende

Mullá Husayn was de eerste leerling van de Báb. Binnen vijf maanden hadden zeventien andere leerlingen van Siyyid Kázim onafhankelijk de Báb als een manifestatie van God erkend. Onder hen was een vrouw, Zarrín Táj Baragháni, een dichteres, die later de naam Táhirih (de Zuivere) kreeg. Deze achttien leerlingen werden later bekend als de Letters van de Levende en kregen de taak van verspreiding van het nieuwe geloof in Iran en Irak. De Báb benadrukt hun spirituele station als leden van de eerste "Eenheid" van zijn religie. In het Arabisch wordt het woord "eenheid" getranslitereerd als "vahid", dat in het Abjad-systeem een numerieke waarde van 19 heeft, dat staat voor het aantal Letters van de Levende plus de Báb.

Pelgrimsreis en gevangenschap

Nadat de achttien Letters van de Levende hem hadden herkend, maakte de Báb en de achttiende Letter van de Levende, Quddús, op pelgrimsreis naar Mekka en Medina, de heilige steden van de Islam. In Mekka schreef de Báb een brief naar de Sjarief van Mekka, de beschermer van de Kaaba, waarin hij zijn missie aankondigde. Na hun pelgrimstocht keerden de Báb en Quddús terug naar Bushehr, Iran.

Na enige tijd leidden de activiteiten van de Letters van de levende tot oppositie door de islamitische geestelijken, waarna de gouverneur van Shiraz het bevel gaf de Báb te arrestateren. Toen de Báb van het arrestatiebevel hoorde, vertrok hij naar Shiraz in juni 1845 en gaf zich aan bij de autoriteiten. Hij werd onder huisarrest geplaatst in het huis van zijn oom tot een cholera-epidemie uitbrak in de stad in september 1846. De Báb werd vrijgelaten en vertrok naar Isfahan. Daar kwamen velen om hem te zien in het huis van de imám jum'ih, hoofd van de plaatselijke geestelijken, die sympathie voor hem toonde. Na een informele bijeenkomst waar de Báb debatteerde met de plaatselijke geestelijken, steeg zijn populariteit enorm. Na de dood van de gouverneur van Isfahan, die voorstander was geworden, beval de Sjah, Mohammad Sjah Kadjar, onder druk van de geestelijken van de provincie, in januari 1847 de Báb naar Teheran te brengen. Na enkele maanden in een kamp buiten Teheran gewacht te hebben en voordat de Báb de Sjah had kunnen ontmoeten, stuurde de minister-president de Báb naar Tabriz in het noordwesten van het land, waar hij werd opgesloten.

Na veertig dagen in Tabriz, werd de Báb vervolgens overgebracht naar het fort van Máh-Kú in de provincie Azerbeidzjan dicht bij de Turkse grens. Tijdens zijn opsluiting begon de Báb aan zijn belangrijkste werk, de Perzische Bayán, dat hij nooit afkreeg. Als gevolg van de groeiende populariteit van de Báb in Máh-Kú en de sympathie van de gouverneur van Máh-Kú, verplaatste de minister-president hem in april 1848 naar het fort van Chihríq. Ook in die plaats groeide de Báb's populariteit en zijn bewakers werden minder streng. Vandaar dat de minister-president de opdracht gaf de Báb terug te brengen naar Tabriz waar de religieuze autoriteiten werd verzocht de Báb te berechten voor blasfemie en afvalligheid.

Proces

Het proces vond plaats in juli 1848 in aanwezigheid van de kroonprins en tal van lokale geestelijken. Zij ondervroegen de Báb over de aard van zijn claims en zijn leringen en eisten hem wonderen te tonen om zijn goddelijke autoriteit te bewijzen. Zij vroegen hem zijn claims te herroepen. Er bestaan negen ooggetuigen-verslagen van het proces. Zes van deze verslagen zijn van moslims en zetten de Báb in een slecht daglicht. In totaal geven de negen bronnen 35 antwoorden, maar slechts één antwoord komt terug in alle negen ooggetuigen-verslagen, waar de Báb stelt dat "Ik ben degene die u duizend jaar hebt gewacht." Zijn aanspraak de Mahdi te zijn was ondubbelzinnig.

Het proces bracht geen eenduidig resultaat. De arts van de kroonprins, William Cormick, onderzocht de Báb en voldeed aan het verzoek van de regering hem ontoerekeningsvatbaar te verklaren, zodat de doodstraf niet uitgevoerd kon worden, maar de geestelijken stonden erop dat de Báb twintig zweepslagen op de voetzolen kreeg (bastinado). De Báb werd uiteindelijk teruggebracht naar het fort van Chihríq.

Executie

Halverwege 1850 gaf een nieuwe minister-president, Amir Kabir, het bevel voor de executie van de Báb, waarschijnlijk omdat verschillende Bábí-opstanden waren verslagen en de beweging aan populariteit leek te verliezen. Ongeveer 20.000 van zijn volgelingen kwamen om bij vervolgingen en bloedbaden in heel Perzië. De Báb werd teruggebracht naar Tabríz, zodat hij zou kunnen worden neergeschoten door een vuurpeloton. De nacht voor zijn executie, toen hij naar zijn cel werd geleid, wierp een jonge Bábí, Muhammad-'Alí-i-Zunúzí, genaamd Anís, zich voor de voeten van de Báb en smeekte samen met gedood te mogen worden. Hij werd onmiddellijk gearresteerd en in dezelfde cel als de Báb geplaatst.

Op de ochtend van 9 juli 1850 werd de Báb naar de binnenplaats van de kazerne waar hij werd vastgehouden gebracht, waar duizenden mensen zich hadden verzameld om zijn executie te bekijken. De Báb en Anís waren voor een muur vastgebonden en een groot vuurpeloton van christelijke soldaten bereidde zich voor te schieten. Tal van ooggetuige-verslagen, inclusief van westerse diplomaten, vertellen het resultaat. De opdracht te vuren werd gegeven en het plein vulde zich met rook. Toen de rook optrok was de Báb niet meer op de binnenplaats en zijn metgezel stond er ongedeerd; de kogels hadden beide mannen blijkbaar niet geschaad, maar had het touw waarmee zij aan de muur kapotgeschoten. Er was een grote commotie, velen in de menigte geloofden dat de Báb naar de hemel was opgestegen of gewoon was verdwenen. Maar de soldaten vonden de Báb ongedeerd in een ander deel van de kazerne, waar hij zijn laatste instructies aan zijn secretaris gaf. Hij en Anís werden nogmaals voor de executie vastgebonden, een tweede vuurpeloton van moslim-soldaten stelde zich op en een tweede bevel om te vuren werd gegeven. Deze keer werden de Báb en zijn metgezel gedood. In de Bábí-Bahá'í-traditie gelooft men dat de mislukking van het eerste vuurpeloton de Báb te doden een wonder is. Hun resten werden buiten de poorten van de stad gedumpt om opgegeten te worden door dieren.

Echter, de stoffelijke resten werden in het geheim gered door een handvol Bábis en werden verborgen. Na verloop van tijd werden ze in het geheim vervoerd via Isfahán, Kirmansháh, Bagdad en Damascus naar Beiroet en vandaar per schip naar Akko op de vlakte onder de berg Karmel in 1899. In 1909 werden de resten vervolgens begraven in een graftombe, speciaal voor dit doel opgericht door → 'Abdu'l-Bahá, op de berg Karmel in Haifa, Israël.

Opvolging

In de meeste van zijn geschriften, zinspeelde de Báb op een Beloofde, meestal aangeduid als *man yazhiruhu'lláh*, "Hij dien God zal openbaren", en dat hij zelf "maar een ring aan de hand van Hij dien God zal openbaren" was. Gedurende 20 jaar na de dood van de Báb beweerden meer dan 25 mensen dat zij de Beloofde waren, waarvan → Bahá'u'lláh de meest opvallende is.

Vóór de Báb's dood stuurde hij heeft een brief naar Mírzá Yahyá, getiteld Subh-i-Azal, die wordt beschouwd als zijn wil en testament. De brief wordt erkend als de benoeming van Subh-i-Azal wordt de leider van de Bábí-gemeenschap na de dood van de Báb. Hij wordt ook opgedragen de de Beloofde te gehoorzamen wanneer hij verschijnt. Op het moment dat dat de brief verstuurd werd was Subh-i-Azal nog een tiener, had nog nooit leiderschap in de Bábí-beweging aangetoond en woonde nog in het huis van zijn oudere broer, Bahá'u'lláh. Dit alles geeft vertrouwen in de Bahá'í-bewering dat de Báb Subh-i-Azal benoemde als het hoofd van het Bábí-geloof om zo de aandacht af te leiden van Bahá'u'lláh, terwijl de Bábis

Bahá'u'lláh vrij konden bezoeken en Bahá'u'lláh de vrijheid had met de Bábís te corresponderen.

→ Bahá'u'lláh schrijft dat hij in 1853, terwijl hij een gevangene was in Teheran, bezocht werd door een 'Hemelse Maagd', die symbolisch het begin markeerde van zijn missie als een boodschapper van God. Tien jaar later in Bagdad maakte hij zijn eerste publieke verklaring en werd uiteindelijk erkend door de overgrote meerderheid van de Bábís als "Hij dien God zal openbaren". Zijn volgelingen begonnen zich → Bahá'ís te noemen.

Subh-i-Azal bleef bij of in de buurt van Bahá'u'lláh wonen tijdens diens verbanningen uit Iran naar Bagdad en vervolgens naar Istanbul en Edirne, ook al veroorzaakte de claim van Bahá'u'lláh een boodschapper God te zijn in 1863 een twistpunt over de autoriteit van Subh-i-Azal als het hoofd van de Bábí-gemeenschap. In september 1867, in Edirne, daagde Subh-i-Azal Bahá'u'lláh uit voor een test van de goddelijke wil, in een plaatselijke moskee in Edirne (Adrianopol), zodat "God de leugenaar zou neerslaan". Bahá'u'lláh ging hiermee akkoord en ging naar de Sultan Selim moskee op de afgesproken tijd, maar Mirza Yahya kwam niet opdagen.

De volgelingen van Subh-i-Azal werden bekend als azalis of azali bábís. Voor de bábís die Bahá'u'lláh niet erkenden, bleef Subh-i-Azal hun leider tot aan zijn dood in 1912. Of hij een opvolger had wordt betwist. Bahá'í-bronnen melden dat 11 van de 18 "getuigen" benoemd door Subh-i-Azal om voor de Bábí-gemeenschap te zorgen, bahá'ís werden, evenals zijn zoon. De man die beweerde door Subh-i-Azal benoemd te zijn als zijn opvolger, Hadíy-i-Dawlat-Abádí, herriep later publiekelijk zijn geloof in de Báb en Subh-i-Azal.

Uiteindelijk bleek Bahá'u'lláh meer succesvol te zijn en bijna alle volgelingen van de Báb verlieten Subh-i-Azal en werden bahá'ís. Tegenwoordig heeft het Bahá'í-geloof miljoenen volgelingen, terwijl de schattingen van het aantal Azalís over het algemeen rond de duizend zijn, geïsoleerd in Iran.

Leringen

De leringen van de Báb kunnen worden ingedeeld in drie grote fasen. Zijn vroegste leringen worden gekenmerkt door zijn interpretatie van de Koran en islamitische tradities. In de tweede filosofische fase geeft de Báb een toelichting op de metafysica van de schepping en in de derde wetgevende fase worden mystieke en historische beginselen expliciet verenigd.

In zijn vroege jaren richtte de Báb zich op uitleg en commentaar op de verzen van de Koran. In tegenstelling tot klassieke Koran-commentaren door theologen of soefi's ging zijn commentaar meestal in op de betekenis van de tekst letter voor letter in plaats van de betekenissen van woorden en zinnen, wat hem in staat stelde gebruik te maken van een heilige tekst als uitgangspunt voor een thema dat los stond van de Koran-passages. De Báb's benadering van teksten en veel islamitische leringen was symbolisch en metaforisch en vaak wees hij letterlijke interpretaties van de Apocalyps af.

De Báb leringen begonnen te veranderen in 1848, toen hij de islamitische Sharia wetgeving afschafte. De Bábí Sharia bevatte zijn eigen vorm van een bedevaart naar het huis van de Báb in Shiraz. Een → Bábí-kalender van negentien maanden van negentien dagen werd vastgesteld dat begon op het Perzische Naw-Ruz en een vierdaagse schrikkelperiode had (om het totaal op 365 dagen te brengen; 19 keer 19 is slechts 361). De laatste negentiendaagse maand, die in maart viel, werd de Bábí maand van vasten. Het Bábí-verplichte gebed verschilde van de islamitische, maar werd minder benadrukt dan dhikr, de herhaling van verzen. De wetgeving voor het huwelijk raadde polygamie af,

verbod concubinaat en gebood een jaar van geduld voordat een echtscheiding kon worden afgerond. Deze wetten en de opheffing van een expliciete noodzaak voor vrouwen om een sluier te dragen, verbeterde mogelijk de positie van de vrouw tot een aanzienlijke hoogte. Echter, de Báb heeft nooit een beginsel van gelijkheid van de seksen ingesteld en andere regelgeving zette de scheiding van de seksen in het openbaar voort.

In zijn latere geschriften beschreef de Báb het goddelijke of eeuwige wezen als onkenbaar, onbeschrijflijk en ontoegankelijk. De Báb vergeleek het goddelijke met de zon die steeds één blijft, ook al manifesteert het zich onder verschillende namen en vormen in personen, profeten. Sommige van deze leringen tonen gemeenschappelijke kenmerken met eerdere Sjiitische groeperingen, maar zijn leringen over de opeenvolgende "→ profetische cycli" vormen een volledig een origineel concept. Hij geeft ook herinterpretaties van Sjiitische eschatologische termen, zoals 'opstanding', 'de dag des oordeels', en 'paradijs' en 'hel.' Hij verklaarde dat "Opstanding" de verschijning van een nieuwe openbaring betekent en dat "het opstaan van de doden" verwijst naar het geestelijk ontwaken van hen die ver van ware godsdienst verwijderd zijn. Hij voegde hieraan toe dat "de dag des oordeels" verwijst naar de tijd dat een nieuwe Manifestatie van God komt, en naar de aanvaarding of afwijzing van hem door de mensen. De Báb leerde dat met zijn openbaring de eindtijd was gekomen, dat het tijdperk van de opstanding was begonnen en dat de eindtijd symbolisch stond voor het einde van de laatste profetische cyclus. Traditionele sjiitische overtuigingen werden zo radicaal opnieuw geïnterpreteerd, dat maar weinig van de populaire traditionele verwachtingen heel werden gelaten.

Een ander vast thema in zijn werk, met name in de Perzische Bayán, is dat van "Hij dien God zal openbaren": een Messiaanse figuur die na hem zou komen. Bábs werden aangespoord om op alle bijeenkomsten een stoel voor hem vrij te houden en voortdurend voorbereid te zijn om hem te accepteren.

De Bábs geschriften bevatten ook veel talismanische figuren, astrologische tabellen, cijfers en berekeningen, die lijken op de Nuqtavi kabbalistische symboliek. Het nummer 19 komt vaak voor in de geschriften van de Báb. Zijn leer heeft een mystieke kijk op de wereld waar het heilige karakter van de mens het beeld van God is.

Bronnen

Bahá'í bronnen

- `Abdu'l-Bahá,; Browne, E.G. (Tr.). (1891). *A Traveller's Narrative: Written to illustrate the episode of the Bab* ^[1] . Cambridge University Press. URL bezocht op 2007-02-21.
- `Abdu'l-Bahá,; Browne, E.G. (Tr.). (1891). *A Traveller's Narrative: Written to illustrate the episode of the Bab* ^[2] . Los Angeles, USA: Kalimát Press. ISBN ISBN 1890688371. URL bezocht op 2007-02-21.
- Afán, Mírzá Habíbu'lláh (n.d.). *The Báb in Shiraz: An Account by Mírzá Habíbu'lláh Afán* ^[3] . URL bezocht op 2008-05-23.
- Balyuzi, H.M. (1973). *The Báb: The Herald of the Day of Days* . Oxford, UK: George Ronald. ISBN ISBN 0853980489.
- Effendi, Shoghi (1944). *God Passes By* ^[4] . Wilmette, Illinois, USA: Bahá'í Publishing Trust. ISBN ISBN 0877430209. URL bezocht op 2007-02-21.
- Ferraby, John, (1975). *All Things Made New: A Comprehensive Outline of the Bahá'í Faith* . Bahá'í Distribution Service. ISBN ISBN 8186953019.

- Saiedi, Nader (2008). *Gate of the Heart*. Waterloo, ON: Wilfrid Laurier University Press. ISBN 978-1-55458-035-4.
- Smith, Peter (2008). *An Introduction to the Baha'i Faith* ^[5] (en). Cambridge: Cambridge University Press. ISBN 0521862515.
- Smith, Peter (1999). *A Concise Encyclopedia of the Bahá'í Faith*. Oxford, UK: Oneworld Publications. ISBN 1851681841.
- Taherzadeh, Adib, (1976). *The Revelation of Bahá'u'lláh, Volume 1*. Oxford, UK: George Ronald. ISBN 0853982708.
- Taherzadeh, Adib, (1977). *The Revelation of Bahá'u'lláh, Volume 2*. Oxford, UK: George Ronald. ISBN 0853980713.
- Taherzadeh, Adib, (1984). *The Revelation of Bahá'u'lláh, Volume 3*. Oxford, UK: George Ronald. ISBN 0853981442.
- Taherzadeh, Adib, (1987). *The Revelation of Bahá'u'lláh, Volume 4*. Oxford, UK: George Ronald. ISBN 0853982708.
- Nabíl-i-Zarandí, (1932). *The Dawn-Breakers: Nabíl's Narrative* ^[6]. Wilmette, Illinois, USA: Bahá'í Publishing Trust. ISBN 0900125225. URL bezocht op 2007-02-21.

Overige bronnen

- Amanat, Abbas, (1989). *Resurrection and Renewal*. Ithaca, New York, USA: Cornell University Press. ISBN 0-8014-2098-9.
- Anoniem, (1910). *Kitab-i Nuqtat al-Kaf: Being the Earliest History of the Bábis* ^[7]. Leiden, Nederland: E.J. Brill. URL bezocht op 2007-02-21.
- British Broadcasting Corporation, (2002). *BBC Religion and Ethics Special: Bahá'í* ^[8]. URL bezocht op 2007-02-21.
- Browne, E.G. (1889). *The Bábis of Persia (in Journal of the Royal Asiatic Society)*. pp. 485-526, & 881-1009.
- Browne, E.G. (1890). *Babism (in: Religious Systems of the World: A Contribution to the Study of Comparative Religion)* ^[9]. Londen: Swann Sonnenschein. pp. 333-53. URL bezocht op 2007-02-21.
- Denis MacEoin, (1992). *The Sources for Early Bábí Doctrine and History* ^[10]. Leiden: Brill. ISBN 9004094628. URL bezocht op 2008-06-10.
- Mirza Huseyn of Hamadan,; Browne, E.G. (Tr.). (1893). *The Tarikh-i-Jadid, or New History of Mirza 'Ali Muhammad The Bab* ^[11]. Cambridge: University Press. URL bezocht op 2007-02-21.
- A-L-M Nicolas, (1905). *Seyyed Ali Mohammed dit Le Bab* ^[12]. Parijs: Dujarric & Cie, Editeurs. URL bezocht op 2007-09-18.

Externe verwijzingen

- [1] <http://www.h-net.org/~bahai/diglib/books/A-E/B/browne/tn/hometn.htm>
- [2] <http://reference.bahai.org/en/t/ab/TN/>
- [3] <http://ahang.rabbani.googlepages.com/TheBabinShiraz.pdf>
- [4] <http://reference.bahai.org/en/t/se/GPB/>
- [5] <http://books.google.com/books?id=z7zdDFTzNr0C>
- [6] <http://reference.bahai.org/en/t/nz/DB/>
- [7] <http://www.h-net.org/~bahai/areprint/nk/nuqta.htm>
- [8] <http://www.bbc.co.uk/religion/religions/bahai/>
- [9] <http://www.h-net.org/~bahai/diglib/articles/A-E/browne/brbabism.htm>
- [10] http://books.google.nl/books?id=xqV9-zmMxsUC&dq=maceoin+%22sources+for+early+b%C4%81b%C4%AB+doctrine+and+history%22&pg=PP1&ots=MVou0b-S_g&sig=mH8bcfE8nrRLXyj5yY5EfK15s8A&hl=nl&prev=http://www.google.nl/search%3Fhl%3Dnl%26q%3D%2522MacEoin%2522%2B%2522Sources%2Bfor%2BEarly%2BB%25C4%2A%26sa=X&oi=print&ct=title&cad=one-book-with-thumbnail
- [11] <http://www.h-net.org/~bahai/diglib/books/K-O/M/MirzaHuseyn/Tarikhijadid.htm>
- [12] <http://www.h-net.org/~bahai/diglib/books/K-O/N/LeBab/LeBab.htm>

Bron: <http://nl.wikipedia.org/w/index.php?oldid=15699877>

Contributors: Flurp, Oscar, Romaine, We El, Wiki

Graftombe van de Báb

De **graftombe van de Báb** is een grafmonument in Haifa, Israël, waar de resten van de → Báb, stichter van het Bábisme en de voorloper van → Bahá'u'lláh, stichter van het Bahá'í-geloof, zijn gelegd. Het wordt beschouwd als de op een na heiligste plaats op aarde voor bahá'ís, na de graftombe van Bahá'u'lláh in Bahjí, nabij Akko. De precieze locatie op de berg Karmel werd door Bahá'u'lláh aangewezen aan zijn oudste zoon, `Abdu'l-Bahá, in 1891. `Abdu'l-Bahá bouwde de oorspronkelijke graftombe, die later door zijn kleinzoon, Shoghi Effendi werd verfraaid met een koepel.

De koepel bestaat uit 12000 daktegels van 50 verschillende soorten en maten gemaakt in Utrecht, Nederland, waarbij gebruik werd van een innovatief proces van brand-glazuring over bladgoud. Eén van deze tegels wordt tentoongesteld in het Nederlands Dakpannenmuseum te Alem.

Graftombe van de Báb

De → Bahá'í heilige plaatsen in Haifa en in en rond Akko, met inbegrip van de terrassen en de graftombe van de Báb op de berg Karmel, en de graftombe van Bahá'u'lláh, huis van Bahjí en het huis in Mazra'ih werden toegevoegd aan de Werelderfgoedlijst van UNESCO in juli 2008.^{[1] [2]}

Bron

- Smith,P. (1999). *A Concise Encyclopedia of the Bahá'í Faith* . Oxford, UK: Oneworld Publications. ISBN ISBN 1851681841.

Externe links

- Bahá'í Pilgrimage - Shrine of the Báb ^[3]
- Pictures of Shrine of the Báb ^[4]
- Baha'i World News Service: Golden tile from Baha'i shrine goes on display in museum ^[5]
- Photos - The Bahá'í Gardens in Haifa: the Shrine of the Bab Terraces & Gardens ^[6]

Externe verwijzingen

- [1] UNESCO Website (<http://whc.unesco.org/en/news/452>)
- [2] Bahá'í World News Service (<http://news.bahai.org>)
- [3] https://bahai.bwc.org/pilgrimage/Intro/visit_3.asp
- [4] <http://ybitan.googlepages.com/page2>
- [5] <http://news.bahai.org/story.cfm?storyid=513>
- [6] <http://home-and-garden.webshots.com/album/505319785IBUBFK>

Bron: <http://nl.wikipedia.org/w/index.php?oldid=15345518>

Contributors: Advance, Nederduivel, Rubentj 1, Wiki

Bahá'u'lláh

Bahá'u'lláh (spreek uit: "bahau'llah";^[1] Arabisch: **عبدالله**, *Glorie van God*; 12 november 1817 - 29 mei 1892), geboren als **Mírzá Husayn-'Alí**, was de stichter van het Bahá'í-geloof.

Hij claimde de vervulling te zijn van de Bábí-prophetie "*Hij dien God zal openbaren*", maar in een bredere zin beweerde hij ook de "hoogste Manifestatie van God" te zijn, met betrekking tot de vervulling van de verwachting van een profetische cyclus beginnend met Adam en

Graftombe van Bahá'u'lláh

inclusief de Abrahamitische religies, evenals Zoroastrianisme, de Indiase religies en anderen. Bahá'ís zien Bahá'u'lláh als de stichter van een nieuwe religie, zoals Jezus of Mohammed - maar ook de initiatiefnemer van een nieuwe cyclus, zoals dat toegeschreven aan Adam.

Bahá'u'lláh schreef vele religieuze werken, waarvan de → Kitáb-i-Aqdas en de → Kitáb-i-Íqán de voornaamste zijn. Hij overleed in Bahjí, Palestina, het huidige Israël, waar hij ook begraven is.

Er zijn twee foto's van Bahá'u'lláh. Behalve tijdens de → pelgrimsreis, bekijken bahá'ís zijn foto liever niet in het openbaar, of zelfs in hun eigen huis. Nadere informatie over dit onderwerp en een van de foto's kan worden gevonden in de foto-sectie van dit artikel.

Vroege jaren

Bahá'u'lláh is geboren op 12 november 1817 in Teheran, de hoofdstad van Perzië, het huidige Iran. Zijn moeder was Khadíjih Khánum en zijn vader was Mírzá Buzurg van Núr (in de provincie van Mazindaran), een vooraanstaand man aan het hof van Kadjar Sjah Fath'Ali Kadjar, de koning van Perzië.

Als een jong kind, kreeg Bahá'u'lláh persoonlijk onderwijs en stond bekend om zijn intelligentie. Hij was een devoot sji'i moslim en op de leeftijd van 13 of 14 besprak hij ingewikkelde godsdienstige kwesties met belangrijke oelema (islamitische geleerden).

De vader van Bahá'u'lláh, Mírzá Buzurg, had gediend als vizier van Imám-Virdi Mírzá, de twaalfde zoon van Sjah Fath'Ali. Mírzá Buzurg werd later benoemd tot gouverneur van Burujird en Lorestan, een positie die hij verloor tijdens de machtsovername van Mohammad Sjah Kadjar. Nadat zijn vader stierf, werd Bahá'u'lláh door de nieuwe vizier Haji Mirza Aqasi gevraagd om een overheidspost te nemen, maar hij weigerde die positie.

De Bábi-beweging

➤ *Zie Bábisme voor het hoofdartikel over dit onderwerp.*

Op 23 mei 1844 kondigde sayyid Mirza Ali Mohammed, die later bekend werd als de → Báb, in Shiraz, Perzië, aan dat hij de beloofde Mahdi van de Islam was. Zijn beweging verspreidde zich snel over het Perzische Rijk en ontving wijdverspreide oppositie van de Islamitische geestelijkheid. De Báb zelf werd in 1850 op de leeftijd van 30 geëxecuteerd en de gemeenschap was bijna volledig uitgeroeid in 1852-3.

Acceptatie van de Báb

Op de leeftijd van 28, ontving Bahá'u'lláh een boodschapper, Mullá Husayn, die hem van de Báb vertelde. Hij accepeerde de boodschap en werd een Bábí. Bahá'u'lláh begon de nieuwe beweging, vooral in zijn geboorte-provincie Núr te verspreiden. Tijdens de overheidsonderdrukking van de godsdienst van Báb werd Bahá'u'lláh tweemaal gevangengenomen en kreeg hij eenmaal de bastinado .

Poging tot moord op de Shah

Als resultaat van de executie van de Báb in 1850 door een vuurpeleton in Tabriz, werd twee jaar later door een handvol van woedende Bábis een aanslag gepleegd op de koning van Perzië, Naser ed-Din Kadjar, die hij overleefde. Hoewel de moordenaars beweerden dat zij alleen werkten, werd de volledige Bábí-gemeenschap beschuldigd en een slachting van duizenden Bábis volgde. Veel van Bábis die niet werden gedood, waaronder Bahá'u'lláh, werden gevangengenomen in de Síyáh-Chál (Zwarte Put), een ondergrondse kerker in Teheran. Bahá'u'lláh zelf werd onschuldig bevonden van medeplichtigheid aan de poging tot moord, maar bleef meer dan vier maanden in Síyáh-Chál opgesloten.

Openbaring in de Síyáh-Chál

Volgens Bahá'u'lláh was het tijdens zijn opsluiting in Síyáh-Chál dat hij een visie kreeg van een Maagd van God, door wie hij zijn opdracht als Boodschapper van God en als degende die de Báb had aangekondigd, ontving. Na vier maanden in de Síyáh-Chál, ten gevolge van de vasthoudende eisen van de Ambassadeur van Rusland en nadat de persoon die geprobeerd had de Shah te doden bekende en daarmee de Bábí-leiders vrijstelde, lieten de autoriteiten Bahá'u'lláh vrij.

De autoriteiten verbanden Bahá'u'lláh van Perzië en hij koos om naar Bagdad, toen een stad in het Ottomaanse Rijk te gaan.

Verbanning

De eerste verbanning bracht hem naar Bagdad, waar hij zich in 1863 bekendmaakte als degene die door de → Báb beloofd was. Van Bagdad werd Bahá'u'lláh verbannen naar Constantinopel (Istanboel), Adrianopel (Edirne) en ten slotte naar Akko in Palestina, waar hij in 1868 als gevangene aankwam.

Bagdad

Verbanning uit Perzië

In 1853, met beperkte voedselvoorraden en door de winterse koude, reisden Bahá'u'lláh en zijn familie van Perzië naar Bagdad.

Mírzá Yahyá, ook bekend als Subh-i-Azal, de half-broer van Bahá'u'lláh, was door de Báb benoemd om de Bábí-gemeenschap te leiden, maar had in vermomming door Perzië gereisd. Hij besloot naar Bagdad te gaan en zich bij de groep te voegen, daarbij geld gebruikend dat hem door Bahá'u'lláh was gegeven.

Een groeiend aantal Bábí's zagen Bagdad als het nieuwe centrum voor leiding van de Bábí-godsdienst en een stroom van pelgrims begon daar uit Perzië te komen. Echter, in de loop der tijd, begonnen steeds minder mensen naar Mírzá Yahyá te gaan voor leiding en zagen in plaats daarvan Bahá'u'lláh als hun leider.

Mírzá Yahyá, als benoemde leider van de Bábí's, probeerde Bahá'u'lláh in discrediet te brengen en verdeelde de gemeenschap. Zijn acties dreven vele mensen van de godsdienst af en stonden zijn vijanden toe om hun vervolging voort te zetten.

Bahá'u'lláhs paspoort, gedateerd
januari 1853

Koerdistan

Op 10 April 1854 vertrok Bahá'u'lláh, zonder iemand zijn doel of bestemming te vertellen, met slechts één metgezel naar de bergen van Koerdistan, ten noordoosten van Bagdad, dichtbij de stad Sulaimaniya. Hij schreef later dat hij wegging te vermijden dat hij de bron zou worden van onenigheid binnen de Bábí-gemeenschap.

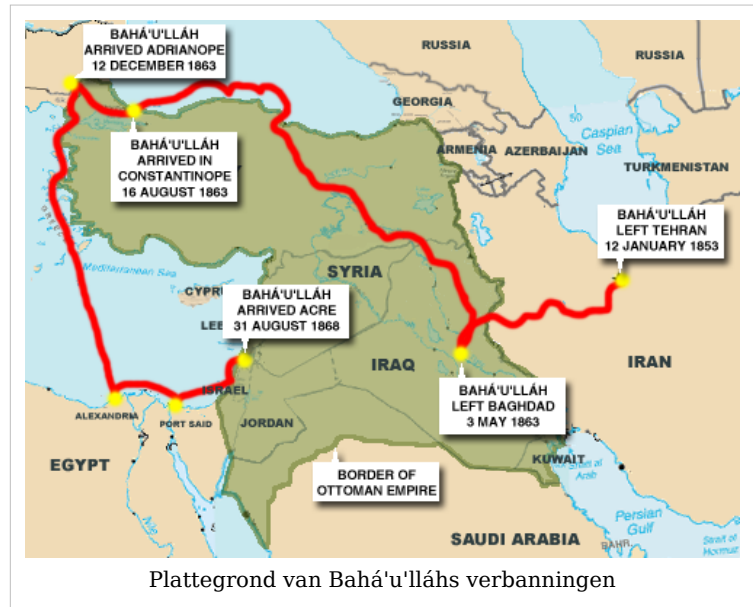
Twee jaar leefde Bahá'u'lláh alleen in de bergen van Koerdistan. Op een bepaald moment merkte iemand zijn opmerkelijke schrijfkunst op, die de nieuwsgierigheid van de instructeurs van de plaatselijke Soefi-orden opwekte. Toen hij gasten begon te ontvangen, werd hij geprezen om zijn kennis en wijsheid. Shaykh 'Uthmán, Shaykh 'Abdu'r-Rahmán, en Shaykh Ismá'íl, onbetwiste leiders van respectievelijk de Naqshbandíyyih, Qádiríyyih, en Khálidíyyih Orden, begonnen zijn advies te zoeken en hem te bewonderen. Het was aan 'Abdu'r-Rahmán dat de *Vier Valleien* is geadresseerd. In deze periode werd ook de *Ode van*

de Duif (Qasídiy-i-Varqá'íyyih), geschreven.

In Bagdad, gezien het gebrek aan vaste en publieke leiding door Mirza Yahya, was de Bábí-gemeenschap in verwarring. Enkele Bábí's, waaronder de familie van Bahá'u'lláh, zochten daarom naar Bahá'u'lláh. Toen het nieuws kwam dat een wijze man die in de bergen onder de naam van Darvish Muhammad leefde, smeekte Bahá'u'lláh's familie dat hij naar Bagdad terug zou keren, wat hij deed.

Terugkeer naar Bagdad

Toen Bahá'u'lláh naar Bagdad terugkeerde zag hij dat de Bábí-gemeenschap ontmoedigd en verdeeld was geworden. In de tijd van de zijn afwezigheid, was de gemeenschap van Bagdad vervreemd van de godsdienst geworden, aangezien Mirza Yahya de weduwe van de Báb tegen diens duidelijke instructies in gehuwd en had enkele aanhangers naar de provincie Núr gestuurd voor de tweede poging op het leven van Shah. Een aantal Bábis ging zover de aanspraak van Mirza Yahya op het leiderschap te weerleggen, tegenclaims te doen en hun eigen geschriften te verspreiden.

Plattegrond van Bahá'u'lláhs verbanningen

Bahá'u'lláh bleef zeven meer dan zeven jaar in Bagdad. Deze keer, terwijl hij zijn rang als Manifestatie van God verborgen hield, onderwees hij de leringen van de Báb. Hij schreef vele boeken en verzen, die hij openbaringen noemde, met inbegrip van het *Boek van Zekerheid* en de *Verborgene Woorden*.

De toenemende invloed van Bahá'u'lláh in de stad en de heropleving van de Perzische Bábí-gemeenschap kreeg de aandacht van zijn vijanden onder de Islamitische geestelijkheid en de Perzische overheid. Zij waren uiteindelijk succesvol. De Ottomaanse overheid besloot tot de verbanning van Bahá'u'lláh van Bagdad naar Constantinopel.

Verklaring in de Tuin van Ridván

Op 22 april 1863 verliet Bahá'u'lláh Bagdad en ging naar de *Tuin van Ridván*, vlak buiten Bagdad. Bahá'u'lláh en zij die hem vergezelden zouden twaalf dagen in deze tuin blijven, alvorens naar Constantinopel te vertrekken. Het was tijdens dit verblijf dat Bahá'u'lláh zijn missie en rang als Boodschapper van God aan zijn metgezellen bekendmaakte. Tegenwoordig vieren de bahá'ís de twaalf dagen dat Bahá'u'lláh in de Tuin van Ridván was als het Ridván-feest.

Gevangenschap

Constantinopel (Istanboel) en Adrianopel (Edirne)

→ 'Abdu'l-Bahá met zijn broers en volgelingen Bahá'u'lláh in Adrianopel.

Zoals eerder vermeld, kreeg Bahá'u'lláh het bevel om zich in de Ottomaanse hoofdstad Constantinopel (nu Istanboel) te vestigen. Hoewel nog geen formele gevangene, was de gedwongen ballingschap uit Bagdad het begin van een lang proces dat hem uiteindelijk naar de strafkolonie van Akko, Palestina zou bewegen, (nu Israël).

Bahá'u'lláh en zijn familie, samen met een kleine groep Bábís (samen 75 mensen), bleven slechts vier maanden in Constantinopel. In deze periode zette de Perzische Ambassadeur in het hof van de Sultan een systematische campagne tegen Bahá'u'lláh op. Zo werd hij verbannen naar Adrianopel (nu Edirne). In december 1863 reisden Bahá'u'lláh en zijn familie in twaalf dagen naar Adrianopel. Bahá'u'lláh bleef hier voor vier en een half jaar.

Brieven aan heersers

In Adrianopel verkondigde Bahá'u'lláh het Bahá'í-geloof verder door tafelen aan de koningen en heersers van de wereld te sturen, waarin hij hen vroeg om zijn openbaring te accepteren, afstand te doen van hun materieel bezit, samen te werken om geschillen op te lossen en te streven naar de verbetering van de wereld en haar volkeren. Enkele van deze leiders zijn:

- Paus Pius IX
- Keizer Napoleon III van Frankrijk
- Tsaar Alexander II van Rusland
- Koning Willem I van Duitsland
- Koningin Victoria van het Verenigd Koninkrijk
- Keizer Franz Joseph van Oostenrijk-Hongarije
- Sultan 'Abdu'l-'Azíz van het Ottomaanse Rijk
- Sjah Naser ed-Din Kadjar van het Perzische Rijk
- Heersers van Amerika en de presidenten van haar republieken

Akko

In 1868 besloten de Ottomaanse en Perzische autoriteiten Bahá'u'lláh nogmaals te verplaatsen. Op een ochtend, zonder enige aankondiging, omringden soldaten Bahá'u'lláhs huis en vertelden iedereen zich klaar te maken om te vertrekken naar de gevangenis-stad van Akko in Palestina. Bahá'u'lláh en zijn familie verlieten Adrianopel op 12 augustus 1868 en na een reis over land en zee kwamen zij op 31 augustus aan in Akko. De inwoners van Akko werd verteld dat de nieuwe gevangenen vijanden waren van de staat, van God en Zijn

godsdienst, en dat het strikt verboden was met hen om te gaan.

Tijdens de eerste jaren in Akko waren omstandigheden zeer zwaar. Mirzá Mihdí, de zoon van Bahá'u'lláh, was stierf plotseling op de leeftijd van tweeëntwintig toen hij door een luik viel terwijl heen en weer liep in gebed en meditatie. Na enige tijd begonnen de mensen en ambtenaren Bahá'u'lláh te vertrouwen en te respecteren en dus werden de omstandigheden van de gevangenisstraf versoepeld en uiteindelijk, na Sultan 'Abdu'l-'Aziz's dood, mocht hij de stad verlaten en nabijgelegen plaatsen bezoeken. Van 1877 tot 1879 Bahá'u'lláh woonde in het huis van Mazra'ih, iets ten noorden van Akko.

De laatste jaren

De laatste jaren van het leven van Bahá'u'lláh (1879-1892) vonden plaats in het Huis van Bahjí, net buiten Akko, ook al was hij nog formeel een gevangene van het Ottomaanse Rijk. Tijdens zijn jaren in Akko en Bahjí, schreef Bahá'u'lláh vele werken met inbegrip van de → Kitáb-i-Aqdas.

In 1890 ontving Bahá'u'lláh in Bahjí Edward Granville Browne, een oriëntalist van de Universiteit van Cambridge. Browne schrijft over deze ontmoeting:

"In de hoek, waar de divan tegen de muur aansloot, zat een wonderbaarlijke en eerbiedwaardige figuur... Het gelaat van Hem op Wie mijn blik viel, zal ik nooit vergeten, ofschoon ik het niet kan beschrijven. De doordringende ogen leken diep in iemands ziel te lezen; macht en autoriteit spraken uit dat hoge voorhoofd..."

Op 9 mei 1892 kreeg Bahá'u'lláh een lichte koorts die groeide in de volgende dagen, verminderde en dan uiteindelijk zijn leven nam op 29 mei 1892. Hij werd begraven in de → graftombe die gelegen is naast zijn het huis van Bahjí.

Pas na zijn dood begonnen zijn leringen buiten de grenzen van het Midden-Oosten bekend te worden. In zijn *Wil en Testament* wees hij zijn oudste zoon → 'Abdu'l-Bahá aan als zijn opvolger en uitlegger van zijn geschriften.

Claims

Bahá'u'lláh verklaarde dat hij de "Beloofde" van alle godsdiensten was, die de Messiaanse profetieën van de wereldreligies vervulde. Hij verklaarde dat zijn claims verscheidene messiasen te zijn in één persoon de symbolische, in plaats van letterlijke, vervulling was van de Messiaanse en eschatologische profetieën in de literatuur van de grote religies. Bahá'u'lláhs claims vormen zes verschillende Messiaanse identificaties: uit het jodendom, de incarnatie van de "Eeuwige Vader" uit de propetie van Jesaja 9 : 6 en de "Heer der Heerscharen"; uit het christendom, de "geest van de waarheid" of Trooster voorspeld door Jezus in zijn afscheidsrede van Johannes 14-17 en de terugkeer van Christus "in de glorie van de Vader"; uit het Zoroastrianisme, de terugkeer van de Shah Bahram Varjavand, een Zoroastrian messias voorspeld in verschillende late Pahlavi teksten; uit de Shi'a islam de

Het huis van Bahjí en de graftombe waar Bahá'u'lláh is begraven, van boven.

terugkeer van de derde imam, Imam Husayn; uit de soennitische islam, de terugkeer van Jezus, Isa; en uit Babisme, "Hij die God Manifesteert".

Hoewel Bahá'u'lláh zelf niet beweerde de hindoe of boeddhistische messias te zijn, deed hij dat in principe door middel van zijn geschriften. Later verklaarde → 'Abdu'l-Bahá dat Bahá'u'lláh de Kalki avatar was, die in het klassieke Vaishnavisme de tiende en laatste avatar (grote incarnatie) van Vishnu is, die een einde komt maken aan het tijdperk van duisternis en vernietiging. Bahá'ís geloven ook dat Bahá'u'lláh de vervulling is van de profetie van de verschijning van Maitreya, een toekomstige Boeddha, die uiteindelijk op de aarde zal verschijnen, volledige verlichting zal bereiken en de zuivere Dharma zal onderwijzen. Bahá'ís geloven dat de profetie dat Maitreya een nieuwe samenleving van tolerantie en liefde zal inluiden is voldaan door Bahá'u'lláhs leringen over wereldvrede. Bahá'u'lláh wordt gezien als een afstammeling van een lange lijn van koningen van Perzië door Yazdgerd III, de laatste monarch van het Sassanidische dynastie; hij wordt tevens gezien als afstammeling van Abraham via zijn derde vrouw Keturah.

Werken

Bahá'u'lláh schreef vele boeken, tafelen en gebeden, waarvan tot nu toe slechts een fractie in het Engels, en in nog mindere mate in het Nederlands, is vertaald. Hij schreef duizenden teksten met een totaal volume van meer dan 70 keer de grootte van de Koran en meer dan 15 keer de grootte van het Oude en Nieuwe Testament van de Bijbel.

- → De Verborgen Woorden
- De Zeven Valleien
- → Kitáb-i-Íqán
- → Kitáb-i-Aqdas (Het Heiligste Boek)
- Kitáb-i-Ahd (Boek van het Verbond) ^[2]
- Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh ^[3]

Foto

Er bestaan twee foto's van Bahá'u'lláh. Deze foto werd genomen terwijl hij in Adrianopel was. Exemplaren van beide afbeeldingen worden bewaard in het Bahá'í-wereldcentrum en één wordt getoond in het Internationaal Archiefgebouw, waar bahá'ís het als deel van een georganiseerde pelgrimsreis bekijken. Buiten deze ervaring geven bahá'ís er de voorkeur aan deze foto niet in het openbaar te bekijken, of zelfs het te tonen in huis en de Bahá'í-instellingen hebben de pers verzocht om de foto in media niet te publiceren.

De foto van Bahá'u'lláh is niet aanstootgevend voor bahá'ís. Echter, bahá'ís worden geacht de afbeelding van iedere Manifestatie van God met uiterste achting te behandelen.

Het officiële bahá'í-standpunt over het tonen van de foto van Bahá'u'lláh is: "Er is geen bezwaar dat believers de foto van Bahá'u'lláh bekijken, maar zij zouden dit met het uiterste respect moeten doen en zouden ook niet moeten toestaan dat het openlijk getoond wordt, zelfs in hun eigen huizen." (Uit een brief namens Shoghi Effendi aan een individuele gelovige, 6 december 1939) (Compilations, Lights of Guidance, p. 540)

Betreffende het publiceren van de foto op andere websites heeft het Bahá'í-wereldcentrum geschreven: "Voor bahá'ís is de foto van Bahá'u'lláh zeer kostbaar en het zou moeten niet alleen met gepaste achting en eerbied worden bekeken maar ook zo worden behandeld, dat hier niet het geval is. Aldus is het inderdaad storend voor bahá'ís om de foto van Bahá'u'lláh

op een dergelijke oneerbiedige manier wordt behandeld. Nochtans, aangezien de maker van de Site geen bahá'í is, kan er weinig tot niets worden gedaan aan deze kwestie." (Office for Public Information, 1999 Sept 04, Photo of Bahá'u'lláh on Web Site)

Bronnen

- Bahá'í International Community, De (1992). *Bahá'u'lláh* ^[4] (nl) . Den Haag: Stichting Bahá'í Literatuur. ISBN 90-70765-35-7.
- Derkse, Rene . *Het Leven van Bahá'u'lláh* (nl) . Den Haag: Synthese. ISBN 9062717845.
- Smith, Peter (2008). *An Introduction to the Baha'i Faith* ^[5] (en) . Cambridge: Cambridge University Press. ISBN ISBN 0521862515.
- Smith, P. (1999). *A Concise Encyclopedia of the Bahá'í Faith* . Oxford, UK: Oneworld Publications. ISBN ISBN 1851681841.

Externe link

- The Life of Bahá'u'lláh - A Photographic Narrative ^[6]

Externe verwijzingen

- [1] Zie Amin Banani: A Baha'i Glossary and Pronunciation Guide (<http://www.bahaistudy.org/mp3/Bahai-Glossary1.mp3>) en Darius Shahrokh: Windows to the Past Series - A Guide to Pronunciation part 1 and 2 (<http://www.bahai-library.com/wtpp/programs.html>) voor meer uitspraak-instructies
- [2] <http://www.bahai.nl/read/8323>
- [3] <http://www.bahai.nl/?file=4616>
- [4] http://www.bahai.nl/files/site44_20070802200438_Bahauallah.pdf
- [5] <http://books.google.com/books?id=z7zdDFTzNr0C>
- [6] <http://www.bahauallah.org/>

Bron: <http://nl.wikipedia.org/w/index.php?oldid=15771801>

Contributors: DéRahier, JCIV, Niels, Oscar, Vis met 1 oog, Wiki, 3 anonymous edits

Graftombe van Bahá'u'lláh

Gelegen in de buurt van Bahjí, Akko, Israël, is de **graftombe van Bahá'u'lláh** de meest heilige plaats voor bahá'ís en vertegenwoordigt het hun Qiblih, of de richting van het gebed. Het bevat de resten van → Bahá'u'lláh en staat naast het huis van Bahjí, de plek waar hij stierf. De graftombe van Bahá'u'lláh bestaat uit een centrale ruimte met een kleine tuin in het midden, waarin bomen groeien, en er liggen tapijten langs de muren. In de rechterhoek van deze ruimte is er een kleine kamer waar Bahá'u'lláh is begraven.

Graftombe van Bahá'u'lláh

De → Bahá'í heilige plaatsen in Haifa en in en rond Akko, met inbegrip van de terrassen en de graftombe van de Báb op de berg Karmel, en de graftombe van Bahá'u'lláh, huis van Bahjí en het huis in Mazra'ih werden toegevoegd aan de Werelderfgoedlijst van UNESCO in juli 2008.^{[1] [2]}

Bron

- Smith,P. (1999). *A Concise Encyclopedia of the Bahá'í Faith* . Oxford, UK: Oneworld Publications. ISBN ISBN 1851681841.

Externe link

- Bahá'í Pilgrimage - Shrine of Bahá'u'lláh ^[3]

Externe verwijzingen

- [1] UNESCO Website (<http://whc.unesco.org/en/news/452>)
- [2] Bahá'í World News Service (<http://news.bahai.org>)
- [3] https://bahai.bwc.org/pilgrimage/Intro/visit_2.asp

Bron: <http://nl.wikipedia.org/w/index.php?oldid=13556886>

Contributors: Kweniston, Riki, Wiki

Verborgen Woorden

Kalimát-i-Maknúnih (كَلِمَاتُ مَكْنُونِ) of De Verborgen Woorden is geschreven door → Bahá'u'lláh, de grondlegger van het Bahá'í-geloof, in Bagdad rond 1857. Dit werk is deels in het Arabisch en deels in het Perzisch geschreven.

De Verborgen Woorden is geschreven in de vorm van een verzameling korte uitingen, 71 in het Arabisch en 82 in het Perzisch, waarin Bahá'u'lláh zegt de fundamentele kern van bepaalde spirituele waarheden te hebben genomen en deze in korte vorm op schrift gezet te hebben.

Bronnen

- Bahá'u'lláh, (1995). *De Verborgen Woorden* ^[1] (nl) . Den Haag: Stichting Bahá'í Literatuur. ISBN ISBN 9070765373.
- Smith,P. (1999). *A Concise Encyclopedia of the Bahá'í Faith* (en) . Oxford, UK: Oneworld Publications. ISBN ISBN 1851681841.

Externe verwijzingen

- [1] <http://www.bahai.nl/read/8032>

Bron: <http://nl.wikipedia.org/w/index.php?oldid=15722041>

Contributors: JCIV, Wiki

Kitáb-i-Íqán

De **Kitáb-i-Íqán** (Arabisch: كتاب إلهي باتك Perzisch: کتاب الهی باتک, "Het Boek van Zekerheid") is een van de vele boeken die door de volgelingen van het Bahá'í-geloof als heilig worden gezien. Het wordt gezien als het belangrijkste theologische werk van → Bahá'u'lláh.

Achtergrond

Een oom van de → Báb stelde schriftelijk vier vragen over de tekenen van de verschijning van de beloofde aan Bahá'u'lláh. De 200 pagina's (in de oorspronkelijke taal) van de Kitáb-i-Íqán zijn als antwoord geschreven in de loop van ten hoogste twee dagen en twee nachten op 15 januari 1861.

Inhoud

Het boek heeft twee delen: het eerste deel bevat een fundamentele verhandeling dat goddelijke openbaring progressief is en religies verwant aan elkaar zijn, waarbij elke grote monotheïstische godsdienst de voorgaande aanvaardde en, vaak in bedekte termen, de komst van de volgende voorspelde. Aangezien de vraagsteller een moslim was, maakt Bahá'u'lláh gebruik van verzen uit de Bijbel om te laten zien hoe een christen zijn eigen heilige teksten in allegorische termen zou kunnen interpreteren om de volgende religie te accepteren. Dezelfde methode van interpretatie kan worden gebruikt door een moslim om de geldigheid van de beweringen van de → Báb aan te nemen. Het tweede en grootste deel van het boek is de inhoudelijke discussie en houdt zich bezig met specifieke bewijzen, zowel theologisch als logisch, van de missie van de Báb. Een van de bekendste en meest geliefde passages van dit deel staat bekend als de "Tafel van de Ware Zoeker."

In zijn boek "God Schrijdt Voorbij" somt Shoghi Effendi de inhoud als volgt op:

"Binnen een bestek van tweehonderd bladzijden verkondigt het onweerlegbaar het bestaan en de eenheid van de persoonlijke → God Die onkenbaar is, onbereikbaar, de bron van alle Openbaring, eeuwig, alwetend, alomtegenwoordig en almachtig; verklaart de betrekkelijkheid van religieuze waarheid en de continuïteit van goddelijke Openbaring; bevestigt de eenheid van de Profeten, de alomvattendheid van hun Boodschap, de volkomen gelijkheid van hun fundamentele leringen, de heiligheid van hun geschriften en het tweevoudige karakter van hun rang; stelt de blindheid en de eigenzinnigheid aan de kaak van de godgeleerden en wetenschapsmensen in ieder tijdperk; citeert en verduidelijkt de allegorische passages van het Nieuwe Testament, de moeilijk te begrijpen verzen uit de Koran en de cryptische mohammedaanse tradities, die de eeuwenlange misverstanden, twijfel en haatgevoelens hebben aangekweekt, waardoor de volgelingen van de leidende religieuze stelsels werden verdeeld en van elkaar gescheiden gehouden; somt de essentiële vereisten op, waarmee iedere ware zoeker het doel van zijn zoeken kan bereiken; toont de geldigheid, de verhevenheid en de betekenis van de Openbaring van de Báb aan; gewaagt met bewondering van de heldenmoed en de onthechting van Zijn discipelen; voorspelt nadrukkelijk het ophanden zijn van de wereldomspannende triomf van de aan het volk van de Bayán (uiteenzetting) beloofde Openbaring; houdt de zuiverheid en ongereptheid van de Maagd Maria hoog; verheerlijkt de Imáms van het Geloof van

Muhammad; huldigt het martelaarschap en de geestelijke soevereiniteit van de Imam Hoesein; onthult de betekenis van symbolische termen als "wederkomst", "opstanding", "Zegel der Profeten" en "Dag des Oordeels", schetst en karakteriseert het verschil tussen de drie stadia van goddelijke Openbaring, en weidt in geestdriftige bewoordingen uit over de heerlijkheden en wonderen van de "Stad van God", die na een vastgestelde periode een vernieuwing ondergaat - door de beschikking van de Voorzienigheid - voor de gehele mensheid. Men kan stellig beweren, dat van alle boeken die door de geestelijke Vader van de Bahá'í Openbaring werden geschreven, alleen dit boek door het wegvagen van de eeuwenoude barrières die de grote religies in de wereld nog steeds zo onoverkomelijk van elkaar scheiden, een breed en onverwoestbaar fundament heeft gelegd voor de volledige en duurzame verzoening van hun volgelingen."

Bronnen

- Bahá'u'lláh, . *De Kitáb-i-Íqán: Het Boek van Zekerheid* ^[1] (nl) . Den Haag: Stichting Bahá'í Literatuur.
- Buck, Christopher (1995). *Symbol & Secret: Qur'án Commentary in Bahá'u'lláh's Kitáb-i-Íqán* ^[2] . Los Angeles, USA: Kalimát Press. ISBN ISBN 0933770804.
- Dunbar, Hooper C. (1998). *A Companion to the Study of the Kitáb-i-Íqán* . Oxford, United Kingdom: George Ronald. ISBN ISBN 0853984301.
- Effendi, Shoghi . *God Schrijdt Voorbij* ^[3] (nl) . Den Haag, Nederland: Stichting Bahá'í Literatuur.
- Hatcher, J.S., (1997). *The Ocean of His Words: A Reader's Guide to the Art of Bahá'u'lláh* . Wilmette, Illinois, USA: Bahá'í Publishing Trust. ISBN ISBN 0877432597.
- Smith, P. (1999). *A Concise Encyclopedia of the Bahá'í Faith* (en) . Oxford, UK: Oneworld Publications. ISBN ISBN 1851681841.
- Taherzadeh, Adib (1976). *The Revelation of Bahá'u'lláh, Volume 1: Baghdad 1853-63* . Oxford, UK: George Ronald. ISBN ISBN 0853982708.

Externe verwijzingen

[1] <http://www.bahai.nl/read/8038>

[2] <http://books.google.com/books?id=xbVTViPK8JsC&printsec=frontcover#PPR9,M1>

[3] <http://www.bahai.nl/read/8073>

Bron: <http://nl.wikipedia.org/w/index.php?oldid=15722038>

Contributors: B222, JCIV, Sindala, SuperZjozz, TvdM, Wiki

Kitáb-i-Aqdas

De **Kitáb-i-Aqdas** (Arabisch: **سِدْقُ الْبَاتِكِ**, Perzisch: **سِدْقَا بَاتَك**) is het centrale boek van het Bahá'í-geloof, geschreven door → Bahá'u'lláh, de stichter van de godsdienst. Het werd voltooid in 1873 en is in het Arabisch geschreven. In 1890-91 werd oorspronkelijke Arabische tekst voor het eerst in boekvorm gedrukt in Bombay. De Kitáb-i-Aqdas wordt ook het "Heiligste Boek", het "Boek van Wetten" en soms het "Boek van Aqdas" genoemd.

De Kitáb-i-Aqdas wordt beschouwd als "moeder-boek" van de Bahá'í-leringen, en "Handvest van de toekomstige wereldbeschaving" (*God Schrijdt Voorbij*). Het is echter niet slechts een 'boek van wetten', maar behandelt tevens andere kwesties, in het bijzonder ethische aansporingen aan diverse individuen, groepen en plaatsen. De Kitáb-i-Aqdas bespreekt ook de totstandbrenging van Bahá'í bestuurlijke instellingen, religieuze praktijken, wetten van persoonlijke status, strafrecht, sociale principes en profetieën.

Inhoud

De Kitab-i-Aqdas wordt aangevuld met:

- *Vragen en antwoorden*, dat bestaat uit 107 vragen voorgelegd aan Bahá'u'lláh door Zaynu'l-Muqarrabin en die betrekking tot de toepassing van de wetten en Bahá'u'lláhs antwoorden op die vragen.
- *Enkele teksten die door Bahá'u'lláh zijn geopenbaard in aanvulling op de Kitáb-i-Aqdas*.
- *Synopsis en codificatie van de wetten en verordeningen*, opgesteld door Shoghi Effendi.
- *Noten*, opgesteld door het → Universele Huis van Gerechtigheid.

Het boek is onderverdeeld in zes belangrijke thema's in het Synopsis en Codificatie door Shoghi Effendi:

1. De benoeming van → 'Abdu'l-Bahá als de opvolger van Bahá'u'lláh
2. Anticiperen op de instelling van het behoederschap
3. De instelling van de Universele Huis van Gerechtigheid
4. Wetten, verordeningen en aansporingen
5. Specifieke aanmaningen, terechtwijzingen en waarschuwingen
6. Diverse onderwerpen

Verder worden de wetten onderverdeeld in vier categorieën:

- A. Gebed
- B. Vasten
- C. Wetten van persoonlijke status
- D. Diverse wetten, verordeningen en aansporingen

Wetten van de Kitab-i-Aqdas

Sommige wetten van de Kitab-i-Aqdas zijn volgens de bahá'í-leringen niet bedoeld om op dit moment te worden toegepast; de toepassing ervan hangt af van beslissingen door het Universele Huis van Gerechtigheid. Zie ook → Bahá'í-wetten voor wetten die in gebruik zijn in bahá'í-gemeenschappen.

Gebed

➤ Zie → *Gebed in het bahá'í-geloof* voor het hoofdartikel over dit onderwerp.

Iedere bahá'í tussen de 15 en 70 jaar dient het dagelijkse verplichte gebed uit te voeren en kan kiezen uit drie gebeden, die allen worden vergezeld door specifieke rituelen en worden voorafgegaan door het reinigen van de handen en gezicht. Tijdens het verplichte gebed keren bahá'ís zich richting de Qiblih, de graftombe van Bahá'u'lláh in Bahjí. Mensen die ziek zijn, in gevaar zijn, of vrouwen tijdens hun menstruatie zijn vrijgesteld van de verplichte gebeden.

Congregationeel gebed is verboden, behalve in het geval van het Gebed voor de Doden.

Vasten

➤ Zie → *Bahá'í-vasten voor het hoofdartikel over dit onderwerp.*

De Bahá'í-vasten zijn van zonsopgang tot zonsondergang in de bahá'í-maand van 'Ala van 2 maart tot 21 maart. Gedurende deze tijd onthouden bahá'ís in goede gezondheid en in de leeftijd tussen 15 en 70 jaren zich van eten en drinken. Uitzonderingen op de vasten worden gegeven aan reizigers en hen die ziek, zwanger, borstvoeding gevend of menstruerend zijn, of zware arbeid verrichten. Vasten buiten de voorgeschreven periode is toegestaan en wordt aangemoedigd als dit gebeurt ten behoeve van de mensheid.

Wetten van persoonlijke status

Huwelijk en echtscheiding

In de Kitáb-i-Aqdas wordt huwelijk ten eerste aanbevolen, maar het is niet verplicht. Bahá'ís moeten minstens 15 jaar zijn om te trouwen en de instemming van alle levende biologische ouders is nodig om te trouwen. De man betaalt een bruidsschat aan de vrouw van ongeveer 2,2 troy ounces goud of zilver, afhankelijk van de permanente verblijfplaats van de man. Interreligieuze huwelijken zijn toegestaan, en interracial huwelijken worden aangemoedigd. In de Kitáb-i-Aqdas staat dat een man twee vrouwen mag huwen onder de voorwaarde dat zij gelijk worden behandeld. Later hebben → 'Abdu'l-Bahá en Shoghi Effendi verduidelijkt dat hiermee monogamie bedoeld wordt.

Echtscheiding is toegestaan, hoewel ontmoedigd, en wordt toegestaan na een jaar van geduld als het paar niet in staat is om hun verschillen op te lossen.

Erfenis

In de Kitáb-i-Aqdas staat dat alle bahá'ís een testament moeten schrijven. De andere bahá'í wetten van erfrecht in de Kitáb-i-Aqdas zijn alleen van toepassing wanneer een individu overlijdt zonder een testament na te laten. Het systeem van erfrecht regelt de verdeling van de bezittingen van de overledene tussen zeven categorieën van erfgenamen: kinderen, echtgenoot, vader, moeder, broers, zusters, en leraren. In gevallen waar een aantal van de categorieën van erfgenamen niet bestaat het aandeel deels naar de kinderen en de plaatselijke Geestelijke Raad.

Overig

Een meer volledige lijst is te vinden onder bahá'í-wetten.

Bronnen

- Bahá'u'lláh, (1997). *De Kitáb-i-Aqdas: Het Heiligste Boek* ^[1] (nl) . Den Haag: Stichting Bahá'í Literatuur. ISBN ISBN 9070765993.
- Bahá'í International Community, (1992). *Plaatsbepaling van de Kitáb-i-Aqdas* ^[2] (nl) . Den Haag, Nederland: Stichting Bahá'í Literatuur.
- Rouhani Ma'ani, Baharieh en Ma'ani Ewing, Sovaida, . *The Laws of the Kitáb-i-Aqdas* . Oxford, UK: George Ronald. ISBN ISBN 0853984767.
- Smith,P. (1999). *A Concise Encyclopedia of the Bahá'í Faith* (en) . Oxford, UK: Oneworld Publications. ISBN ISBN 1851681841.

- Taherzadeh,A. (1984). *The Revelation of Bahá'u'lláh, Volume 3: `Akka, The Early Years 1868-77* (en) . Oxford, UK: George Ronald. ISBN ISBN 0853981442.
- Walbridge,John (1996). *Sacred Acts, Sacred Space, Sacred Time* ^[3] (en) . Oxford, UK: George Ronald. ISBN ISBN 0853984069.URL bezocht op 2008-10-09.

Externe link

- (en) Kitáb-i-Aqdas research tool ^[4]

Externe verwijzingen

[1] <http://www.bahai.nl/read/8040>

[2] http://www.bahai.nl/sites/bahai/files/site44_20070806185350_Kitab-i-Aqdas-plaatsbepaling.pdf

[3] <http://bahai-library.org/resources/tablets-notes/kitab-aqdas/walbridge.html>

[4] <http://www.theaqdas.org>

Bron: <http://nl.wikipedia.org/w/index.php?oldid=15722037>

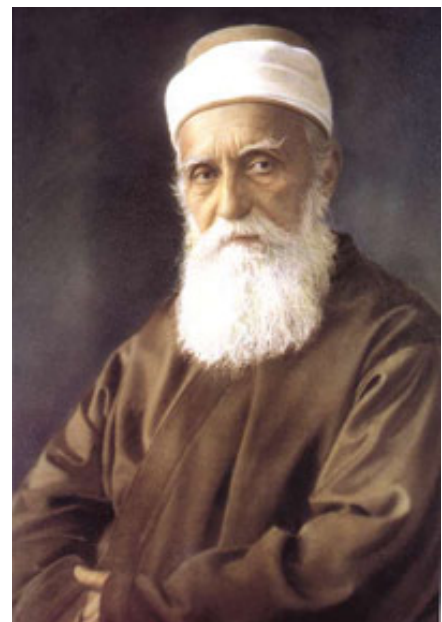
Contributors: JCIV, Wiki

'Abdu'l-Bahá

'**Abdu'l-Bahá 'Abbás Effendí** (23 mei 1844 - 28 november 1921) beter bekend als '**Abdu'l-Bahá**, was de zoon van → Bahá'u'lláh, profeet en de stichter van het Bahá'í-geloof. 'Abdu'l-Bahá werd benoemd door zijn Vader, om het centrum van het → Verbond, enige uitlegger van de bahá'í-geschriften en het voorbeeld van bahá'í-leven te zijn.

Zijn reizen naar het Westen, en zijn *Tafelen van het Goddelijke Plan* verspreidden de Bahá'í-boodschap voorbij zijn Perzische wortels en zijn *Wil en Testament* legden de fundamenteën voor de huidige Bahá'í administratieve orde.

'Abdu'l-Bahá's eigen naam was 'Abbás Effendí, maar hij gaf de voorkeur aan de titel 'Abdu'l-Bahá (dienaar van de glorie van God). Hij wordt in bahá'í-teksten vaak aangeduid als de "Meester".

'Abdu'l-Bahá

Achtergrond

Vroege leven

'Abdu'l-Bahá werd geboren in Teheran, Perzië op 23 mei 1844 (5 Jamadiyu'l-Avval, 1260 AH), als oudste zoon van Bahá'u'lláh en Navváb. Hij werd geboren op precies dezelfde avond waarop de → Báb zijn missie verklaarde. Een gebeurtenis die 'Abdu'l-Bahá sterk sterk trof tijdens zijn jeugd was de gevangenneming van zijn vader toen 'Abdu'l-Bahá negen jaar oud was. De opsluiting was er de oorzaak van dat zijn familie werd teruggebracht tot armoede en dat hij werd aangevallen op straat door andere kinderen.

Jaren in ballingschap met zijn vader

Bahá'u'lláh werd uiteindelijk vrijgelaten uit de gevangenis, maar werd verbannen. 'Abdu'l-Bahá vergezelde zijn vader op de reis naar Bagdad in de winter van 1853. Tijdens de reis leed 'Abdu'l-Bahá aan bevroezingsverschijnselen. Toen Bahá'u'lláh in 1854 zich terugtrok in de bergen van Sulaimaniya, was 'Abdu'l-Bahá niet meer dan tien jaar oud en bedroefd over zijn scheiding van zijn vader. Tijdens zijn jaren in Bagdad bracht 'Abdu'l-Bahá veel tijd door met het lezen van de geschriften van de Báb, schreef commentaren op verzen uit de Koran en sprak met geleerden in de stad. In 1856, toen het nieuws van een personage in de bergen van Koerdistan binnenkwam, vertrok 'Abdu'l-Bahá samen met enkele familieleden en vrienden om Bahá'u'lláh te vragen terug te keren naar Bagdad.

In 1863 werd Bahá'u'lláh verbannen naar Constantinopel (Istanboel) en dus vergezelde zijn hele familie inclusief 'Abdu'l-Bahá, toen negentien, hem op deze 110-dagen durende reis. 'Abdu'l-Bahá volgde zijn vader tijdens de verdere verbanning naar Adrianopel (Edirne) en ten slotte Akká, Palestina (nu Akko, Israël). Gedurende deze tijd nam hij in toenemende mate een leidende rol aan.

Bij aankomst in Akko, als gevolg van de onhygiënische toestand in de citadel, werden veel bahá'ís ziek en 'Abdu'l-Bahá verzorgde de zieken. Bovendien was de inwoners van Akko verteld dat de nieuwe gevangenen vijanden van de staat, van God en zijn religie waren en dat samenwerking met hen ten strengste verboden was. De bahá'ís werden dus geconfronteerd met vijandige ambtenaren en inwoners en 'Abdu'l-Bahá schermde zijn vader van een groot deel van deze aanvallen af. Na verloop van tijd, nam hij geleidelijk de verantwoordelijkheid voor de relaties tussen de kleine bahá'í-gemeenschap in ballingschap en de buitenwereld. Het was door zijn interactie met de bevolking van Akko dat, volgens de bahá'ís, zij de onschuld van de bahá'ís erkenden en de maatregelen omtrent de gevangenschap werden versoepeld. Uiteindelijk mocht Bahá'u'lláh de stad verlaten en nabijgelegen plaatsen bezoeken.

Familieleven

'Abdu'l-Bahá trouwde met Munirih Khánúm in maart 1873 en ze hadden negen kinderen, waarvan vijf als kind stierven. Munirih was de dochter van Mírzá Muhammad 'Alí Nahrí van Isfahán, die enkele jaren voor het huwelijk stierf. Enkele jaren na het overlijden van haar vader hadden Bahá'u'lláh en Asiyih Khanum belangstelling getoond haar te laten trouwen met 'Abdu'l-Bahá. Na een lange reis vanuit Iran via Mekka en vervolgens naar Akko kwam Munirih Khanum eindelijk aan. Zij trouwden in het huis van 'Abbud. Zij was vijftientwintig jaar oud, hij was achtentwintig.

De oudste dochter Díyá'íyyih Khánúm werd de moeder van 'Abdu'l-Bahá's erfgenaam, zijn oudste kleinzoon Shoghi Effendi. De andere drie dochters waren Tuba Khanum, Ruha Khanum en Munavvar Khanum.

Reizen naar het Westen

De staatsgreep van de Jong-Turken in 1908 zorgde ervoor dat alle politieke gevangenen in het Ottomaanse Rijk, inclusief 'Abdu'l-Bahá, bevrijd werden. Het eerste dat hij deed na zijn bevrijding was het bezoeken van de graftombe van Bahá'u'lláh in Bahjí. Hoewel 'Abdu'l-Bahá direct na de revolutie in Akko bleef wonen, verhuisde hij al snel naar Haifa in de buurt van de graftombe van de Báb. In 1910 begon hij aan een drie jaar durende reis naar Egypte, Europa en Noord-Amerika met het doel zijn vaders leringen te verspreiden en de bahá'í-gemeenschappen in het westen te ondersteunen.

Van augustus tot december 1911 bezocht 'Abdu'l-Bahá steden in Europa, waaronder Londen, Bristol en Parijs.

In het jaar daarop maakt hij een veel uitgebreidere reis naar de Verenigde Staten en Canada. Hij arriveerde in New York City op 11 april 1912, nadat hij een aanbod met de RMS Titanic te reizen had afgeslagen en de bahá'í-gelovigen had verteld in plaats daarvan te "doneren aan liefdadigheid." Hij reisde in een langzamer schip, de SS Cédric en gaf zijn voorkeur van een langere reis over zee aan als de reden. Bij aankomst in New York, regelde hij een privé-ontmoeting met de overlevenden van de gezonken Titanic, die hem vroegen of hij wist dat de Titanic zou zinken, waaraop 'Abdu'l-Baha antwoordde: "God geeft de mens gevoelens van intuïtie". Hoewel hij de meeste tijd in New York spendeerde, bezocht hij Chicago, Cleveland, Pittsburgh, Washington DC, Boston, Philadelphia, New Hampshire, de Green Acre school in Eliot, Maine, en Montreal (zijn enige bezoek aan Canada). Vervolgens reisde hij westwaarts naar Minneapolis, San Francisco, Stanford en Los Angeles voordat hij begon met de terugreis naar het oosten eind oktober. Op 5 december 1912 voer hij terug naar Europa.

Terug in Europa bezocht hij in Londen, Parijs (waar hij twee maanden verbleef), Stuttgart, Boedapest en Wenen. Ten slotte keerde hij op 12 juni 1913 terug naar Egypte, waar hij verbleef voor een periode van zes maanden voordat hij terugkeerde naar Haifa.

Laatste jaren

Tijdens Wereldoorlog I verbleef 'Abdu'l-Bahá in Palestina, onder de voortdurende dreiging van geallieerde bombardementen en bedreigingen van de Turkse commandant. Toen de oorlog eindigde, bracht het Britse mandaat over Palestina relatieve veiligheid voor 'Abdu'l-Bahá. Tijdens zijn laatste jaar kwam een groeiend aantal bezoekers en pelgrims om hem te zien in Haifa.

Op 27 april 1920 kreeg hij een ridderschap (KBE van het Britse Mandaat van Palestina voor zijn inspanningen op humanitair gebied tijdens de oorlog. 'Abdu'l-Bahá overleed op 28 november 1921. Hij is begraven in de voorkamer van de graftombe van de Báb op de berg Karmel. Er zijn plannen om een aparte graftombe voor 'Abdu'l-Bahá te bouwen. In zijn testament benoemde hij zijn kleinzoon Shoghi Effendi Rabbani als de behoeder van het Bahá'í-geloof.

Werken

De totale schatting van het aantal brieven dat `Abdu'l-Bahá schreef is meer dan 27.000, waarvan slechts een fractie is vertaald naar het Engels danwel Nederlands.

Het volgende is een lijst van enkele van de vele boeken, brieven en toespraken:

- Beantwoorde Vragen ^[1]
- Brief aan Den Haag ^[2]
- Tafelen van het Goddelijk Plan ^[3]
- Testament van 'Abdu'l-Bahá ^[4]
- Toespraken in Parijs ^[5]
- 'Abdu'l-Bahá in London ^[6]
- Foundations of World Unity ^[7]
- Memorials of the Faithful ^[8]
- The Promulgation of Universal Peace ^[9]
- The Secret of Divine Civilization ^[10]
- Selections From the Writings of 'Abdu'l-Bahá ^[11]
- Tablets of Abdul-Baha Abbas ^[12]
- A Traveller's Narrative: Written to illustrate the episode of the Bab ^[13]

Bronnen, noten en/of referenties

Bronnen, noten en/of referenties:

- Dit artikel of een eerdere versie ervan is (gedeeltelijk) vertaald vanaf de Engelstalige Wikipedia ^[14], welke onder de GFDL valt. Zie deze pagina ^[15] voor de bewerkingsgeschiedenis.
- Smith,P. (1999). *A Concise Encyclopedia of the Bahá'í Faith* . Oxford, UK: Oneworld Publications. ISBN ISBN 1851681841.

Externe verwijzingen

- [1] <http://www.bahai.nl/read/8039>
- [2] <http://www.bahai.nl/read/8034>
- [3] <http://www.bahai.nl/read/8122>
- [4] <http://www.bahai.nl/read/8036>
- [5] <http://www.bahai.nl/read/8035>
- [6] <http://reference.bahai.org/en/t/ab/ABL/>
- [7] <http://reference.bahai.org/en/t/c/FWU/>
- [8] <http://reference.bahai.org/en/t/ab/MF/>
- [9] <http://reference.bahai.org/en/t/ab/PUP/>
- [10] <http://reference.bahai.org/en/t/ab/SDC/>
- [11] <http://reference.bahai.org/en/t/ab/SAB/index.html>
- [12] <http://reference.bahai.org/en/t/ab/TAB/>
- [13] <http://reference.bahai.org/en/t/ab/TN/>
- [14] <http://en.wikipedia.org/wiki/En%3A%60abdu%27l-bah%C3%A1>
- [15] <http://en.wikipedia.org/wiki/En%3A%60abdu%27l-bah%C3%A1>

Bron: <http://nl.wikipedia.org/w/index.php?oldid=15749910>

Contributors: Hsf-toshiba, JCIV, Jeroen, Rubotje88, Rudolphous, Vis met 1 oog, Wiki

Universele Huis van Gerechtigheid

Het **Universele Huis van Gerechtigheid** is het hoogste bestuursorgaan van de bahá'í-wereldgemeenschap. Het wordt iedere vijf jaar gekozen door de leden van de Nationale Geestelijke Raden die dan voor de Internationale Conventie afreizen naar Haifa in Israël. Voor mensen die niet aanwezig kunnen zijn, is het mogelijk om schriftelijk te stemmen.

Het bahá'í-bestuursstelsel kent getrapte verkiezingen en het Universele Huis van Gerechtigheid kon voor de eerste keer in 1963 worden gekozen nadat er voldoende

Nationale Geestelijke Raden waren gevestigd. Aan die eerste verkiezing namen de leden van 56 Nationale Geestelijke Raden deel. In 2008 vond de verkiezing voor de tiende keer plaats en namen 166 Nationale Geestelijke Raden deel. Ruim duizend bahá'ís uit 153 landen waren aanwezig tijdens de 10e Internationale Bahá'í-conventie in het Bahá'í-wereldcentrum in Haifa.^[1]

Het Universele Huis van Gerechtigheid leidt de bahá'í-wereldgemeenschap in alle bestuurlijke en geestelijke aangelegenheden. Het beheert de eigendommen in het Bahá'í-wereldcentrum en bewaart de heilige teksten en relikwieën. Overeenkomstig de uitdrukkelijke tekst van → Bahá'u'lláh kan het bepalingen en wetten maken voor situaties waar in de geschriften niet in is voorzien. Zodoende houdt het de bahá'í-gemeenschap in gelijke tred met de altijd veranderende wereld om haar heen.

De zetel van het Universele Huis van Gerechtigheid

Leden

De huidige leden van het Universele Huis van Gerechtigheid zijn:

- Peter Jamel Khan (1987)
- Hooper Cameron Dunbar (1988)
- Farzam Arbab (1993)
- Kiser Barnes (2000)
- Firaydoun Javaheri (2003)
- Paul Lample (2005)
- Payman Mohajer (2005)
- Gustavo Correa (2008)
- Shahriar Razavi (2008)

Bronnen

- Compilaties, (1983). *Lights of Guidance: A Bahá'í Reference File* ^[2] (en) . Bahá'í Publishing Trust, New Delhi, India. ISBN ISBN 8185091463.
- Smith,P. (1999). *A Concise Encyclopedia of the Bahá'í Faith* . Oxford, UK: Oneworld Publications. ISBN ISBN 1851681841.

Externe links

- Bahai.org: The Universal House of Justice ^[3]
- Constitution of the Universal House of Justice ^[4]

 34.986552 ^[5]

Externe verwijzingen

- [1] BWNS: In a global procession, ballots are cast for the Universal House of Justice (29 april 2008) (<http://news.bahai.org/story/627>)
- [2] http://bahai-library.com/?file=hornby_lights_guidance
- [3] <http://www.bahai.org/article-1-3-0-6.html>
- [4] <http://info.bahai.org/article-1-3-6-1.html>
- [5] http://www.nsesoftware.nl/wiki/maps.asp?params=32.813779&pagename=Universele_Huis_van_Gerechtigheid

Bron: <http://nl.wikipedia.org/w/index.php?oldid=14947242>

Contributors: Sswelm, Wiki

Verbond van Bahá'u'lláh

Het belangrijkste thema van de openbaring van → Bahá'u'lláh, stichter van het Bahá'í-geloof, is eenheid. Eenheid van God, eenheid van religie en eenheid van de mensheid zijn de bekendste aspecten daarvan, en het **verbond** dat Bahá'u'lláh heeft gesloten met zijn volgelingen is een van de belangrijkste middelen om dit te bereiken.

Het verbond is een bekend concept binnen religies. God sloot een verbond met Noach, later met Abram, die Abraham werd, met het Joodse volk door Mozes, Aäron en de profeten. Ook christenen en moslims kennen het verbond.

Zetel van → Universele Huis van Gerechtigheid, hoogste bestuursorgaan van de bahá'í-gemeenschap in Haifa, Israël

Algemene beschrijving

- “In religieuze zin is een verbond een bindende overeenkomst tussen God en de mens, waarin God van de mens een bepaalde houding verlangt, inruil waarvoor Hij bepaalde zegeningen waarborgt; of waarin Hij de mens bepaalde gaven schenkt, in ruil waarvoor Hij van degene die deze aanvaardt vergt dat hij het op zich neemt zich op een bepaalde wijze te gedragen. Er bestaat bijvoorbeeld het Grote Verbond, dat elke Manifestatie van God met Zijn volgelingen sluit en waarin Hij belooft dat in de volheid der tijden een nieuwe Manifestatie gezonden zal worden en Hij van hen eist, dat zij Hem aanvaarden wanneer dit plaatsvindt. Er is ook het Kleine Verbond dat een Manifestatie van God met Zijn volgelingen sluit, dat zij na Hem de door Hem benoemde Opvolger aanvaarden. Als zij dit doen, kan het Geloof verenigd en zuiver blijven; zo niet, dan wordt het Geloof verdeeld en raken zijn krachten uitgeput. Bahá'u'lláh sloot met Zijn volgelingen een Verbond van deze aard betreffende `Abdu'l-Bahá, en `Abdu'l-Bahá bestendigde het door middel van het Bestuursstelsel...”

23 maart 1975, uit een brief van het → Universele Huis van Gerechtigheid

Doel van het Verbond

Het belangrijkste doel van het verbond is het bewaren van de eenheid onder de gelovigen. Volgens de bahá'í-leer is het belangrijkste doel van iedere religie om een verandering in gang te zetten waardoor een hogere graad van eenheid wordt bereikt onder de mensen.

- “Eenheid van gezin, van stam, van stad-staat en natie zijn achtereenvolgens beproefd en bereikt. Wereldeenheden is het doel waarnaar een gekwelde mensheid streeft.”

11 maart 1936, uit Shoghi Effendi, *The Unfoldment of World Civilization*, verschenen in *The World Order of Bahá'u'lláh*

Het Verbond in voorgaande religies

Enkele plaatsen in de Heilige Geschriften waar gesproken wordt over de verbonden die God gesloten heeft aangaande de opvolging van zijn Boodschappers:

- Adam - Gen. II:15-17
- Noach - Gen. VI:18, IX:8-17
- Abraham - Gen. XV:18, XVIII:1-9, XXII:17-18
 - I Kronieken XVI:15-25
 - Handelingen III:25
 - Psalmen CV:9-10
 - Koran II:124-130
 - Gen. XVII:18-22 (Izaäk vernieuwt)
 - Gen. XXVI:2-5 (Izaäk vernieuwt)
 - Gen. XXII:12-22 (Jacob vernieuwt)
- Mozes - Exodus XIX:1-6, XXIV:1-18, XXXI:16, III:15
 - Deut. IX:15
 - Koran II:87
 - Jozua I:1-9 (Jozua vernieuwt)
 - Psalmen LXXXIX:3-5, 19-37 (David vernieuwt)

-II Samuel XXIII:1-5 (David vernieuwt)

-Jeremia XI:1-8 (Jeremia vernieuwt)

- Jezus - Heb. XII:24, VIII:5-13
- Mohammed - Koran IV:...
- De Báb - Prayers and Meditations 56, 78, 179
- Bahá'u'lláh - Het Boek van het Verbond

- Prayers and Meditations 176

Enkele plaatsen in de heilige geschriften waar gesproken wordt van een Verbond aangaande een volgende Boodschapper:

- Mozes - Deut. XVIII:15-19
- Jezus - Joh. XV:26
 - Mat. XXIV:25
 - II Petrus III:1-12
- Mohammed - Koran LIV:46-48, III:77
- De Báb - Prayers and Meditations 56,
 - Prayers and Meditations 176
- Bahá'u'lláh - Bloemlezing XXX, CLXV
 - Boek van Zekerheid, Kitáb-i-Iqan

Boek van het Verbond

Het testament van Bahá'u'lláh draagt de naam "Boek van het Verbond" of Kitáb-i-Ahd. Dit document is in zijn eigen handschrift bewaard gebleven en wordt bewaard in het Bahá'í-wereldcentrum.

Bahá'u'lláh opent met te stellen dat de Allerhoogste Horizon verstoken is van onbeduidende aardse bezittingen, maar dat hij niettemin aan zijn erfgenamen een edele en weergaloze erfenis heeft nagelaten. Hij wijst op het gevaar en de onbestendigheid van aardse rijkdommen en maakt nog eens duidelijk wat het doel is van zijn openbaring, namelijk "om het vuur van haat en vijandschap te doven, opdat hopelijk de horizon van de harten der mensheid verlicht zal worden met het licht van eendracht en zij ware rust zullen vinden."

Vervolgens wijdt Bahá'u'lláh uit over de verheven rang van de mens en het gedrag dat daarbij past en hij verwijst ook naar het gedrag van de onwetenden die het slachtoffer zijn van zelfzucht en begeerte.

Dan maakt hij nog eens de verheven rang van de koningen hier op aarde en roept de uitverkorenen van God en zijn vertrouwden op voor hen te bidden. Hun is het bestuur over de aarde verleend, terwijl God voor zichzelf het hart van de mensen heeft beschikt. Dan is de rol van de heersers en de geleerden in El-Bahá aan de beurt. Hij wijst zijn zonen (takken) erop dat zij mee moeten werken aan eenheid en op "een sterke kracht en een verheven macht" in de wereld van het bestaan die juist moet worden aangewend. Hij legt alle gezag ondubbelzinnig neer bij zijn oudste zoon `Abdu'l-Bahá (de Grootste Tak).

Nogmaals wijst Hij op het belang van een deugdzaam karakter en op het doel van het vestigen van eenheid en rust. Hij verwijst naar de goddelijke bron van de eenheid van de mensheid, stelt dat zijn familie en de familie van de Báb (Afnan) respectvol moeten worden bejegend en dat zijn openbaring volledig is en berekend is op haar doel.

Middelpunt van het Verbond

De oudste zoon van Bahá'u'lláh, `Abdu'l-Bahá, staat in de bahá'í-geschriften wel bekend als het Middelpunt van het verbond van Bahá'u'lláh en ook als het ware voorbeeld voor de gelovigen. Hij was de belichaming van de leer van Bahá'u'lláh en de enige die gerechtigd was om de woorden van Bahá'u'lláh te interpreteren.

Ook `Abdu'l-Bahá liet een zelfgeschreven testament na waarin duidelijk werd dat het verbond van Bahá'u'lláh na zijn dood de vorm zou krijgen van het bestuursstelsel waarvan de basisprincipes al door Bahá'u'lláh waren geopenbaard. Het testament van `Abdu'l-Bahá is een van de belangrijkste documenten uit de bahá'í-literatuur, omdat het de basis legt voor het bestuursstelsel en garant staat voor het bewaren van de eenheid van de gemeenschap. Dit bestuursstelsel rust op twee pilaren, het behoederschap en een stelsel van democratisch gekozen raden op plaatselijk, landelijk en internationaal niveau. Hij wees zijn oudste kleinzoon Shoghi Effendi in dit testament aan als Behoeder van de Zaak en verzekerde dat hij onder de zorg, de bescherming en de onfeilbare leiding van zowel de Báb als Bahá'u'lláh staat.

- “De heilige en jeugdige tak, de behoeder van de Zaak Gods en het Universele Huis van Gerechtigheid dat algemeen moet worden gekozen en gevestigd, staan beide onder de zorg en de bescherming van de 'Abhá Schoonheid en onder de beschutting en onfeilbare leiding van de Verhevene (moge mijn leven voor hen beide worden geofferd). Al hetgeen zij besluiten is van God. Al wie hem niet gehoorzaamt, Of het Universele Huis van Gerechtigheid niet gehoorzaamt, heeft God niet gehoorzaamd. Al wie tegen hem in opstand komt of tegen het Huis van Gerechtigheid in opstand komt, is tegen God in opstand gekomen. Al wie zich tegen hem keert, heeft zich tegen God gekeerd. Al wie hem of het Huis van Gerechtigheid bestrijdt, heeft God bestreden. Al wie met hen redetwist, heeft met God geredetwist. Al wie hem verloochent, heeft God verloochend. Al wie in hem niet gelooft, heeft niet in God geloofd. Al wie afdwaalt, zich afscheidt of zich van hem afkeert, is in waarheid afgedwaald en heeft zich afgescheiden en afgekeerd van God. De gramschap, de meedogenloze verontwaardiging, de wraak van God ruste op hem!”

Testament van `Abdu'l-Bahá

Bahá'í-bestuursstelsel

➤ Zie → *Bahá'í-bestuur voor het hoofdartikel over dit onderwerp.*

De twee pilaren van het bestuursstelsel hebben nooit naast elkaar bestaan. Dat wil zeggen, in de tijd van het behoederschap was de kroon op de gekozen tak van het bestuursstelsel, het → Universele Huis van Gerechtigheid, nog niet gekozen. In het testament van `Abdu'l-Bahá wordt voorzien dat deze twee, de Behoeder van het geloof en het Universlele Huis van Gerechtigheid, naast elkaar zouden functioneren. Dit is echter geen vereiste, en Bahá'u'lláh zelf zinspeelde op de mogelijkheid dat er geen behoeder meer zou zijn wanneer het Huis van Gerechtigheid zou worden gekozen.

Het bestuursstelsel (de gekozen tak) wordt opgebouwd vanaf de basis. Voordat het Universele Huis van Gerechtigheid kon worden gekozen, moesten er eerst voldoende Nationale Geestelijke Raden zijn. Voordat een Nationale Geestelijke Raad kan worden gekozen, moeten er eerst voldoende Plaatselijke Geestelijke Raden zijn. Voordat een Plaatselijke Geestelijke Raad kan worden gekozen, moeten er eerst voldoende bahá'ís zijn

met een zekere basiskennis en begrip van de aard van de Zaak van Bahá'u'lláh. In de tijd van `Abdu'l-Bahá werd er wel geëxperimenteerd met de vorming van raden en de beginselen van bahá'í-consultatie, maar er moest nog heel veel werk worden verzet. Het is een van de grootste verdiensten geweest van Shoghi Effendi dat hij dit bestuursstelsel tot ontwikkeling heeft gebracht door middel van talloze brieven aan vooral de bahá'ís in de Verenigde Staten, van waaruit het bestuursstelsel zich verder over de wereld heeft verspreid.

Toen Shoghi Effendi stierf in 1957, waren er alleen nog plannen voor de verkiezing van het Universele Huis van Gerechtigheid en waren de voorbereidingen in volle gang. Shoghi Effendi liet geen testament na, er was geen nieuwe behoeder, en er bestond ook niet de mogelijkheid binnen de richtlijnen van `Abdu'l-Bahá om een nieuwe behoeder aan te wijzen. Tot de verkiezing in 1963 werd de leiding van het geloof waargenomen door een groep mensen die bekend staan als de Handen van de Zaak en waar Shoghi Effendi naar had verwezen als "de hoofdbeheerders" van het geloof. Zij hebben zich beperkt tot het uitvoeren van de plannen zoals die er lagen en het organiseren van de verkiezing van het eerste Universele Huis van Gerechtigheid. Na de verkiezing trokken zij zich terug en gaven zij de leiding over aan dit nieuw gekozen Huis.

- "Iedereen moet zich tot het heiligste Boek keren en al hetgeen daarin niet uitdrukkelijk is bepaald, moet aan het Universele Huis van Gerechtigheid worden voorgelegd. Hetgeen dit lichaam eenstemmig of bij meerderheid van stemmen besluit, is waarlijk de Waarheid en het Plan van God." (Bahá'u'lláh)

Het Universele Huis van Gerechtigheid is gerechtigd om wetten uit te vaardigen voor situaties waar in de geschriften niet in is voorzien, en kan zijn eigen wetten ook weer herroepen indien de omstandigheden zijn gewijzigd. Sinds de dood van Shoghi Effendi is er niemand meer die de bahá'í-geschriften kan interpreteren, d.w.z. anders dan voor zijn eigen begrip.

Betekenis van het Verbond

Het Verbond van Bahá'u'lláh met zijn volgelingen zorgt ervoor dat de relatief prille bahá'í-gemeenschap nu al een van de grootste en meest diverse wereldwijde organisaties is die als een geheel opereren en functioneren. Het heeft een hoge mate van eenheid gebracht.

Aanvallen op het Verbond

Er zijn een aantal mensen geweest die zich tegen dit verbond hebben gekeerd, hebben geprobeerd geschriften te vervalsen, of met een eigen interpretatie kwamen. Dit waren altijd mensen die voor die tijd veel aanzien hadden binnen de gemeenschap. Dit gebeurde na de dood van bahá'u'lláh tijdens het leven van `Abdu'l-Bahá, en opnieuw na de dood van `Abdu'l-Bahá tijdens het leven Shoghi Effendi, en ook weer na de dood van Shoghi Effendi. Deze individuen staan bekend als verbondsbrekers en beschuldigen op hun beurt de meerderheid van de bahá'ís van het verbreken van het Verbond. Zij hebben soms kleine groepen gelovigen achter zich kunnen scharen, maar de eenheid onder de grote groep bahá'ís die nu wereldwijd bekend staat als de bahá'í-gemeenschap en die de heilige graftomben beheert, is nooit gebroken. In enkele landen bestaan echter nog steeds kleine groepen mensen die zich ook bahá'í noemen en tot een van deze afsplitsingen behoren. Hun totale aantal is waarschijnlijk beduidend minder dan 0,1% van alle mensen die zich bahá'í

noemen.

Bronnen

- ‘Abdu’l-Bahá, (1976). *Testament van ‘Abdu’l-Bahá* ^[1] (nl) . Den Haag: Stichting Bahá'í Literatuur. ISBN ISBN 9070765071.
- Bahá'u'lláh, (1976). *Kitáb-i-Ahd (Boek van het Verbond)* ^[2] (nl) . Den Haag: Stichting Bahá'í Literatuur. ISBN ISBN 9070765071.
- Compilatie, (1992). *Verbond, Het* ^[3] (nl) . Den Haag: Stichting Bahá'í Literatuur.
- Smith,P. (1999). *A Concise Encyclopedia of the Bahá'í Faith* . Oxford, UK: Oneworld Publications. ISBN ISBN 1851681841.
- Taherzadeh,Adib (2000). *The Child of the Covenant* (en) . Oxford, UK: George Ronald. ISBN 0853984395.
- Taherzadeh,Adib (1992). *The Covenant of Bahá'u'lláh* (en) . Oxford, UK: George Ronald. ISBN 0853983445.

Wereldreligies (Religieportaal)

→ Bahá'í - Boeddhisme - Christendom - Confucianisme - Hindoeïsme - Islam - Jäinisme - Jodendom - Sikhisme - Taoïsme

Externe verwijzingen

[1] <http://www.bahai.nl/read/8036>

[2] <http://www.bahai.nl/read/8323>

[3] <http://www.bahai.nl/read/8322>

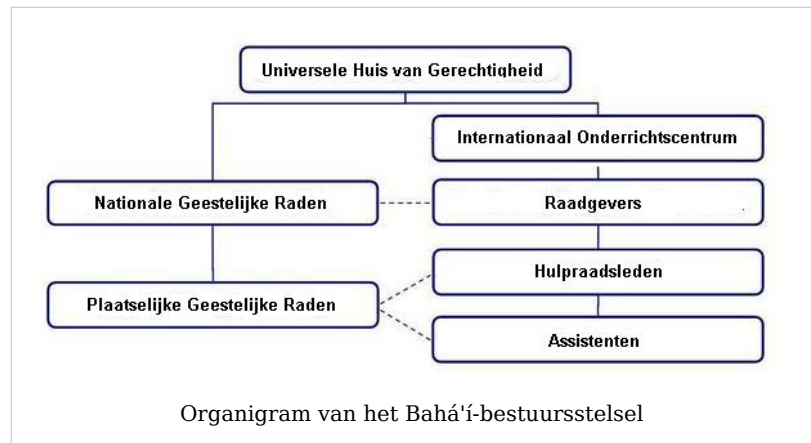
Bron: <http://nl.wikipedia.org/w/index.php?oldid=15722628>

Contributors: GijsvdL, JCIV, Omv, Wiki, 1 anonymous edits

Bahá'í-bestuur

De oorsprong van het Bahá'í-bestuursstelsel ligt in de → *Kitáb-i-Aqdas* van Bahá'u'lláh en het *Testament van 'Abdu'l-Bahá*. Bahá'u'lláh beschrijft het verkozen → Universele Huis van Gerechtigheid en 'Abdu'l-Bahá stelde het benoemde erfelijke behoederschap in en verduidelijkte het verband tussen de twee instituten. In zijn Wil, benoemde 'Abdu'l-Bahá zijn oudste kleinzoon, Shoghi Effendi, als eerste behoeder van het Bahá'í-geloof.

Shoghi Effendi vertaalde bahá'í-literatuur; ontwikkelde globale plannen voor de uitbreiding van de bahá'í-gemeenschap; ontwikkelde het Bahá'í-wereldcentrum; onderhield een omvangrijke correspondentie met gemeenschappen en individuen rond de wereld en bouwde de administratieve structuur van de religie, daarmee de gemeenschap voorbereidend voor de verkiezing van het Universele Huis van Gerechtigheid. Hij stierf in 1957 onder omstandigheden waarin hij geen opvolger kon benoemen.^[1]

Op plaatselijke, regionale en nationale niveaus, verkiezen bahá'ís Geestelijke Raden, die elk uit negen leden bestaan. Er zijn ook benoemde individuen die op plaatselijk, nationaal en internationaal niveau werken, die als functie het verspreiden van de bahá'í-leringen en het beschermen van de gemeenschap hebben. Zij dienen niet als 'geestelijkheid', die het Bahá'í-geloof niet kent.

Het Universele Huis van Gerechtigheid, dat voor het eerst in 1963 werd verkozen, is het hoogste bestuursorgaan van het Bahá'í-geloof. Zijn negen leden worden elke de vijf jaar gekozen door de leden van alle nationale Geestelijke Raden. Iedere mannelijke bahá'í, 21 jaar of ouder, is verkiesbaar in het Universele Huis van Gerechtigheid te worden gekozen; alle andere posities zijn open voor mannelijke en vrouwelijke bahá'ís.

Bronnen

- Compilatie, (1993). *Bahá'í-verkiezingen* ^[2] (nl) . Den Haag: Stichting Bahá'í Literatuur.
- Compilatie, (1986). *Consultatie* ^[3] (nl) . Den Haag: Stichting Bahá'í Literatuur.
- Compilatie, (1985). *Hartebloed van de Zaak (Bahá'í-fondsen)* ^[4] (nl) . Den Haag: Stichting Bahá'í Literatuur.
- Khan, Peter J., (1989). *Politiek en Overheid* ^[5] (nl) . Den Haag: Stichting Bahá'í Literatuur.
- Smith, P. (1999). *A Concise Encyclopedia of the Bahá'í Faith* (en) . Oxford, UK: Oneworld Publications. ISBN ISBN 1851681841.
- Taherzadeh, A. (1992). *The Covenant of Bahá'u'lláh* (en) . Oxford, UK: George Ronald. ISBN ISBN 0853983445.

Externe verwijzingen

- [1] Taherzadeh, blz. 347-363
- [2] <http://www.bahai.nl/read/8531>
- [3] <http://www.bahai.nl/read/8518>
- [4] <http://www.bahai.nl/read/8535>
- [5] <http://www.bahai.nl/read/8530>

Bron: <http://nl.wikipedia.org/w/index.php?oldid=14165812>

Contributors: Wiki

Bahá'í-wetten

Bahá'í-wetten en verordeningen die gelden in het Bahá'í-geloof zijn afkomstig uit de → Kitáb-i-Aqdas evenals andere teksten van → Bahá'u'lláh. De basis voor een systeem van bahá'í-wetten omvat tevens de latere interpretaties van → 'Abdu'l-Bahá en Shoghi Effendi en de wetgeving door het → Universele Huis van Gerechtigheid.

Geleidelijke toepassing

Bahá'u'lláh heeft verklaard dat de naleving van de wetten die hij heeft voorgeschreven dient te worden onderworpen aan "tact en wijsheid" en dat zij geen oorzaak van "verstoring en onenigheid" mogen worden. Bahá'u'lláh heeft daarom de geleidelijke toepassing van zijn wetten ingesteld. Zo zijn bijvoorbeeld bepaalde bahá'í-wetten uitsluitend van toepassing voor midden-oosterse bahá'ís, zoals de beperking van de periode van verloving, terwijl iedere bahá'í de wetten mag toepassen als hij of zij daartoe besluit. Andere bahá'í-wetten zoals het verbod om alcohol te drinken zijn ook geleidelijk toegepast in landen waar het tegen maatschappelijke normen gaat en waarvoor de meeste bahá'ís nieuw zijn voor de godsdienst. Shoghi Effendi heeft ook verklaard dat bepaalde andere wetten, zoals bijvoorbeeld de strafrechtelijke wetten, die afhankelijk zijn van het bestaan van een mogelijke bahá'í-samenleving slechts gelden in een eventuele toekomstige Bahá'í samenleving. Hij heeft ook verklaard dat indien de wetten in strijd zijn met het burgerlijk recht van het land waar een bahá'í woont, de wetten niet kunnen worden beoefend. Verder worden sommige wetten en leringen momenteel niet toegepast en de toepassing ervan hangt af van beslissingen door het Universele Huis van Gerechtigheid.

Individueel geweten

In de bahá'í-literatuur worden de wetten niet gezien als beperkende regels, maar worden door Bahá'u'lláh beschreven als de "uitgelezen wijn" en een weg naar geluk. Zij worden niet beschouwd als bindend voor iemand, totdat die persoon bahá'í wordt, en bahá'í worden is niet afhankelijk van de mate van het volgen van de wetten door een persoon. Een persoon wordt geacht de wetten geleidelijk toe te passen op een persoonlijke basis.

"Denk niet", verklaart Bahá'u'lláh, "dat Wij u slechts een verzameling wetten hebben geopenbaard. Neen, veeleer hebben Wij met de vingers van macht en kracht het zegel van de uitgelezen Wijn verbroken."

(Bahá'u'lláh, *De Kitab-i-Aqdas*, paragraaf 5)

Bahá'u'lláh verklaarde dat zijn volgelingen zijn wetten zouden moeten volgen als gevolg van hun liefde voor hem. Deze aantrekking tot Bahá'u'lláh, evenals de vrees van God, is de belangrijkste motivatie voor gehoorzaamheid. Bahá'í-wetten worden over het algemeen gepresenteerd in de vorm van beginselen die elk individu op zijn eigen leven dient toe te passen zoals het hem goeddunkt, en Bahá'u'lláh, 'Abdu'l-Bahá, Shoghi Effendi, evenals het Universele Huis van de Gerechtigheid, zijn terughoudend om specifieke en gedetailleerde regels van bahá'í-gedrag op te leggen; dit in tegenstelling tot de bepalingen van de islamitische wetgeving.

Het zich houden aan de persoonlijke wetten, zoals gebed en vasten, is de exclusieve verantwoordelijkheid van het individu. Een aantal bahá'í-wetten worden in zekere mate door → bahá'í bestuurlijke instellingen toegepast, door het ontnemen van bahá'í-administratieve rechten, indien zij de bahá'í-gemeenschap in diskrediet brengen.

Wetten en verordeningen

In de → Kitáb-i-Aqdas stelt Bahá'u'lláh zowel religieuze als burgerlijke wetten in, zoals het dagelijkse verplichte gebed, de vasten, wetten over erfenis, de afschaffing van priesterdom, het verbod op zaken als slavernij, ascese, en gokken, de veroordeling van o.a. luiheid en roddelen, de specificatie van straffen voor zaken als moord en brandstichting, de vereiste dat ieder persoon een beroep moet uitoefenen en de nadruk op de noodzaak van de opvoeding van kinderen, evenals als de noodzaak zich strikt te houden aan de wetten van de regering van het land waar men woont. Bahá'u'lláh geeft ook algemene beginselen, waaronder hij zijn volgelingen aanspoort om vriendschappelijk samen te werken met mensen van alle religies en hen waarschuwt zich te hoeden voor fanatisme en trots. Ook moedigt hij zaken als reinheid en waarheidtrouw aan.

Gebod

➤ *Zie → Gebod in het bahá'í-geloof voor het hoofdartikel over dit onderwerp.*

Iedere bahá'í tussen de 15 en 70 jaar dient het dagelijkse verplichte gebed uit te voeren en kan kiezen uit drie gebeden, die allen worden vergezeld door specifieke rituelen en worden voorafgegaan door het reinigen van de handen en gezicht. Tijdens het verplichte gebed keren bahá'ís zich richting de Qiblih, de graftombe van Bahá'u'lláh in Bahjí. Mensen die ziek zijn, in gevaar zijn, of vrouwen tijdens hun menstruatie zijn vrijgesteld van de verplichte gebeden.

Congregationeel gebed is verboden, behalve in het geval van het Gebod voor de Doden.

Vasten

➤ *Zie → Bahá'í-vasten voor het hoofdartikel over dit onderwerp.*

De Bahá'í-vasten zijn van zonsopgang tot zonsondergang in de bahá'í-maand van 'Ala van 2 maart tot 21 maart. Gedurende deze tijd onthouden bahá'ís in goede gezondheid en in de leeftijd tussen 15 en 70 jaren zich van eten en drinken. Uitzonderingen op de vasten worden gegeven aan reizigers en hen die ziek, zwanger, borstvoeding gevend of menstruerend zijn, of zware arbeid verrichten. Vasten buiten de voorgeschreven periode is toegestaan en wordt aangemoedigd als dit gebeurt ten behoeve van de mensheid.

Huwelijk en echtscheiding

In de Kitáb-i-Aqdas wordt huwelijk ten zeerste aanbevolen, maar het is niet verplicht. Bahá'ís moeten minstens 15 jaar zijn om te trouwen en de instemming van alle levende biologische ouders is nodig om te trouwen. De man betaalt een bruidsschat aan de vrouw van ongeveer 2,2 troy ounces goud of zilver, afhankelijk van de permanente verblijfplaats van de man. Interreligieuze huwelijken zijn toegestaan, en interracial huwelijken worden aangemoedigd. In de Kitáb-i-Aqdas staat dat een man twee vrouwen mag huwen onder de voorwaarde dat zij gelijk worden behandeld. Later hebben → 'Abdu'l-Bahá en Shoghi Effendi verduidelijkt dat hiermee monogamie bedoeld wordt.

Echtscheiding is toegestaan, hoewel ontmoedigd, en wordt toegestaan na een jaar van geduld als het paar niet in staat is om hun verschillen op te lossen.

Erfenis

In de Kitáb-i-Aqdas staat dat alle bahá'ís een testament moeten schrijven. De andere bahá'í wetten van erfrecht in de Kitáb-i-Aqdas zijn alleen van toepassing wanneer een individu overlijdt zonder een testament na te laten. Het systeem van erfrecht regelt de verdeling van de bezittingen van de overledene tussen zeven categorieën van erfgenamen: kinderen, echtgenoot, vader, moeder, broers, zusters, en leraren. In gevallen waar een aantal van de categorieën van erfgenamen niet bestaat het aandeel deels naar de kinderen en de plaatselijke Geestelijke Raad.

Alcohol, drugs en tabak

Het is voor bahá'ís verboden om alcohol te drinken of om drugs te gebruiken (behalve indien voorgeschreven door een arts). Het niet-medicinale gebruik van opium en andere geestverruimende drugs worden sterk veroordeeld in de bahá'í-geschriften. Roken is niet verboden maar wordt afgeraden.

Geven aan fondsen

Van bahá'ís wordt verwacht dat zij financieel bijdragen aan bahá'í-fondsen. De bijdragen zijn strikt vertrouwelijk, met inbegrip van de kennis of een gelovige al dan niet een bijdrage maakt. Bijdragen van niet-bahá'ís worden niet geaccepteerd en bahá'í-individen wordt nooit persoonlijk gevraagd om een bijdrage.

Los van de algemene bahá'í-fondsen is de wet van Huqúqu'lláh ("Recht van God"), waarin is bepaald dat bahá'ís 19% betalen van hun overschot aan vermogen (dat wil zeggen die dingen die ze niet nodig hebben om comfortabel te leven), na het aflossen van schulden. Net als de andere bijdragen, is dit een vertrouwelijke en persoonlijke aangelegenheid.

Andere wetten

Andere wetten die zijn voorgeschreven in de Kitáb-i-Aqdas omvatten:

- → Pelgrimsreis naar een van twee plaatsen: het Huis van Bahá'u'lláh (momenteel geconfisqueerd) in Bagdad en het Huis van de Báb (verwoest) in Shiraz.
- Het houden van het → Negentiendaagsfeest, regelmatig bijeenkomsten van de plaatselijke gemeenschap, die op de eerste dag van elke maand van de bahá'í-kalender worden gevierd en bestaan uit een meditatief, consultatief en een sociaal deel.
- Bij iemands overlijden is het verboden het lichaam meer dan een uur reisafstand van de gemeentelijke grens van de plaats van overlijden te vervoeren. Het lichaam dient te worden ingewikkeld in een doek van zijde of katoen en geplaatst in een kist gemaakt van gepolijst steen, kristal of hardhout. Een specifiek gebed moet worden gelezen voor de begrafenis.
- Deelname aan een handels-of beroepsactiviteit is verplichtgesteld en wordt verheven tot de rang van aanbidding.
- Gehoorzaamheid aan de overheid van het land waarin men woont.
- Verplicht onderwijs voor kinderen.
- Herhaling van de Grootste Naam (95 keer per dag).
- De jacht op dieren is toegestaan op voorwaarde dat de naam van → God wordt aangeroepen voor de jacht. Als een dier dood gevonden wordt in een val of net is consumptie ervan niet toegestaan.
- Als iemand een schat vindt, gaat een derde van de schat naar de vinder en de overige twee derde naar het Huis van Gerechtigheid. Deze wet is bedoeld voor een toekomstige staat van samenleving en deze zaken worden momenteel gedekt door het burgerlijk recht van elk land.
- Als iemand een voorwerp vindt in een stad, moeten worden gezocht naar de eigenaar en moet een jaar gewacht worden voordat het voorwerp het bezit wordt van de vinder. Als het voorwerp van geringe waarde is, moet een dag gewacht worden. Als het voorwerp is gevonden in een onbewoond gebied, moet drie dagen gewacht worden. Deze wet is bedoeld voor een toekomstige staat van samenleving en deze zaken worden momenteel gedekt door het burgerlijk recht van elk land.
- Bahá'ís dienen Zakat of liefdadigheidsbelasting te betalen zoals in de islam. Deze wet is nog niet van toepassing en de details moeten nog worden verduidelijkt door het Universele Huis van Gerechtigheid.

Andere verboden

- Het interpreteren van de bahá'í-geschriften (→ 'Abdu'l-Bahá en Shoghi Effendi waren de enige erkende interpretators van Bahá'u'lláh's geschriften).
 - Slavernij
 - Ascese
 - Kloosterleven
 - Bedelarij
 - Priesterschap
 - Gebruik van preekstoelen
 - Het kussen van handen (als een vorm van eerbetoon)
 - Biechten van zonden
 - Polygamie
-

- Gokken
- Dierenmishandeling
- Laster
- Roddel
- Het dragen van wapens, tenzij noodzakelijk.
- Een huis betreden zonder toestemming van de eigenaar.
- Mishandeling
- Scheren van het hoofdhaar en hoofdhaargroei bij mannen verder dan de oorlel.

De boetes en/of straffen beschreven in de *Kitáb-i-Aqdas* voor de onderstaande verboden zijn bedoeld voor een toekomstige staat van samenleving en deze zaken worden momenteel gedekt door het burgerlijk recht van elk land. De details en gradaties zullen te zijner tijd worden verduidelijkt door het Universele Huis van Gerechtigheid:

- Overspel en seks voor het huwelijk
- Brandstichting
- Moord
- Diefstal

Zie ook

- Bahá'í-literatuur
- → Bahá'í-leringen
- → *Kitáb-i-Aqdas*

Bronnen

- Bahá'u'lláh, (1872). *Kitáb-i-Aqdas* ^[1] (nl) . Den Haag: Stichting Bahá'í Literatuur. URL bezocht op 2007-09-07.
- Compilatie, (1995). *Bahá'í-leven leiden, Het* ^[2] (nl) . Den Haag: Stichting Bahá'í Literatuur.
- Rouhani Ma'ani, Baharieh en Ma'ani Ewing, Sovaida, . *The Laws of the Kitáb-i-Aqdas* . Oxford, UK: George Ronald. ISBN ISBN 0853984767.
- Smith,P. (1999). *A Concise Encyclopedia of the Bahá'í Faith* (en) . Oxford, UK: Oneworld Publications. ISBN ISBN 1851681841.
- Walbridge,John (1996). *Sacred Acts, Sacred Space, Sacred Time* ^[3] (en) . Oxford, UK: George Ronald. ISBN ISBN 0853984069.URL bezocht op 2008-10-09.

Externe links

- Six Lessons on Bahá'í Law ^[4] - Een verdiepingscursus gepubliceerd door de Nationale Geestelijke Raad van Hawaiï.
- "Further Application of the Laws of the Kitáb-i-Aqdas" ^[5] — 28 december 1999, brief van het Universele Huis van Gerechtigheid aan de bahá'ís van de wereld
- Letter of "clarification on various aspects of the subject of Bahá'í wills" ^[6] — 1 juli 1996, brief van het Universele Huis van Gerechtigheid aan een individu
- Letter listing Bahá'í laws "not at present binding upon the friends in the western world" ^[7] — June 9, 1974, brief van het Universele Huis van Gerechtigheid aan een Nationale Geestelijke Raad
- Extracts from Four Tablets by `Abdu'l-Bahá Concerning the Question of Inheritance ^[8]

Externe verwijzingen

- [1] <http://www.bahai.nl/read/8040>
- [2] <http://www.bahai.nl/read/8515>
- [3] <http://bahai-library.org/resources/tablets-notes/kitab-aqdas/walbridge.html>
- [4] http://bahai-library.com/?file=cornell_rinde_bahai_law
- [5] http://bahai-library.com/index.php5?file=uhj_further_application_aqdas.html
- [6] <http://bahai-library.com/uhj/wills.inheritance.html#s1>
- [7] <http://bahai-library.com/uhj/wills.inheritance.html#s2>
- [8] <http://bahai-library.com/uhj/wills.inheritance.html#s3>

Bron: <http://nl.wikipedia.org/w/index.php?oldid=14946420>

Contributors: DéRahier, Gerben1974, Jvhertum, Peti me, Wiki

Bahá'í-kalender

De **bahá'í-kalender**, ook de **badí'-kalender** genoemd, wordt gebruikt in het Bahá'í-geloof, is een zonnekalender met regelmatige jaren van 365 dagen en schrikkeljaren van 366 dagen. De jaren zijn samengesteld uit 19 maanden van 19 dagen elk, plus een extra periode van "schrikkeldagen" ("Ayyám-i-Há", 4 in normale jaren en 5 in schrikkeljaren). De jaren in de kalender beginnen op de lente-equinox (Naw-Rúz, 21 maart) en de laatste maand is de vastenmaand. De jaren worden geteld met de datumaanduiding "B.E." (Bahá'í Era), met 21 maart 1844 als eerste dag van eerste jaar. De periode vanaf 21 maart 2007 tot 20 maart 2008 is jaar 164 BE.^[1]

Geschiedenis

De bahá'í-kalender begon als de oorspronkelijke badí'-kalender, die door de → Báb is ontworpen. → Bahá'u'lláh keurde deze kalender goed, maakte Naw-Rúz (bahá'í-nieuwjaar) de eerste dag van het jaar en gaf ook de schrikkeldagen een vaste plaats.

Maanden

De namen van de bahá'í-maanden reflecteren eigenschappen van God. Op de eerste dag van iedere maand vind lokaal het → Negentiendaagsfeest plaats.

Arabische naam	Arabisch schrift	Vertaling	Gregoriaanse datums
Bahá'	ءاهب	Pracht	21 maart - 8 april
Jalál	لالح	Heerlijkheid	9 april - 27 april
Jamál	لامح	Schoonheid	28 april - 16 mei
'Aẓamat	ءمطع	Grootheid	17 mei - 4 juni
Núr	رون	Licht	5 juni - 23 juni
Rahmat	ءمحر	Genade	24 juni - 12 juli
Kalimát	تاملك	Woorden	13 juli - 31 juli
Kamál	لامك	Volmaaktheid	1 augustus - 19 augustus
Asmá'	ءامسا	Namen	20 augustus - 7 september

'Izzat	عز	Macht	8 september - 26 september
Mashíyyat	شيء	Wil	27 september - 15 oktober
'Ilm	علم	Kennis	16 oktober - 3 november
Qudrat	قدرة	Kracht	4 november - 22 november
Qawl	قول	Spraak	23 november - 11 december
Masá'il	سائل	Vragen	12 december - 30 december
Sharaf	فارس	Eer	31 december - 18 januari
Sultán	سلطان	Sovereiniteit	19 januari - 6 februari
Mulk	ملك	Heerschappij	7 februari - 25 februari
Ayyám-i-Há'	أيامها	Schrikkeldagen	26 februari - 1 maart
'Alá'	اعلاء	Verhevenheid	2 maart - 20 maart (vastenmaand)

Heilige dagen

Er zijn elf heilige dagen in de Bahá'í-kalender, op negen ervan wordt niet gewerkt. Het Feest van Ridván, een twaalfdaags feest herdenkt Bahá'u'lláhs aankondiging van zijn missie en is het heiligste bahá'í-feest en wordt het "Grootste Feest" genoemd.

Name	Gregoriaanse data
Naw-Rúz (bahá'í-nieuwjaar)	21 maart
Eerste dag van Ridván	21 april
Negende dag van Ridván	29 april
Twaalfde dag van Ridván	2 mei
Verkondiging van de → Báb	23 mei
Heengaan van → Bahá'u'lláh	29 mei
Marteldood van de Báb	9 juli
Geboortedag van de Báb	20 oktober
Geboortedag van Bahá'u'lláh	12 november

Andere bijzondere dagen

Name	Gregoriaanse data
Dag van het → Verbond	26 november
Heengaan van → 'Abdu'l-Bahá	28 november

Bronnen

- Esslemont,J.E. (1980). *Bahá'u'lláh en het Nieuwe Tijdperk* (nl) . Den Haag: Stichting Bahá'í Literatuur.
- Smith,P. (1999). *A Concise Encyclopedia of the Bahá'í Faith* . Oxford, UK: Oneworld Publications. ISBN ISBN 1851681841.

Externe link

- Bahai.nl: Bahá'í-kalender ^[2]

Kalendersystemen

In gebruik: Assyrisch · → Bahá'í · Chinees · Ethiopisch · Gregoriaans · Hindoe · Indisch · Iraans · Islamitisch · Joods · Juliaans · Koptisch · Liturgisch · Maçonniek · Thaise zonkalender

Oude kalenders: Attisch · Azteeks · Egyptisch · Maya · Republikeins · Romeins **Andere planeten:** Darisch

Externe verwijzingen

[1] Esslemont, blz. 178-179

[2] <http://www.bahai.nl/read/bahai-kalender>

Bron: <http://nl.wikipedia.org/w/index.php?oldid=14773417>

Contributors: SiegeSapper, Wiki

Negentiendaagsfeest

De **Negentiendaagsfeesten** zijn regelmatige plaatselijke bijeenkomsten van de Bahá'í-gemeenschap, op de eerste dag van elke maand van de → Bahá'í-kalender, in totaal negentien keer per jaar. Elke bijeenkomst bestaat uit een meditatief, een consultatief en een sociaal deel.

Bahá'ís zien het feest als zowel praktisch als geestelijk. Het is een administratieve bijeenkomst en tegelijkertijd is het een verheffende spirituele gebeurtenis en heeft dus een centraal doel in het bahá'í-gemeenschapsleven.

Het Negentiendaagsfeest dient tot versterking van de eenheid van de gemeenschap en inspireert de leden van de gemeenschap in geestelijk opzicht door een meditatief programma, waar gebeden en teksten uit de Bahá'í-heilige geschriften worden gedeeld, en een sociaal programma, waar leden van de gemeenschap kunnen socialiseren.

Als administratieve bijeenkomst is het feest een gelegenheid voor de gemeenschap om verslag uit te brengen van nieuws of andere onderwerpen die van belang zijn voor de gemeenschap en biedt de mogelijkheid voor communicatie en consultatie tussen de gemeenschap en de plaatselijke Geestelijke Raad.

Bronnen

- Compilatie, (1986). *Negentiendaagsfeest, Het* ^[1] (nl) . Den Haag: Stichting Bahá'í Literatuur.
- Smith,P. (1999). *A Concise Encyclopedia of the Bahá'í Faith* (en) . Oxford, UK: Oneworld Publications. ISBN ISBN 1851681841.

Externe verwijzingen

[1] <http://www.bahai.nl/read/8528>

Bron: <http://nl.wikipedia.org/w/index.php?oldid=14156355>

Contributors: Brimz, Den Hieperboree, Wiki

Bahá'í-vasten

De **bahá'í-vasten** (2 maart - 20 maart) is een negentiendaagse periode van het jaar, gedurende welke de leden van het Bahá'í-geloof vasten van zonsopgang tot zonsondergang. Samen met het verplichte gebed is het een van de belangrijkste verplichtingen van een bahá'í. Het belangrijkste doel van de vasten is geestelijk, om de ziel doen groeien en de persoon dichter bij → God te laten komen. De vasten is ingesteld door de → Báb en door bevestigd door → Bahá'u'lláh, de grondlegger van het Bahá'í-geloof, die de regels van het vasten in 1873 beschreef in zijn boek van wetgevingen, de → Kitáb-i-Aqdas.

Zie ook

- → Bahá'í-kalender
- → Bahá'í-wetten

Bronnen

- Compilatie, (2000). *The Importance of Obligatory Prayer and Fasting* ^[1] (en) . Wilmette, Illinois: Bahá'í Publishing Trust.
 - Smith,P. (1999). *A Concise Encyclopedia of the Bahá'í Faith* . Oxford, UK: Oneworld Publications. ISBN ISBN 1851681841.
-

Externe verwijzingen

[1] <http://bahai-library.com/compilations/obligatory.prayer.html>

Bron: <http://nl.wikipedia.org/w/index.php?oldid=13697011>

Contributors: Wiki

Bahá'í Huis van Aanbidding

Een **Bahá'í Huis van Aanbidding**, in het Arabisch 'Mashriqu'l-Adhkár' (مشرق‌الآذكار), is de aanduiding van een plaats van aanbidding, of tempel, van het Bahá'í-geloof. De → Bahá'í-leringen voorzien de Huizen van Aanbidding omringd door faciliteiten gericht op sociale, humanitaire, educatieve en wetenschappelijke doeleinden, al zijn deze tot nu toe nog nergens in die mate gebouwd.

Er zijn momenteel zeven Bahá'í Huizen van Aanbidding verspreid over de wereld, en een achtste is in Chili in aanbouw. Veel Bahá'í-gemeenschappen stukken bezitten grond waar Huizen van Aanbidding gepland zijn als de Bahá'í-gemeenschap verder groeit. De Bahá'í Huizen van Aanbidding zijn bedoeld voor gebed en meditatie en zijn vrij toegankelijk voor iedereen. De meeste bahá'í-bijeenkomsten vinden plaats in plaatselijke bahá'í-centra, de huizen van individuen, of gehuurde ruimten.

Beschrijving

De naam die in de Bahá'í-geschriften voor Huizen van Aanbidding wordt gebruikt is Mashriqu'l-Adhkár ("Dageraadplaats van God's lof"). Alle Bahá'í-tempels delen bepaalde architectonische elementen, waarvan slechts twee door de Bahá'í-geschriften worden gespecificeerd: dat zij → negenzijdig zijn en worden overkoepeld. Tot op heden hebben alle gebouwde of geplande tempels een enkele, onverdeelde ruimte onder de koepel. In alle zeven zijn de zitplaatsen in het auditorium gericht naar de graftombe van Bahá'u'lláh nabij Akko, Israël.

De zeven bestaande Huizen van Aanbidding werden gebouwd naarmate de regionale gemeenschap hun bouw kon ondersteunen. Zij geven uiting aan lokaal ontwerp en cultuur in hun selectie van materialen, architectuur en landschapsmodellering.

De Bahá'í Huizen van Aanbidding zijn open voor mensen van alle geloven - of van geen bepaald geloof. De diensten concentreren zich alleen op de verering van God, met lezingen uit religieuze geschriften en zonder preken. Het enige instrument dat in de tempel wordt gebruikt is de menselijke stem en koren zingen a capella.

Er zijn geen inzamelingen tijdens de dienst. Alleen formeel-ingeschreven bahá'ís mogen bijdragen aan de Bahá'í-fondsen, met inbegrip van fondsen voor het onderhoud van het Huis van Aanbidding.

Deze tempels zijn het belangrijkste element van een complex van faciliteiten zoals scholen, ziekenhuizen, bejaardenhuizen en andere sociale en humanitaire instellingen om de gebieden te dienen waar zij staan. Voor Bahá'ís is er geen bepaalde scheidslijn tussen de geestelijke en praktische delen van het leven; → 'Abdu'l-Bahá onderwees dat de mensen de geestelijke weg met praktische voeten zouden moeten lopen.

De graftombe van de Báb en andere gebouwen op het Bahá'í-wereldcentrum zijn geen Mashriqu'l-Adhkár, hoewel toeristen vaak verkeerd naar het heiligdom als Bahá'í-tempel verwijzen.

Bestaande gebouwen

Momenteel zijn er zeven Huizen Bahá'í van Aanbidding, met een achtste in aanbouw (nabij Santiago, Chili).

Chicago (Wilmette), Illinois, Verenigde Staten

Het Bahá'í Huis van Aanbidding in Wilmette, Illinois, dat door Louis Bourgeois is ontworpen, werd voltooid in 1953; het is de grootste en oudste nog bestaande Bahá'í-tempel. Het bevindt zich in een voorstad ten noorden van Chicago, aan de kust van het Michiganmeer, en is Moeder-tempel van de Verenigde Staten. Het is geconstrueerd uit gietvorm-beton en wit kristallijn kwarts, is een prominent oriëntatiepunt van het Chicago-gebied en staat op het Nationale Register van Historische Plaatsen. Zoals een aantal andere Bahá'í-tempels, heeft de tempel in Wilmette een galerij-balkon waar het tempel-koor gewoonlijk optreedt.

Kampala, Oeganda

De Moeder-tempel van Afrika staat op de Kikaya heuvel buiten Kampala, Oeganda en is ontworpen door Charles Mason Remey. De eerste steen werd gelegd in januari 1958, en de tempel werd op 13 januari 1961 geopend.

Sydney (Ingleside), Australië

De Moeder-tempel van Australië staat in Ingleside, een buitenwijk ten noorden van Sydney werd voltooid in 1961, en is ontworpen door Charles Mason Remey. De constructie bestaat uit plaatselijk hardhout en beton met een overkoepeling en biedt plaats aan 600 mensen. Het kijkt uit over de Grote Oceaan.

Frankfurt (Langenhain-Hofheim), Duitsland

De Moeder-tempel van Europa staat aan de voet van het Taunus-gebergte in Duitsland, in het dorpje Langenhain, nabij Hofheim, een plaatsje buiten Frankfurt. Het ontwerp is van Teuto Rocholl. Het is voltooid in 1964 en gemaakt van staal, aluminium en glas. In de koepel zitten 540 diamantvormige ramen die zorgen voor een natuurlijke lichtinval.

Momenteel zijn er plannen om een bejaardenhuis te bouwen als eerste bijgebouw voor dit Huis van Aanbidding.

Panama-stad, Panama

De Moeder-tempel van Latijns-Amerika in Panama-stad, Panama is ontworpen door Peter Tillotson en werd voltooid in 1972. Het staat op een hoge klif, "Cerro Sonsonate" ("Zingende Heuvel"), kijkt uit over de stad en is gebouwd met lokale stenen, gelegd in een patroon dat doet denken aan Indiaanse textiel-ontwerpen.

Tiapapata, Samoa

De Moeder-tempel van de Polynesische eilanden in Tiapapata, 8 km van Apia, Samoa, werd voltooid in 1984. Het ontwerp is van Hossein Amanat en de tempel werd ingewijd door Malietoa Tanumafili II, de koning van Samoa, de eerste heerser die Bahá'í is. De koepel is 30 meter hoog.

Delhi, India

De Bahá'í tempel in Bahapur, Delhi, India werd in 1986 voltooid en is de Moeder-tempel van het Indische subcontinent. Het heeft verscheidene architectonische prijzen gewonnen en is in honderden kranten- en tijdschriftartikelen besproken. De architect was Fariborz Sahba from Canada.

Het ontwerp is geïnspireerd door de lotusbloem en bestaat uit 27 vrijstaande met marmer beklede "bladen", gerangschikt in groepen van drie, zodat er negen zijden ontstaan. De tempel is iets meer dan 40 meter hoog, en wordt omgeven door negen vijvers, die de bladeren symboliseren waar de lotus op drijft.^[1]

Tussen de opening in 1986 en begin 2003 hebben meer dan 50 miljoen mensen een bezoek gebracht aan de tempel, waarmee het een van de meest bezochte gebouwen ter wereld is.^[2] Op hindoe heilige dagen heeft het tot 150.000 bezoekers per dag getrokken; per jaar zijn er vier miljoen bezoekers (ongeveer 13.000 per dag).

Dit Huis van Aanbidding wordt, door zowel bahá'ís als niet-bahá'í, de "Lotus Tempel" genoemd.

Geplande constructies

Het → Universele Huis van Gerechtigheid heeft 120 plaatsen voor toekomstige Huizen van Aanbidding gekozen. Hierna volgt een beschrijving van een aantal hiervan.

Santiago, Chili

Eind 2002 werd een wedstrijd aangekondigd voor het ontwerp van de moedertempel van aan Zuid-Amerika, dat buiten Santiago, Chili gebouwd gaat worden. Het winnende ontwerp is dat Siamak Hariri uit Toronto, Canada. De zijden zullen uit doorzichtige panelen van albast en gegoten glas worden samengesteld. Een roosterstructuur van staal zal de

binnenkant van de koepel ondersteunen. De bouw is vertraagd door het zoeken naar een geschikte plaats.

Haifa, Israël

In de buurt van het Bahá'í-wereldcentrum op de Berg Karmel in Haifa, Israël is een plaats is geselecteerd voor een Bahá'í Huis van Aanbidding. Het is dichtbij de plek waar Bahá'u'lláh de *Tafel van Karmel* heeft geopenbaard, volgens Shoghi Effendi het "handvest van de geestelijke en administratieve wereldcentra van het geloof op die berg". Een ontwerp door Charles Mason Remey werd goedgekeurd door Shoghi Effendi. In Augustus 1971 richtte het Universele Huis van Gerechtigheid een obelisk op, waar een kalligrafie van de Grootste Naam op staat.

Galerie

Wilmette, Verenigde Staten

Kampala, Oeganda

Sydney, Australië

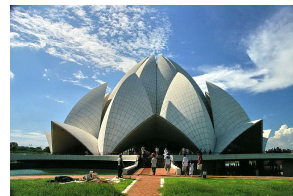
Frankfurt, Duitsland

Panama Stad, Panama

Apia, West Samoa

New Delhi, India

Haifa, Israël

Externe links (Engelstalig)

- The Bahá'ís: Bahá'í Houses of Worship ^[3]
- The Bahá'í Houses of Worship around the world as seen from Google Earth ^[4]
- Official Website of the Bahá'í House of Worship in Australia ^[5]
- Official Website Bahá'í House of Worship in Chile ^[6]
- Official Website Bahá'í House of Worship in Germany ^[7]
- Official Website Bahá'í House of Worship in India ^[8]
- The official Website Bahá'í House of Worship in Samoa ^[9]
- Official Website of the Bahá'í House of Worship in the United States ^[10]

Bronnen, noten en/of referenties

Bronnen, noten en/of referenties:

- Dit artikel of een eerdere versie ervan is (gedeeltelijk) vertaald vanaf de Engelstalige Wikipedia ^[11], welke onder de GFDL valt. Zie deze pagina ^[12] voor de bewerkingsgeschiedenis.
- Badiëe, Julie, *An Earthly Paradise, Bahá'í Houses of Worship around the World*. George Ronald, Oxford, UK. ISBN 085398316X, 1992.
- Smith, Peter, *A Concise Encyclopedia of the Bahá'í Faith*. Oneworld Publications, Oxford, England. ISBN 1851681841, 2000
- Whitmore, Bruce W., *The Dawning Place: The Building of a Temple, the Forging of the North American Bahá'í Community*. Bahá'í Publishing Trust, Wilmette, Illinois, USA. ISBN 0877431922, 1984

Externe verwijzingen

- [1] Architecture of the Bahá'í House of Worship (<http://www.bahaihouseofworship.in/architecture>)
- [2] Bahai News Canada (<http://www.ca.bahai.org/main.cfm?sid=79>)
- [3] <http://info.bahai.org/article-1-6-0-7.html>
- [4] <http://www.javierduhart.cl/templos/>
- [5] <http://www.bahai.org.au/scripts/WebObjects.exe/BNO.woa/wa/pages?page=temple>
- [6] <http://temple.cl.bahai.org>
- [7] <http://www.bahai.de/haus-der-andacht/>
- [8] <http://www.bahaihouseofworship.in/>
- [9] <http://www.bahaitemplesamoa.org/>
- [10] <http://www.bahai.us/content/view/71/132/>
- [11] http://en.wikipedia.org/wiki/En%3Abah%C3%A1%27%C3%AD_house_of_worship
- [12] http://en.wikipedia.org/wiki/En%3Abah%C3%A1%27%C3%AD_house_of_worship

Bron: <http://nl.wikipedia.org/w/index.php?oldid=14957278>

Contributors: 3wisemen, Caseman, DrJos, Iormungandr, Jeroen, RobotTbc, Troefkaart, Wiki, 1 anonymous edits

Bahá'í-pelgrimsreis

Een **bahá'í-pelgrimsreis** bestaat momenteel uit een bezoek aan de bahá'í-heilige plaatsen in Haifa, Akká en Bahjí in het Bahá'í-wereldcentrum in noordwest Israël. Bahá'ís hebben geen toegang tot andere plaatsen aangewezen als locaties voor de pelgrimsreis.

→ Bahá'u'lláh verordende in de → Kitáb-i-Aqdas de pelgrimsreis naar twee plaatsen: het Huis van Bahá'u'lláh in Bagdad, Irak en het Huis van de Báb in Shiraz, Iran. In twee afzonderlijke tafelen bekend als *Suriy-i-Hajj*, heeft hij specifieke

riten voorgeschreven voor elk van deze plaatsen (het gebod over het scheren van het hoofd voor de pelgrimsreis werd in de Kitáb-i-Aqdas afgeschaft). Het is verplicht om de pelgrimsreis te maken, "als men het kan veroorloven en in staat is om het te doen en als er geen obstakel in de weg staat." Bahá'ís zijn vrij om te kiezen tussen de twee huizen, een bezoek aan één ervan is voldoende. Later heeft → 'Abdu'l-Bahá de graftombe van Bahá'u'lláh in Bahjí (de Qiblih) aangewezen als een plaats voor pelgrimage. Hiervoor zijn geen ritens voorgeschreven voor.

De → Graftombe van de Báb en haar Terrassen.

De aangewezen locaties voor de pelgrimsreis zijn niet toegankelijk voor de meerderheid van de bahá'ís, omdat ze in Irak en Iran staan. Dus wanneer bahá'ís momenteel spreken over de pelgrimsreis, bedoelt met de negendaagse pelgrimsreis die plaatvindt in het Bahá'í-wereldcentrum in Haifa en Akká in Israël. Deze reis dient niet ter vervanging van de pelgrimsreis naar de aangewezen plaatsen. Het is de bedoeling dat de bedevaart naar het Huis van de Báb en het Huis van Bahá'u'lláh zullen plaatsvinden in de toekomst.

Huis van Bahá'u'lláh

Het **Huis van Bahá'u'lláh** in Bagdad, Irak ook bekend als het "Grootste Huis" (Bayt-i-A'zam) en het "Huis van God", is waar → Bahá'u'lláh woonde van 1853 tot 1863 (behalve voor twee jaar, toen hij in de bergen van Koerdistan, ten noordoosten van Bagdad, in de buurt van de stad Sulaimaniya). Het is gelegen in de wijk Kadhimiya van Bagdad, in de buurt van de westelijke oever van de rivier de Tigris. Het wordt in de → Kitáb-i-Aqdas aangewezen als een bedevaartsoord en wordt door bahá'ís beschouwd als een heilige plaats.

Tijdens de jaren twintig van de vorige eeuw werd het huis in beslag genomen door Shí'ih autoriteiten, die vijandig stonden tegenover het Bahá'í-geloof. De Raad van de Volkenbond erkende de vordering van de bahá'ís op het huis, maar het is tot op heden niet teruggegeven aan de Bahá'í-gemeenschap.

Huis van de Báb, Shiraz

In dit huis in Shiraz, Iran, verklaarde de → Báb zijn missie aan Mullá Husayn op 23 mei 1844.

In 1942-3 werd het beschadigd door brand tijdens een aanval door vijanden van het Bahá'í-geloof. In 1955 werd het verwoest, maar later weer gerestaureerd. In 1979 werd tijdens de Iraanse Revolutie nogmaals vernietigd. In 1981 werd de site omgebouwd tot een weg en een openbaar plein. Onlangs werd een moskee gewijd aan de 'Beloofde' naast de site gebouwd.

Huidige negendaagse pelgrimsreis

De plaatsen die bahá'ís bezoeken tijdens de huidige negendaagse pelgrimsreis in het Bahá'í-wereldcentrum omvatten de volgende. Zie Bahá'í-wereldcentrumgebouwen voor meer informatie over elk gebouw.

Bahjí:

- Graftombe van Bahá'u'lláh
- Mansion van Bahjí

Haifa:

- Graftombe van de Báb
- Bahá'í-terrassen
- Arc
 - Zetel van het Universele Huis van Gerechtigheid
 - Zetel van het Internationaal Onderrichtscentrum
 - Centrum voor de Studie van de Teksten
 - Internationale Archiefgebouw
- - Monument-tuinen
- Site van het toekomstige Huis van Aanbidding
- Huis van 'Abdu'l-Bahá
- Rustplaats van Amatu'l-Bahá Rúhíyyih Khanum
- Pelgrim Huizen:
 - Eastern Pilgrim House
 - 10 Haparsim Street
 - 4 Haparsim Street

Akká:

- Tuin van Ridván, Akká
- Huis van `Abbúd
- Huis van `Abdu'lláh Páshá
- Mazra'ih

De negendaagse pelgrimsreis staat alleen open voor bahá'ís en hun partners die zich hebben ingeschreven voor de pelgrimsreis.

Bronnen

- Allen, Denny, Lesley Taherzadeh, *Bahá'í Pilgrimage*. George Ronald, Oxford, UK. ISBN 0853984875, 2006
- → Bahá'u'lláh, *The Kitáb-i-Aqdas: The Most Holy Book* ^[1]. Bahá'í Publishing Trust, Wilmette, Illinois, USA. ISBN 0853989990, 1873
- Denis MacEoin, *Rituals in Babism and Baha'ism* ^[2]. British Academic Press and Centre of Middle Eastern Studies, University of Cambridge, UK. ISBN 1850436541, 1994
- Ruhe, David, *Door of Hope*. George Ronald, Oxford, UK. ISBN 9780853981507, 1983
- Smith, P. (1999). *A Concise Encyclopedia of the Bahá'í Faith*. Oxford, UK: Oneworld Publications. ISBN 1851681841.
- Walbridge, John, *Sacred Acts, Sacred Space, Sacred Time*. George Ronald, Oxford, UK. ISBN 0853984069, 1996

Externe links

- Bahá'í Pilgrimage - Bahá'í World Centre ^[3]
- Foto's van de bahá'í heilige plaatsen in Israel ^[4]
- Plattegrond van Haifa ^[5]
- Plattegrond van 'Akká ^[6]
- Pelgrimreis naar het Huis van de Bá'b ^[7]

Externe verwijzingen

- [1] <http://reference.bahai.org/en/t/b/KA/>
- [2] http://books.google.com/books?hl=nl&lr=&id=4Bpd0xhUKewC&oi=fnd&pg=RA1-PR9&sig=9Fd_jmfePvTHGFcVQvePgDI7XcM&dq=%22MacEoin%22+%22Rituals+in+Babism+and+Baha%27ism%22+#PPP1,M1
- [3] <http://pilgrimage.bahai.org/>
- [4] <http://www.BahaiPictures.com/>
- [5] <http://www.urbanrail.net/as/hai/haifa-citymap.jpg>
- [6] <http://media.bahai.org/subjects/locations/maps/5620/details>
- [7] <http://www.enochsvision.com/ptthotb/frame01.html>

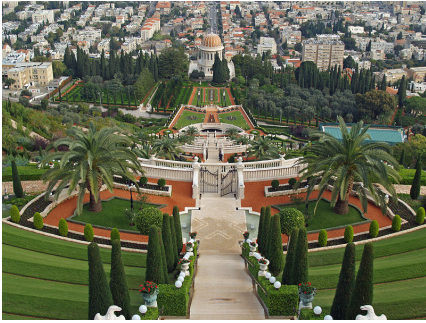
Bron: <http://nl.wikipedia.org/w/index.php?oldid=13471404>

Contributors: Den Hieperboree, Wiki

Heilige plaatsen van het bahá'í-geloof in Haifa en West-Galilea

Heilige plaatsen van het bahá'í-geloof in Haifa en West-Galilea
Werelderfgoed

Cultuur

	
Land:	 Israël
UNESCO-regio:	Azië-Pacific
Criteria:	III, VI
Inschrijvingshistorie	
UNESCO-volgnr.	1220rev ^[1]
Inschrijving:	2008
UNESCO-werelderfgoedlijst	

De **Heilige plaatsen van het bahá'í-geloof in Haifa en West-Galilea** zijn onderdeel van het Bahá'í-wereldcentrum in Israël. Ze omvatten zowel de Bahá'í heilige plaatsen die worden bezocht tijdens de → pelgrimsreis als de internationale bestuursorganen van het → Bahá'í-geloof; er zijn dan 20 verschillende administratieve gebouwen, pelgrimshuizen, bibliotheken, archieven, historische woningen en graftomben. Deze gebouwen staan te midden van meer dan 30 verschillende tuinen of individuele terrassen.

De Bahá'í heilige plaatsen in Haifa en in en rond Akko, met inbegrip van de terrassen en de graftombe van de Báb op de berg Karmel, en de graftombe van Bahá'u'lláh, huis van Bahjí en het huis in Mazra'ih werden toegevoegd aan de Werelderfgoedlijst van UNESCO in juli 2008.^{[2] [3]}

Locaties

Bahjí:

- Graftombe van Bahá'u'lláh
- Mansion van Bahjí

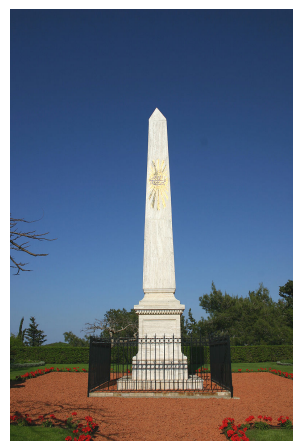
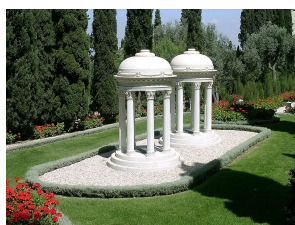
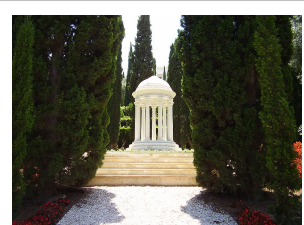
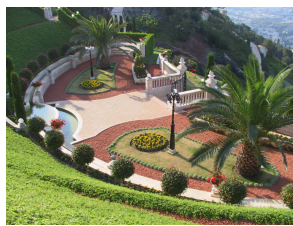
Haifa:

- Graftombe van de Báb
- Bahá'í-terrassen
- Arc
 - Zetel van het Universele Huis van Gerechtigheid
 - Zetel van het Internationaal Onderrichtscentrum
 - Centrum voor de Studie van de Teksten
 - Internationale Archiefgebouw
- - Monument-tuinen
- Site van het toekomstige Huis van Aanbidding
- Huis van 'Abdu'l-Bahá

- Rustplaats van Amatu'l-Bahá Rúhíyyih Khanum
- Pelgrim Huizen:
 - Eastern Pilgrim House
 - 10 Haparsim Street
 - 4 Haparsim Street

Akká:

- Tuin van Ridván, Akká
- Huis van `Abbúd
- Huis van `Abdu'lláh Páshá
- Mazra'ih

Bronnen

- Allen, Denny, Lesley Taherzadeh, *Bahá'í Pilgrimage*. George Ronald, Oxford, UK. ISBN 0853984875, 2006
- Ruhe, David, *Door of Hope*. George Ronald, Oxford, UK. ISBN 9780853981507, 1983
- Smith, P. (1999). *A Concise Encyclopedia of the Bahá'í Faith*. Oxford, UK: Oneworld Publications. ISBN 1851681841.

Externe links

- Bahá'í Pilgrimage - Bahá'í World Centre ^[4]
- Foto's van de bahá'í heilige plaatsen in Israel ^[5]
- Plattegrond van Haifa ^[6]
- Plattegrond van 'Akká ^[7]

	Werelderfgoed in Israël	
Bijbelse tels (Tel Beër Sjeva, Tel Hazor en Tel Megiddo) · → Heilige plaatsen van het bahá'í-geloof in Haifa en West-Galilea · Massada · Oude centrum van Jeruzalem en haar stadsmuren [†] · Oude stad van Akko · Wierookroute - Woestijnsteden in de Negev (Avdat, Halutza, Mamshit en Shivta) · Witte stad van Tel Aviv [†] Territoriale status moet nog worden vastgesteld		

Externe verwijzingen

- [1] <http://whc.unesco.org/en/list/1220rev>
- [2] UNESCO Website (<http://whc.unesco.org/en/news/452>)
- [3] Bahá'í World News Service (<http://news.bahai.org>)
- [4] <http://pilgrimage.bahai.org/>
- [5] <http://www.BahaiPictures.com/>
- [6] <http://www.urbanrail.net/as/hai/haifa-citymap.jpg>
- [7] <http://media.bahai.org/subjects/locations/maps/5620/details>

Bron: <http://nl.wikipedia.org/w/index.php?oldid=15737145>

Contributors: Japiot, Pucky, Wiki

Bahá'í-symbolen

Bahá'í-symbolen zijn symbolen die gebruikt worden ter identificatie met het Bahá'í-geloof. Terwijl de vijf-puntige ster het officiële symbool van de godsdienst is, dat wordt gebruikt om het menselijk lichaam en de boodschappers van God te symboliseren, zijn meer gebruikte symbolen de negen-puntige ster, de Grootste Naam, en het ringsteen-symbool, die perfectie en de boodschappers van God representeren.

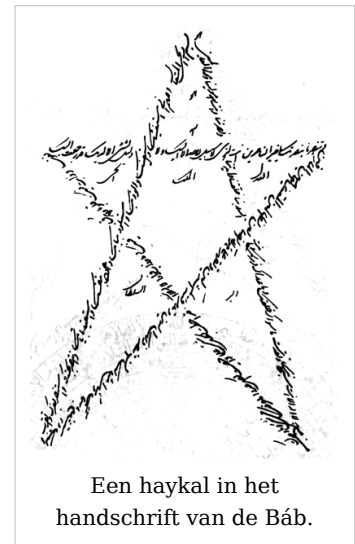
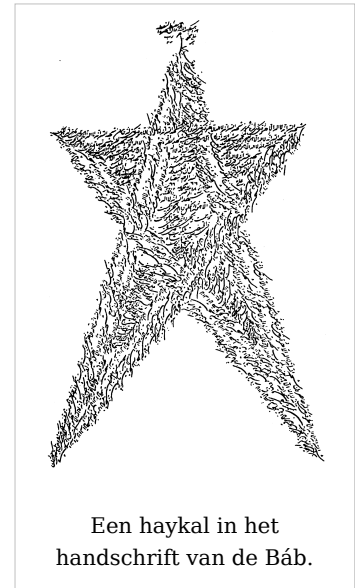
Kalligrafie van de Grootste Naam

Vijf-puntige ster

De vijf-puntige ster, of *haykal* (Arabisch voor "tempel"), is het officiële symbool van het bahá'í-geloof zoals door Shoghi Effendi wordt bevestigd: "Strikt gesproken is de vijf-puntige ster het symbool van ons Geloof, zoals gebruikt door de → Báb en door hem uitgelegd." ^[1] De vijf-puntige ster is gebruikt als de omtrek van speciale brieven of tafelen van zowel de Báb als → Bahá'u'lláh.

Haykal is een leenwoord van het Hebreeuwse woord *hek'l* dat tempel betekent en specifiek staat voor de Tempel van Salomo in Jeruzalem. In het Arabisch staat het woord ook voor het menselijk lichaam. In de bahá'í-traditie werd de haykal voor het eerst gebruikt door de Báb, de voorloper van Bahá'u'lláh, die de haykal gebruikte als een vijf-puntige ster die het menselijk lichaam voorstelde als een hoofd, twee handen en twee voeten. De Báb schreef vele brieven, tafelen en gebeden in de vorm van een vijf-puntige ster, waaronder enkele met een groot aantal afgeleiden van het woord Bahá "(zie hieronder).

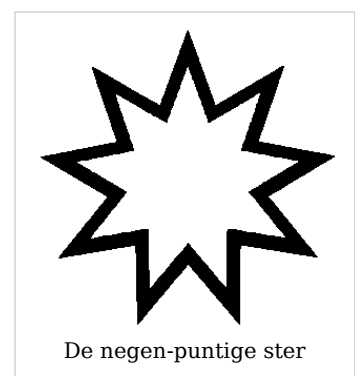
In de geschriften van Bahá'u'lláh, in het bijzonder de Súriy-i-Haykal (Tafel van de Tempel), wordt de haykal hoofdzakelijk gebruikt als symbool voor het menselijk lichaam, met name het lichaam van de Manifestatie van God, een boodschapper van God, en de persoon van Bahá'u'lláh zelf. De combinatie van het gebruik van haykal als een tempel en een menselijk lichaam verwijst naar de menselijke tempel, in het bijzonder het lichaam van de Manifestatie van God. In dezelfde tafel wordt de haykal ook gebruikt om te verwijzen naar het woord van God, dat is geopenbaard door de Manifestaties van God.

Negen-puntige ster

Het meest gebruikte symbool is de negen-puntige ster. Geen bepaald ontwerp is wenselijker dan andere, zolang het 9 punten heeft. De ster is geen onderdeel van de → Bahá'í-leringen, maar wordt slechts gebruikt als een symbool dat "9" vertegenwoordigt, wegens de vereniging van nummer 9 met perfectie, eenheid en Bahá'.

Het Arabisch gebruikt een systeem van Abjad cijfers, dat numerieke waarden aan letters en woorden geeft. De numerieke waarde van Bahá' is 9.

Het aantal 9 komt ook op verscheidene keren in de bahá'í-geschiedenis en -leringen. Over de betekenis van het getal 9 schreef Shoghi Effendi: "Betreffende getal negen: bahá'ís respecteren dit getal om twee redenen, ten eerste omdat het door hen die in nummers geïnteresseerd zijn wordt beschouwd als teken van perfectie. De tweede reden, die belangrijker is, is dat de numerieke waarde van het woord "Bahá'" is... Naast deze twee betekenissen heeft getal negen geen andere betekenis..." [2]

De Grootste Naam

De symbolen van het bahá'í-geloof zijn afgeleid van het Arabische woord "Bahá'" (Arabisch voor "Glorie"). Het is het wortelwoord dat in veel andere namen en uitdrukkingen wordt gebruikt:

- Bahá'í (een aanhanger van Bahá')
- Bahá'u'lláh (Glorie van God)
- 'Abdu'l-Bahá (Dienaar van de Glorie)
- Yá Bahá'u'l-Abhá (O Glorie van Alglorierijke)
- Alláh-u-Abhá (God de Alglorierijke)

Bahá'u'lláh verwees in zijn geschriften vaak naar Bahá'ís als "de mensen van Bahá'" en verder stuurde de Báb een tafel naar Bahá'u'lláh met 360 afleidingen van het woord Bahá', daarmee een Shi'i moslimtraditie vervullend dat de Beloofde de geheime "honderdste naam van God" zou openbaren. Bahá'ís herhalen de naam "Alláh'u-Abhá" 95 keer per dag, daarbij vaak gebedskralen gebruikend.

De kalligrafie van de Grootste Naam van God, is de Arabische kalligrafische weergave van "Yá Bahá'u'l-Abhá", gewoonlijk vertaald als "O Gij Glorie van de Al-Glorierijke!".

Deze weergave werd oorspronkelijk gemaakt door bahá'í-kalligraaf Mishkín Qalam en werd later overal door bahá'ís gebruikt. Het hangt in de huizen van veel bahá'ís. Ook wordt het op ringen gebruikt, hoewel andere symbolen ook worden gebruikt.

Het woord Bahá'

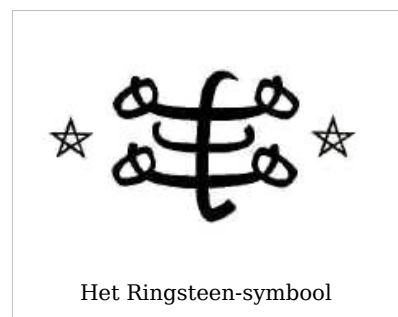

Kalligrafie van de Grootste Naam

Ringsteen-symbool

Het ringsteen-symbool, ontworpen door → 'Abdu'l-Bahá, is het meest voorkomende symbool op ringen gedragen door bahá'ís, maar het wordt ook gebruikt op halskettingen, boekomslagen en schilderijen. Het bestaat uit twee (haykal) sterren die met een gestileerde kalligrafie van het woord Bahá'.

De onderste lijn staat voor de mensheid, de bovenste lijn vertegenwoordigt → God en de middelste lijn vertegenwoordigt de Manifestaties van God; de verticale lijn is Gods Wil of de Heilige Geest die

Het Ringsteen-symbool

van God via de

Het Ringsteen-symbool gebruikt op een voorwerp

Manifestaties naar de mensheid stroomt. De positie van Manifestatie van God in dit symbool is de link naar God, waardoor de mensheid perfectie kan bereiken.^[3]

Bronnen en noten

- [1] Effendi, Shoghi (1973). *Directives from the Guardian* (<http://reference.bahai.org/en/t/se/DG/>) (en) . Hawaiï: Hawai Bahá'í Publishing Trust. blz. 52.
- [2] Effendi, Shoghi; Hornby, Helen (Ed.) (1983). *Lights of Guidance: A Bahá'í Reference File* (http://bahai-library.com/?file=hornby_lights_guidance) (en) . New Delhi, India: Bahá'í Publishing Trust. blz. 414.
- [3] Faizí, Abu'l-Qásim . *Het Symbool van de Grootste Naam* (<http://www.bahai.nl/read/8013>) (nl) .
- Smith, P. (1999). *A Concise Encyclopedia of the Bahá'í Faith* (en) . Oxford, UK: Oneworld Publications. ISBN ISBN 1851681841.

Bron: <http://nl.wikipedia.org/w/index.php?oldid=15354143>

Contributors: CommonsDelinker, DéRahier, Goudsbloem, Wiki

Licentie

I

Version 1.2, November 2002

Copyright (C) 2000,2001,2002 Free Software Foundation, Inc. 51 Franklin St, Fifth Floor, Boston, MA 02110-1301 USA Everyone is permitted to copy and distribute verbatim copies of this license document, but changing it is not allowed.

0.PREAMBLE

The purpose of this License is to make a manual, textbook, or other functional and useful document "free" in the sense of freedom: to assure everyone the effective freedom to copy and redistribute it, with or without modifying it, either commercially or noncommercially. Secondly, this License preserves for the author and publisher a way to get credit for their work, while not being considered responsible for modifications made by others.

This License is a kind of "copyleft", which means that derivative works of the document must themselves be free in the same sense. It complements the GNU General Public License, which is a copyleft license designed for free software.

We have designed this License in order to use it for manuals for free software, because free software needs free documentation: a free program should come with manuals providing the same freedoms that the software does. But this License is not limited to software manuals; it can be used for any textual work, regardless of subject matter or whether it is published as a printed book. We recommend this License principally for works whose purpose is instruction or reference.

1.APPLICABILITY AND DEFINITIONS

This License applies to any manual or other work, in any medium, that contains a notice placed by the copyright holder saying it can be distributed under the terms of this License. Such a notice grants a world-wide, royalty-free license, unlimited in duration, to use that work under the conditions stated herein. The "Document", below, refers to any such manual or work. Any member of the public is a licensee, and is addressed as "you". You accept the license if you copy, modify or distribute the work in a way requiring permission under copyright law.

A "Modified Version" of the Document means any work containing the Document or a portion of it, either copied verbatim, or with modifications and/or translated into another language.

A "Secondary Section" is a named appendix or a front-matter section of the Document that deals exclusively with the relationship of the publishers or authors of the Document to the Document's overall subject (or to related matters) and contains nothing that could fall directly within that overall subject. (Thus, if the Document is in part a textbook of mathematics, a Secondary Section may not explain any mathematics.) The relationship could be a matter of historical connection with the subject or with related matters, or of legal, commercial, philosophical, ethical or political position regarding them.

The "Invariant Sections" are certain Secondary Sections whose titles are designated, as being those of Invariant Sections, in the notice that says that the Document is released under this License. If a section does not fit the above definition of Secondary then it is not allowed to be designated as Invariant. The Document may contain zero Invariant Sections. If the Document does not identify any Invariant Sections then there are none.

The "Cover Texts" are certain short passages of text that are listed, as Front-Cover Texts or Back-Cover Texts, in the notice that says that the Document is released under this License. A Front-Cover Text may be at most 5 words, and a Back-Cover Text may be at most 25 words.

A "Transparent" copy of the Document means a machine-readable copy, represented in a format whose specification is available to the general public, that is suitable for revising the document straightforwardly with generic text editors or (for images composed of pixels) generic paint programs or (for drawings) some widely available drawing editor, and that is suitable for input to text formatters or for automatic translation to a variety of formats suitable for input to text formatters. A copy made in an otherwise Transparent file format whose markup, or absence of markup, has been arranged to thwart or discourage subsequent modification by readers is not Transparent. An image format is not Transparent if used for any substantial amount of text. A copy that is not "Transparent" is called "Opaque".

Examples of suitable formats for Transparent copies include plain ASCII without markup, Texinfo input format, LaTeX input format, SGML or XML using a publicly available DTD, and standard-conforming simple HTML, PostScript or PDF designed for human modification. Examples of transparent image formats include PNG, XCF and JPG. Opaque formats include proprietary formats that can be read and edited only by proprietary word processors, SGML or XML for which the DTD and/or processing tools are not generally available, and the machine-generated HTML, PostScript or PDF produced by some word processors for output purposes only.

The "Title Page" means, for a printed book, the title page itself, plus such following pages as are needed to hold, legibly, the material this License requires to appear in the title page. For works in formats which do not have any title page as such, "Title Page" means the text near the most prominent appearance of the work's title, preceding the beginning of the body of the text.

A section "Entitled XYZ" means a named subunit of the Document whose title either is precisely XYZ or contains XYZ in parentheses following text that translates XYZ in another language. (Here XYZ stands for a specific section name mentioned below, such as "Acknowledgements", "Dedications", "Endorsements", or "History".) To "Preserve the Title" of such a section when you modify the Document means that it remains a section "Entitled XYZ" according to this definition.

The Document may include Warranty Disclaimers next to the notice which states that this License applies to the Document. These Warranty Disclaimers are considered to be included by reference in this License, but only as regards disclaiming warranties: any other implication that these Warranty Disclaimers may have is void and has no effect on the meaning of this License.

2.VERBATIM COPYING

You may copy and distribute the Document in any medium, either commercially or noncommercially, provided that this License, the copyright notices, and the license notice saying this License applies to the Document are reproduced in all copies, and that you add no other conditions whatsoever to those of this License. You may not use technical measures to obstruct or control the reading or further copying of the copies you make or distribute. However, you may accept compensation in exchange for copies. If you distribute a large enough number of copies you must also follow the conditions in section 3.

You may also lend copies, under the same conditions stated above, and you may publicly display copies.

3.COPYING IN QUANTITY

If you publish printed copies (or copies in media that commonly have printed covers) of the Document, numbering more than 100, and the Document's license notice requires Cover Texts, you must enclose the copies in covers that carry, clearly and legibly, all these Cover Texts: Front-Cover Texts on the front cover, and Back-Cover Texts on the back cover. Both covers must also clearly and legibly identify you as the publisher of these copies. The front cover must present the full title with all words of the title equally prominent and visible. You may add other material on the covers in addition. Copying with changes limited to the covers, as long as they preserve the title of the Document and satisfy these conditions, can be treated as verbatim copying in other respects.

If the required texts for either cover are too voluminous to fit legibly, you should put the first ones listed (as many as fit reasonably) on the actual cover, and continue the rest onto adjacent pages.

If you publish or distribute Opaque copies of the Document numbering more than 100, you must either include a machine-readable Transparent copy along with each Opaque copy, or state in or with each Opaque copy a computer-network location from which the general network-using public has access to download using public-standard network protocols a complete Transparent copy of the Document, free of added material. If you use the latter option, you must take reasonably prudent steps, when you begin distribution of Opaque copies in quantity, to ensure that this Transparent copy will remain thus accessible at the stated location until at least one year after the last time you distribute an Opaque copy (directly or through your agents or retailers) of that edition to the public.

It is requested, but not required, that you contact the authors of the Document well before redistributing any large number of copies, to give them a chance to provide you with an updated version of the Document.

4.MODIFICATIONS

You may copy and distribute a Modified Version of the Document under the conditions of sections 2 and 3 above, provided that you release the Modified Version under precisely this License, with the Modified Version filling the role of the Document, thus licensing distribution and modification of the Modified Version to whoever possesses a copy of it. In addition, you must do these things in the Modified Version:

- Use in the Title Page (and on the covers, if any) a title distinct from that of the Document, and from those of previous versions (which should, if there were any, be listed in the History section of the Document). You may use the same title as a previous version if the original publisher of that version gives permission.
- List on the Title Page, as authors, one or more persons or entities responsible for authorship of the modifications in the Modified Version, together with at least five of the principal authors of the Document (all of its principal authors, if it has fewer than five), unless they release you from this requirement.
- State on the Title page the name of the publisher of the Modified Version, as the publisher.
- Preserve all the copyright notices of the Document.
- Add an appropriate copyright notice for your modifications adjacent to the other copyright notices.
- Include, immediately after the copyright notices, a license notice giving the public permission to use the Modified Version under the terms of this License, in the form shown in the Addendum below.
- Preserve in that license notice the full lists of Invariant Sections and required Cover Texts given in the Document's license notice.
- Include an unaltered copy of this License.

- I. Preserve the section Entitled "History", Preserve its Title, and add to it an item stating at least the title, year, new authors, and publisher of the Modified Version as given on the Title Page. If there is no section Entitled "History" in the Document, create one stating the title, year, authors, and publisher of the Document as given on its Title Page, then add an item describing the Modified Version as stated in the previous sentence.
- J. Preserve the network location, if any, given in the Document for public access to a Transparent copy of the Document, and likewise the network locations given in the Document for previous versions it was based on. These may be placed in the "History" section. You may omit a network location for a work that was published at least four years before the Document itself, or if the original publisher of the version it refers to gives permission.
- K. For any section Entitled "Acknowledgements" or "Dedications", Preserve the Title of the section, and preserve in the section all the substance and tone of each of the contributor acknowledgements and/or dedications given therein.
- L. Preserve all the Invariant Sections of the Document, unaltered in their text and in their titles. Section numbers or the equivalent are not considered part of the section titles.
- M. Delete any section Entitled "Endorsements". Such a section may not be included in the Modified Version.
- N. Do not retitle any existing section to be Entitled "Endorsements" or to conflict in title with any Invariant Section.
- O. Preserve any Warranty Disclaimers.

If the Modified Version includes new front-matter sections or appendices that qualify as Secondary Sections and contain no material copied from the Document, you may at your option designate some or all of these sections as invariant. To do this, add their titles to the list of Invariant Sections in the Modified Version's license notice. These titles must be distinct from any other section titles.

You may add a section Entitled "Endorsements", provided it contains nothing but endorsements of your Modified Version by various parties--for example, statements of peer review or that the text has been approved by an organization as the authoritative definition of a standard.

You may add a passage of up to five words as a Front-Cover Text, and a passage of up to 25 words as a Back-Cover Text, to the end of the list of Cover Texts in the Modified Version. Only one passage of Front-Cover Text and one of Back-Cover Text may be added by (or through arrangements made by) any one entity. If the Document already includes a cover text for the same cover, previously added by you or by arrangement made by the same entity you are acting on behalf of, you may not add another; but you may replace the old one, on explicit permission from the previous publisher that added the old one.

The author(s) and publisher(s) of the Document do not by this License give permission to use their names for publicity for or to assert or imply endorsement of any Modified Version.

5.COMBINING DOCUMENTS

You may combine the Document with other documents released under this License, under the terms defined in section 4 above for modified versions, provided that you include in the combination all of the Invariant Sections of all of the original documents, unmodified, and list them all as Invariant Sections of your combined work in its license notice, and that you preserve all their Warranty Disclaimers.

The combined work need only contain one copy of this License, and multiple identical Invariant Sections may be replaced with a single copy. If there are multiple Invariant Sections with the same name but different contents, make the title of each such section unique by adding at the end of it, in parentheses, the name of the original author or publisher of that section if known, or else a unique number. Make the same adjustment to the section titles in the list of Invariant Sections in the license notice of the combined work.

In the combination, you must combine any sections Entitled "History" in the various original documents, forming one section Entitled "History"; likewise combine any sections Entitled "Acknowledgements", and any sections Entitled "Dedications". You must delete all sections Entitled "Endorsements."

6.COLLECTIONS OF DOCUMENTS

You may make a collection consisting of the Document and other documents released under this License, and replace the individual copies of this License in the various documents with a single copy that is included in the collection, provided that you follow the rules of this License for verbatim copying of each of the documents in all other respects.

You may extract a single document from such a collection, and distribute it individually under this License, provided you insert a copy of this License into the extracted document, and follow this License in all other respects regarding verbatim copying of that document.

7.AGGREGATION WITH INDEPENDENT WORKS

A compilation of the Document or its derivatives with other separate and independent documents or works, in or on a volume of a storage or distribution medium, is called an "aggregate" if the copyright resulting from the compilation is not used to limit the legal rights of the compilation's users beyond what the individual works permit. When the Document is included in an aggregate, this License does not apply to the other works in the aggregate which are not themselves derivative works of the Document.

If the Cover Text requirement of section 3 is applicable to these copies of the Document, then if the Document is less than one half of the entire aggregate, the Document's Cover Texts may be placed on covers that bracket the Document within the aggregate, or the electronic equivalent of covers if the Document is in electronic form. Otherwise they must appear on printed covers that bracket the whole aggregate.

8.TRANSLATION

Translation is considered a kind of modification, so you may distribute translations of the Document under the terms of section 4. Replacing Invariant Sections with translations requires special permission from their copyright holders, but you may include translations of some or all Invariant Sections in addition to the original versions of these Invariant Sections. You may include a translation of this License, and all the license notices in the Document, and any Warranty Disclaimers, provided that you also include the original English version of this License and the original versions of those notices and disclaimers. In case of a disagreement between the translation and the original version of this License or a notice or disclaimer, the original version will prevail.

If a section in the Document is Entitled "Acknowledgements", "Dedications", or "History", the requirement (section 4) to Preserve its Title (section 1) will typically require changing the actual title.

9.TERMINATION

You may not copy, modify, sublicense, or distribute the Document except as expressly provided for under this License. Any other attempt to copy, modify, sublicense or distribute the Document is void, and will automatically terminate your rights under this License. However, parties who have received copies, or rights, from you under this License will not have their licenses terminated so long as such parties remain in full compliance.

10.FUTURE REVISIONS OF THIS LICENSE

The Free Software Foundation may publish new, revised versions of the GNU Free Documentation License from time to time. Such new versions will be similar in spirit to the present version, but may differ in detail to address new problems or concerns. See <http://www.gnu.org/copyleft/>.

Each version of the License is given a distinguishing version number. If the Document specifies that a particular numbered version of this License "or any later version" applies to it, you have the option of following the terms and conditions either of that specified version or of any later version that has been published (not as a draft) by the Free Software Foundation. If the Document does not specify a version number of this License, you may choose any version ever published (not as a draft) by the Free Software Foundation.

How to use this License for your documents

To use this License in a document you have written, include a copy of the License in the document and put the following copyright and license notices just after the title page:

Copyright (c) YEAR YOUR NAME. Permission is granted to copy, distribute and/or modify this document under the terms of the GNU Free Documentation License, Version 1.2 or any later version published by the Free Software Foundation; with no Invariant Sections, no Front-Cover Texts, and no Back-Cover Texts. A copy of the license is included in the section entitled "GNU Free Documentation License".

If you have Invariant Sections, Front-Cover Texts and Back-Cover Texts, replace the "with...Texts." line with this:

with the Invariant Sections being LIST THEIR TITLES, with the Front-Cover Texts being LIST, and with the Back-Cover Texts being LIST.

If you have Invariant Sections without Cover Texts, or some other combination of the three, merge those two alternatives to suit the situation.

If your document contains nontrivial examples of program code, we recommend releasing these examples in parallel under your choice of free software license, such as the GNU General Public License, to permit their use in free software.